

รายงานการวิจัยโครงการ
สำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่น : จังหวัดสมุทรปราการ
The Survey Project for Compilation of Data on Locally
Based Politicians : Samutprakran Province.

โดย
รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา
พงษ์ยุทธ สีฟ้า

ภายใต้โครงการสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่นในพื้นที่
จังหวัดต่าง ๆ
สถาบันพระปกเกล้า
กันยายน 2548

รายงานการวิจัยโครงการสำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่น :
จังหวัดสมุทรปราการ

สงวนลิขสิทธิ์ © 2549

ISBN 974-449-251-1

พิมพ์ครั้งที่ 1

พฤษภาคม 2549

จำนวน 1,000 เล่ม

จัดพิมพ์โดย

สถาบันพระปกเกล้า

อาคารศูนย์สัมมนา 3 ชั้น 5 ในบริเวณสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน

ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง นนทบุรี 11000

โทรศัพท์ 0-2527-7830-9

<http://www.kpi.ac.th>

ผู้จัดทำ

รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา

พงษ์ยุทธ สีฟ้า

พิมพ์ที่

บริษัท โรงพิมพ์ศาลาแดง จำกัด

โทร. 0-2208-9750 แฟกซ์ 0-2208-9508

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง “สำรวจเพื่อประมวลข้อมูลนักการเมืองถิ่น : จังหวัดสมุทรปราการ” เป็นโครงการวิจัยสำรวจเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลที่เป็นจริงของการเมืองถิ่นในจังหวัดต่าง ๆ งานวิจัยจะหาคำตอบเชิงพฤติกรรมของนักการเมืองถิ่นในแต่ละจังหวัดในด้านต่าง ๆ เช่น ภูมิหลังของนักการเมืองถิ่น พฤติกรรมและกลยุทธ์ในการหาเสียง เครือข่าย และโครงสร้างทางการเมืองในจังหวัดนั้น ๆ ว่ามีลักษณะอย่างไร อะไรเป็นปัจจัยที่มีส่วนสนับสนุนให้นักการเมืองถิ่นได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งเพื่อมาทำงานการเมืองระดับชาติ การศึกษาการเมืองถิ่นในปัจจุบันยังมีไม่มากนัก เพราะที่ผ่านมามีส่วนใหญ่มุ่งเน้นศึกษาการเมืองระดับชาติเป็นการเมืองในรัฐสภา และพรรคการเมืองโดยสิ่งสำคัญที่ขาดหายไปคือสิ่งที่เรียกว่า “การเมืองถิ่น”

สถาบันพระปกเกล้า โดยสำนักวิจัยและพัฒนาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเติมเต็มเรื่องราวทางการเมืองในส่วนที่ยังขาดอยู่ และหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะประโยชน์ในการช่วยทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางการเมืองไทยในระดับจังหวัดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งจะเป็นแรงกระตุ้น ให้มีการศึกษาวิจัยการเมืองการปกครองไทยเพิ่มเติมต่อไป

(รองศาสตราจารย์ นรนิติ เศรษฐบุตร)

เลขาธิการสถาบันพระปกเกล้า

เมษายน 2549

บทคัดย่อ

จากการศึกษานักการเมืองถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า

1. นักการเมืองถิ่นส่วนใหญ่มีการศึกษาที่ดี มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี เอื้ออำนวยต่อการเป็นนักการเมือง
2. นักการเมืองถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 กลุ่มคือ กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ และกลุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคไทยรักไทย
3. ความสัมพันธ์ระหว่างนักการเมืองถิ่นของจังหวัดสมุทรปราการมีน้อย ยกเว้นแต่กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ที่ให้ความสำคัญต่อระบบเครือญาติ
4. การหาเสียงของนักการเมืองถิ่นของกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ให้ความสำคัญกับตัวบุคคลมากกว่าพรรคการเมือง ส่วนนักการเมืองถิ่นในกลุ่มพรรคไทยรักไทยหรือพรรคประชาธิปัตย์ จะให้ความสำคัญต่อบริบทของพรรคการเมืองหรือความสำคัญของหัวหน้าพรรค
5. กลุ่มผลประโยชน์ทางธุรกิจมีความสัมพันธ์น้อยกับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มต่าง ๆ ในการเลือกตั้ง แต่ตัวแปรที่สำคัญต่อการเลือกตั้งคือระบบราชการ
6. กลุ่มการเมืองที่มีอิทธิพลในท้องถิ่น (Local elite) คือกลุ่มของ นายวัฒนา อัครเวม ส่วนกลุ่มอื่นหรือบุคคลอื่นอาศัยกระแสจากพรรคการเมืองเป็นหลัก
7. การฟ่ายแพ้ของกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ในการเลือกตั้ง ถือว่าเป็นการฟ่ายแพ้ต่อ ชนชั้นนำในระดับชาติ (National elite)

The Abstract

In accordance with the research study on Samutprakan province had found :

1. Most of local politicians are well educated, with the good economic back ground and social status in nomination for being politician.
2. Local politicians in Samutprakan province fell into 3 factions Wattana Assawaheam faction, Democrat faction and Thai Ruk Thai faction.
3. Relationship amongst local politicians in Samutprakan province is scarcely founded, excepted for Wattana's faction which emphasized on the clan hood system
4. Local politician's vote canvassing in Wattana Assawaheam's faction emphasized on personal aspects rather than the party's faction emphasize on the party's policies or significance of party leaders
5. Business interest groups have scarcely related to members of parliament group during the general election, however the bureaucratic systems is the significant variations upon general election.
6. The political faction which tended to become a local elite was Wattana Assawaheam's faction, for other factions or other politicians mainly utilized the party's popularity.
7. The defeat of Wattana Assawaheam's faction in general election was regarded as being defeated by the national elite.

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	3
บทคัดย่อภาษาไทย	4
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	5
บทที่ 1	
บทนำ	9
วัตถุประสงค์	10
ขอบเขตการศึกษา	11
พื้นที่การศึกษา	11
วิธีการศึกษา	11
ระยะเวลาทำการศึกษา	11
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
บทที่ 2	
ทบทวนเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	13
ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นนำ	13

บทที่ 3

รายงานผลการศึกษา	21
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรปราการ	21
นักการเมืองถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-ปัจจุบัน	24
การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ	32
นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ	58

ภาคผนวก

ก	ตารางรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-2548 จังหวัดสมุทรปราการ	106
ข	แผนที่จังหวัดสมุทรปราการ	111
ค	รูปภาพการสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน	115
	บรรณานุกรม	124
	ประวัตินักวิจัย	125

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 ได้สร้างระบบการเมืองแบบที่ประชาชนเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่กำหนดนโยบายสาธารณะแทนตน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ที่ผ่านมานี้ในระดับชาติ ประเทศไทยจัดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมรวม 20 ครั้ง มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาทางอ้อม 1 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2489 และมีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาโดยตรงครั้งแรกไปเมื่อวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2543 ขณะที่ในระดับท้องถิ่นก็ได้จัดให้มีการเลือกตั้งตัวแทนเพื่อทำหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลายรูปแบบพัฒนาขึ้นตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม คงมีอาจปฏิเสธได้ว่าการศึกษาการเมืองการปกครองไทยที่ผ่านมายังมุ่งเน้นไปที่การเมืองระดับชาติเป็นส่วนใหญ่ สิ่งที่ขาดหายไปของภาคการเมืองที่ศึกษากันอยู่ก็คือสิ่งที่เรียกว่า “การเมืองถิ่น” ที่เป็นการศึกษาเรื่องราวของการเมืองที่เกิดขึ้นในอาณานิคมของท้องถิ่นที่เป็นจังหวัดต่าง ๆ ในประเทศไทยซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เป็นภาพคู่ขนานไปกับการเมืองระดับชาติอีกระนาบหนึ่ง เพราะในขณะที่เวทีการเมือง ณ ศูนย์กลางของประเทศกำลังเข้มข้นด้วยการชิงไหวชิงพริบของนักการเมืองในสภา และพรรคการเมืองต่างๆ อีกด้านหนึ่งในพื้นที่จังหวัด บรรดาสมัครพรรคพวก และผู้สนับสนุนทั้งหลายก็กำลังดำเนินกิจกรรมเพื่อรักษาฐานเสียงในพื้นที่ด้วยเช่นกัน และทันทีที่

ภารกิจที่ส่วนกลางสิ้นสุดลง การลงพื้นที่พบปะประชาชนตามสถานที่ และงานบุญ งานประเพณีต่าง ๆ เป็นสิ่งที่นักการเมืองผู้หวังชัยชนะในการเลือกตั้งมีอาจขาดตกบกพร่องได้

ภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในจังหวัดนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงหลายสิ่งหลายอย่างของการเมืองไทย ที่ดำเนินมาต่อเนื่องยาวนาน ในแง่มุมที่อาจถูกมองข้ามไปในการศึกษาการเมืองระดับชาติ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจทำการศึกษาไม้น้อย เพื่อเติมเต็มองค์ความรู้ที่ยังขาดหาย และหากนำสิ่งที่ได้ค้นพบนี้มาพิจารณาอย่างลึกซึ้งก็น่าจะทำให้สามารถเข้าใจการเมืองไทยได้ชัดเจนขึ้น ในมุมมองที่แตกต่างจากการมองแบบเดิม ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรู้จักนักการเมืองที่เคยได้รับการเลือกตั้งในจังหวัดที่ทำการศึกษา
2. เพื่อทราบถึงเครือข่าย และความสัมพันธ์ของนักการเมืองในจังหวัดที่ทำการศึกษา
3. เพื่อทราบบทบาทและความสัมพันธ์ของกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว วงศาคณาญาติ ฯลฯ ที่มีส่วนในการสนับสนุนทางการเมืองแก่นักการเมืองในจังหวัด
4. เพื่อทราบบทบาทและความสัมพันธ์ของพรรคการเมืองกับนักการเมืองในจังหวัด
5. เพื่อทราบถึงวิธีการหาเสียงในการเลือกตั้งของนักการเมืองในจังหวัด

ขอบเขตของการศึกษา

ศึกษาการเมืองของนักการเมืองระดับชาติ ตั้งแต่การเลือกตั้งทั่วไปครั้งแรกจนถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ที่ผ่านมา ในจังหวัดที่ทำการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับเครือข่าย และความสัมพันธ์ของนักการเมือง บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการต่าง ๆ บทบาทและความสัมพันธ์ของพรรคการเมืองกับนักการเมืองภายในจังหวัด ตลอดจนรูปแบบ วิธีการ และกลวิธีต่าง ๆ ที่นักการเมืองใช้ในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

พื้นที่ในการศึกษา

จังหวัดสมุทรปราการ

วิธีการศึกษา

อาศัยการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษา ได้แก่

1. การศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ
2. การสัมภาษณ์บุคคลที่สามารถให้ข้อมูล योगโยไปถึงนักการเมืองคนต่างๆ ในพื้นที่ได้

ระยะเวลาทำการศึกษา

7 เดือน (มีนาคม 2548-30 กันยายน 2548)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจถึงกลไกทางการเมืองในจังหวัดที่ทำการศึกษา ตั้งแต่มีการเลือกตั้งทั่วไป ครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน

2. ได้ทราบว่าตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกเป็นต้นมามีนักการเมืองคนใดในจังหวัดที่ทำการศึกษาดูได้รับการเลือกตั้งบ้าง และชัยชนะของนักการเมืองเหล่านี้มีสาเหตุ และปัจจัยอะไรสนับสนุน

3. ได้ทราบถึงความสำคัญของกลุ่มผลประโยชน์ และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ เช่น ครอบครัว วงศาคณาญาติ ฯลฯ ที่มีต่อการเมืองในท้องถิ่นที่ทำการศึกษา

4. ได้ทราบถึงความสำคัญของพรรคการเมืองในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัด

5. ได้ทราบรูปแบบ วิธีการ และกลวิธีต่าง ๆ ที่นักการเมืองใช้ในการเลือกตั้ง

6. ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับ “การเมืองถิ่น” และ “นักการเมืองถิ่น” สำหรับเป็นองค์ความรู้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเมืองการปกครองไทยต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนเอกสาร งานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นผู้นำ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีว่าด้วยชนชั้นนำ (Elitist theory)

คำว่า Elitist ได้เริ่มใช้ครั้งแรกในประเทศฝรั่งเศสเมื่อ ศตวรรษที่ 17 ในการพรรณนาถึงสินค้าที่มีลักษณะพิเศษที่ดีเลิศ และต่อมาความหมายนี้ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยหมายถึง กลุ่มสังคมที่มีอำนาจ เช่นกลุ่มทหาร หรือกลุ่มขุนนางชั้นสูง (Bottomor T. B., 1976) ในทัศนะของ Lasswell ชนชั้นนำก็คือ ผู้ที่ทรงอิทธิพลในการที่จะหาประโยชน์ หรือคุณค่าจากสังคมให้ได้มากที่สุด โดยเขาได้จำแนกลักษณะของคุณค่าออกเป็นตำแหน่ง (deference) รายได้ (income) และสวัสดิภาพ (safety) (Lasswell D. H., 1968) นอกจากนี้ Lasswell ยังได้กล่าวต่อไปอีกว่ามันเป็นสิ่งที่เป็นสากลที่ทุกสังคมย่อมมีการแบ่งคนออกเป็นสองชนชั้นคือ (elite) และมวลชน (mass) ผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองของชนชั้นนำ (Lasswell D. H., 1959)

Mosca นักรัฐศาสตร์ชาวอิตาลีได้เสริมความคิดของ Lasswell ไว้ว่าในทุกสังคมจากสังคมที่ด้อยพัฒนา หรือที่กำลังพัฒนาไปสู่ความศิวิไลจนถึงสังคมที่ก้าวหน้า และพัฒนาแล้ว จะมีการแบ่งชนชั้นออกเป็น 2 ชนชั้น กล่าวคือชนชั้นผู้นำ (ผู้ปกครอง) และชนชั้นผู้อยู่ใต้ปกครอง (มวลชน) ชนชั้นผู้นำจะเป็นกลุ่มบุคคลผู้มีจำนวนน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชาชนภายในสังคม แต่คนส่วนน้อยเหล่านี้จะเป็นผู้ทรง

อำนาจและผูกขาดการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของตนทั้งสิ้น สำหรับชนชั้นผู้อยู่ใต้ปกครอง ถึงแม้จะมีจำนวนมากในสังคม แต่ถูกควบคุมโดยคนจำนวนน้อย เพราะคนจำนวนน้อยเหล่านั้น สามารถที่จะจัดองค์กรได้อย่างเข้มแข็งมีประสิทธิภาพ และมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน

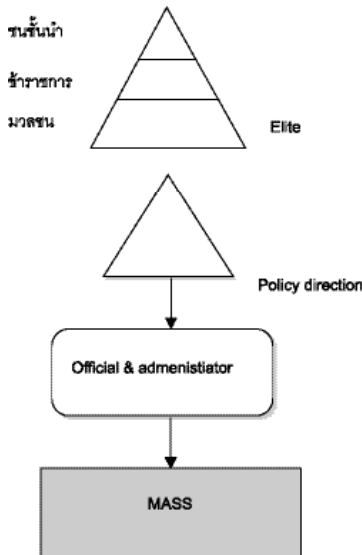
Pareto ได้อธิบายถึงความหมายของชนชั้นนำไว้สองความหมายด้วยกัน กล่าวคือ ในความหมายแรก เขาได้เน้นถึงใครก็ตามที่ประสบความสำเร็จในชีวิตเกี่ยวกับหน้าที่การงานอย่างสูง ในความหมายที่สอง เขาได้เน้นถึงการแบ่งบุคคลภายในสังคมออกเป็นสองระดับด้วยกันคือในระดับต่ำ ได้แก่พวกที่ไม่ได้เป็นชนชั้นนำ (non-elite) และในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ชนชั้นนำผู้ที่มีบทบาทในการปกครอง (governing elite) กับชนชั้นผู้นำผู้ซึ่งไม่มีบทบาทในการปกครอง (non-governing elite)

ในทฤษฎีมาร์กซิสต์ก็ได้มีการแบ่งสังคมออกเป็นสองชนชั้นด้วยกันคือ ชนชั้นปกครอง (ruling class) และผู้อยู่ใต้ปกครอง (subject class) ชนชั้นปกครองจะเป็นผู้ควบคุมปัจจัยผลิตในทางเศรษฐกิจ สิ่งที่แตกต่างระหว่างทฤษฎีมาร์กซิสต์และทฤษฎีชนชั้นผู้นำอยู่ตรงที่ว่า ทฤษฎีชนชั้นผู้นำจะเน้นถึงการหมุนเวียนของพวกชนชั้นผู้นำ (circulation of elites) ถึงแม้จะมีการปฏิบัติเปลี่ยนแปลงผู้ปกครองโดยกลุ่มบุคคลภายในสังคม แต่ในที่สุดกลุ่มบุคคลผู้ทำการปฏิวัตินั้นก็จะกลายเป็นชนชั้นนำชุดใหม่โดยปริยาย สำหรับทฤษฎีมาร์กซิสต์เมื่อมีการปฏิวัติโดยมวลชนเกิดขึ้นจะเป็นจุดจบของชนชั้นผู้นำ และจะนำไปสู่เสรีภาพอันแท้จริง ที่ปราศจากผู้ปกครอง

สรุป จากคำอธิบายของหลายสำนักจะเห็นว่า ชนชั้นผู้นำก็คือผู้ที่มีอำนาจในการปกครอง ในการที่จะชี้ชะตาบุคคลที่อยู่ภายใต้การ

ปกครองให้เป็นไปตามครรลองที่พวกเขาต้องการ เครื่องมือที่สำคัญในการช่วยสร้างฐานอำนาจให้เข้มแข็งได้แก่ สถานะทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและความสามารถที่ควบคุมปัจจัยการผลิตไว้ได้ นอกจากนี้ยังมีสิ่งกำหนดอื่นๆ อีกที่ทำให้ชนชั้นผู้นำมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น ๆ ภายในสังคมสถานะผู้นำการศึกษา ฯลฯ

ดังนั้นเมื่อเรามองโครงสร้างของสังคม ในแนวความคิดของทฤษฎีชนชั้นนำ จะเห็นได้ว่า ลักษณะโครงสร้างของสังคมในแนวความคิดของทฤษฎีชนชั้นนำ จะเห็นได้ว่าลักษณะโครงสร้างของสังคมจะมีรูปร่างเป็นปิรามิด โดยมีชนชั้นผู้นำซึ่งมีจำนวนน้อยอยู่บนยอดของปิรามิด ข้าราชการจะเป็นผู้ที่รับใช้ชนชั้นผู้นำเหล่านั้น และมีมวลชนเป็นฐานของปิรามิดซึ่งไม่มีบทบาทมากมายอะไรนักในสังคม

แผนภาพ 1 โครงสร้างของสังคมในแนวคิดทฤษฎีชนชั้นผู้นำ

แนวความคิดของทฤษฎีชนชั้นนำ

1. ยอมรับการแบ่งสังคมออกเป็นสองชนชั้น คือ ผู้ที่ปกครอง และ ผู้ที่อยู่ใต้ปกครอง

2. ผู้ปกครอง จะเป็นผู้ที่ครอบครองเศรษฐกิจส่วนใหญ่ภายในสังคม

3. ทฤษฎีชนชั้นผู้นำ ยอมรับแนวความคิดที่จะเปิดโอกาสให้พวกมวลชน ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วม ในระบบการเมือง ในสถานะของผู้ปกครองเช่นกัน แต่เงื่อนไขอันนี้เกิดมาจากสภาวะจำยอมของผู้ปกครองเองแล้วที่จะเกิดการปฏิวัติโดยมวลชน แต่อย่างไรก็ตาม ลักษณะการเปลี่ยนแปลง ของพวกมวลชนที่จะเข้าไปสู่ศูนย์กลางของอำนาจนั้นจะเป็นไปในลักษณะที่ค่อยเป็น ค่อยไป มากกว่าการเปลี่ยนแปลงโดยการปฏิวัติ (Pareto V., อ้างถึงใน Bottmor, 1976) Pareto ได้พูดถึงถึงการหมุนเวียนของชนชั้นผู้นำ (the circulation of elite) ไว้ 3 ประการด้วยกัน ในประการแรก เป็นการหมุนเวียนในเฉพาะกลุ่มของพวกชนชั้นนำด้วยกัน ในแต่ละประเภท สำหรับการจำแนกประเภทของกลุ่มชนชั้นผู้นำที่สำคัญนั้น นักสังคมวิทยา Mill C. Wright ได้จำแนกออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ ได้แก่ ข้าราชการ (government bureaucracies) ผู้บัญชาการทหาร (military commanders) และกลุ่มเศรษฐกิจ (economic elite) (Mill C. Wright, 1956) สำหรับ Bottmor ได้แบ่งชนชั้นผู้นำภายในสังคมได้ 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปัญญาชน (intellectuals) กลุ่มผู้จัดการของอุตสาหกรรม (manager of industry) และกลุ่มข้าราชการชั้นสูง (high government officials) ในประการที่ 2 เป็นการหมุนเวียนระหว่างชนชั้นนำกับมวลชน สำหรับการหมุนเวียนในประการนี้ สามารถเกิดขึ้นได้ด้วย 2 ลักษณะด้วยกันกล่าวคือ ในลักษณะ

แรกมวลชนได้เปลี่ยนสถานตัวเองไปเป็นชนชั้นนำ หรือในลักษณะที่ 2 ได้แก่มวลชนได้รวมตัวกันขึ้นเพื่อที่จะตั้งกลุ่มชนชั้นผู้นำใหม่ขึ้น เพื่อต่อสู้กับชนชั้นผู้นำที่มีอำนาจอยู่ ในประการสุดท้ายการหมุนเวียนของชนชั้นผู้นำนั้นเป็นการหมุนเวียนระหว่างผลประโยชน์เดิมนี่กำลังหมดลงไป กับผลประโยชน์ใหม่ที่เข้ามาแทนที่ (Pareto V. อ้างถึงใน Bottomor, 1976)

4. ทฤษฎีชนชั้นผู้นำเน้นถึงการมีฉันทานุมัติ (consensus) ร่วมกันเกี่ยวกับกฎเกณฑ์เบื้องต้นของสังคม เพื่อการอยู่รอดของระบบดังตัวอย่าง เช่น ในสหรัฐอเมริกา ความเชื่อร่วมกันของพวกชนชั้นผู้นำได้แก่รัฐบาลที่มีอำนาจจำกัด (limited government) การเลือกตั้งสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล การเคารพในทรัพย์สินส่วนบุคคล สำหรับความขัดแย้งหรือการแข่งขันระหว่างกลุ่มชนชั้นผู้นำอาจเกิดขึ้นได้ แต่จะมีลักษณะในทางที่ค่อนข้างจำกัด

5. นโยบายสาธารณะ (public policy) จะไม่สะท้อนถึงความต้องการของมวลชน แต่จะแสดงให้เห็นถึงความต้องการของพวกตนถึงแม้ในบางครั้ง จะมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายสาธารณะ แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นเกิดขึ้นเพราะพวกชนชั้นผู้นำ ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยมของตนมิใช่เพราะเพื่อประชาชน ดังนั้นนโยบายสาธารณะจึงมีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างช้า ๆ และมีขั้นตอน แต่อย่างไรก็ตามก็ไม่ได้หมายความว่า พวกชนชั้นผู้นำอาจจะสนองตอบความต้องการของประชาชนบ้าง ถ้าเป็นไปได้เพื่อการรักษาสถานะของตน (Dye R. T. and Zeigler L. H., 1972)

ประเภทของชนชั้นผู้นำ

ทฤษฎีชนชั้นผู้นำยังสามารถที่จะจำแนกได้เป็น 2 รูปแบบด้วยกัน กล่าวคือ The single elite model และ The plural elite model สำหรับในรูปแบบแรก จะเน้นถึงอำนาจอยู่ในมือของคนกลุ่มน้อยเพียงสองสามกลุ่ม โดยปกติแล้วจะเป็นการร่วมมือกันระหว่างกลุ่มพ่อค้า นักธุรกิจ กลุ่มนายทหาร และข้าราชการในรูปแบบที่สองจะเน้นถึงการกระจายอำนาจระหว่างกลุ่มผู้นำหลาย ๆ กลุ่ม ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ภายในสังคม นอกจากนี้กลุ่มเหล่านี้จะแข่งขันกัน เพื่อที่จะอยู่ในอำนาจโดยจะใช้วิธีการในการเลือกตั้ง พรรคการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์เป็นแนวทาง (Robert L., 1971) สิ่งที่เห็นแตกต่างได้ชัดของทั้งสองรูปแบบได้แก่ The single elite model จะจำกัดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย และการกำหนดนโยบายส่วนใหญ่ มักจะตัดสินใจด้วยคนส่วนน้อย ส่วน The plural elite model จะเน้นถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

Dye และ Zeigles ได้เปรียบเทียบรูปแบบทั้งสองจะเห็นได้ว่ามีลักษณะแตกต่าง ดังต่อไปนี้

The single elite model

1. อำนาจเกิดมาจากบทบาท หรือตำแหน่งที่ได้มาจากสถานภาพทางสังคม และทางเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้ที่ทรงอำนาจมักจะเป็นผู้ที่มีตำแหน่งสำคัญในทางธุรกิจการเงิน การทหาร หรือสถาบันการเมืองอื่น ๆ

2. อำนาจจะอยู่ในกลุ่มของชนชั้นผู้นำตลอดเวลา ถึงแม้จะมีการเลือกตั้ง แต่อำนาจทั้งหลายก็คงยังอยู่ในมือของกลุ่มเดิมอย่างเช่นเคยไม่เปลี่ยนแปลง
3. การเปลี่ยนแปลงจากมวลชนไปเป็นชนชั้นผู้นำนั้น เกิดขึ้นได้ยาก นอกเสียจากว่ามวลชนที่จะเขยิบฐานะของตนให้มีตำแหน่งสูงขึ้นภายในสังคม
4. สิ่งที่แตกต่างกันระหว่างชนชั้นผู้นำ กับมวลชน เกิดขึ้นจากพื้นฐานความสามารถ ที่จะควบคุมเศรษฐกิจภายในสังคมไว้ได้ เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าพ่อค้าหรือนักธุรกิจใหญ่ ๆ จะเป็นชนชั้นนำที่สำคัญ
5. ระบบการเมือง จะมีโครงสร้างคล้ายกับรูปปิรามิด กล่าวคือ อำนาจจะมารวมอยู่ที่ยอดของปิรามิดเพียงจุดเดียว
6. มีความขัดแย้งระหว่างชนชั้นผู้นำด้วยกัน แต่ความขัดแย้งเหล่านี้ ถูกขจัดให้ลดน้อยลงด้วยแนวความคิดในการที่จะรักษาระบบให้คงไว้
7. มวลชนไม่สามารถที่จะมีอำนาจเหนือชนชั้นผู้นำได้ ถึงแม้จะมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง และเข้าร่วมในกิจกรรมการเมืองด้านอื่น ๆ

Plural elite

1. อำนาจจะถูกกระจายไประหว่างกลุ่มหลายกลุ่มด้วยกัน ภายในสังคมโดยไม่คำนึงถึงสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคม
2. อำนาจจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และจะไม่อยู่ในมือของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยถาวร

3. ความแตกต่างระหว่างชนชั้นผู้นำกับมวลชนเห็นได้ไม่ชัด เพราะฉะนั้นการหมุนเวียนที่จะเข้าไปสู่อำนาจของมวลชนจึงเป็นไปได้ง่าย
4. ความแตกต่างระหว่างชนชั้นผู้นำกับมวลชนนั้น ขึ้นอยู่กับความสนใจของมวลชนในนโยบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นการที่จะเข้าไปมีบทบาทในนโยบาย จึงไม่จำเป็นจะต้องมีสถานะทางเศรษฐกิจที่ดี แต่อาจจะอาศัยปัจจัยอื่น ๆ เช่น ทักษะในการเป็นผู้นำ ความสามารถในการพูดจูงใจคน เป็นต้น
5. อำนาจจะกระจายอยู่ในมือคนหลาย ๆ กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีอำนาจเฉพาะเรื่อง และจะไม่มีกลุ่มใดจะผูกขาดอำนาจทั้งหมดไว้ได้
6. มีการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มของชนชั้นผู้นำด้วยกัน โดยเชื่อถือในแนวความคิดในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
7. มวลชนสามารถที่จะควบคุมชนชั้นผู้นำได้ด้วยระบบเลือกตั้ง เพราะเนื่องจากการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มชนชั้นผู้นำด้วยกัน (Robert L. L. and Ira S., 1971)

บทที่ 3

รายงานผลการศึกษา

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการหรือเรียกโดยทั่วไปว่า “เมืองปากน้ำ” เป็นเมืองหน้าด่านทางทะเลที่สำคัญในอดีต หมายถึงกำแพงชายทะเล หรือ กำแพงริมทะเล สร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ในสมัยของพระเจ้าทรงธรรม เดิมตั้งอยู่ใกล้คลองปลากด ทางฝั่งขวาของแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างเมืองสมุทรปราการ เป็นเมืองใหม่ ที่บริเวณบางเจ้าพระยา คือตำบลปากน้ำในปัจจุบัน อยู่ระหว่างคลองปากน้ำกับคลองมหาวงศ์ อันเนื่องจากทรงเล็งเห็นว่า ที่ตั้งเมืองสมุทรปราการยังไม่มั่นคงพอที่จะตั้งรัฐ ต่อสู้กับข้าศึกได้ และได้ทำพิธีฝังหลักเมืองเมื่อวันอาทิตย์ เดือนสี่ ขึ้นเจ็ดค่ำ พ.ศ. 2365 บริเวณที่ฝังหลักเมืองชาวบ้านเรียกว่า “ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง” เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่งของชาวสมุทรปราการ มาจนถึงปัจจุบันนี้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2475 จังหวัดพระประแดงถูกยุบ และให้มารวมขึ้นอยู่กับจังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นจังหวัดพระประแดง จึงคงสภาพเป็นเพียงอำเภอพระประแดง ที่ตั้งอยู่ใกล้ปากแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาในปี พ.ศ. 2485 จังหวัดสมุทรปราการถูกยุบ ไปรวมกับจังหวัดพระนคร จนถึง ปี พ.ศ. 2489 รัฐบาลได้มีพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งจังหวัดสมุทรปราการขึ้นมาใหม่อีกครั้ง และดำรงฐานะเป็นจังหวัดสมุทรปราการ มาจนถึงทุกวันนี้

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่มีป้อมปราการมากมาย
ที่สร้างขึ้นเพื่อป้องกันการรุกรานของข้าศึกตั้งอยู่ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำ
เจ้าพระยาดังต่อไปนี้ คือ

1. ป้อมประโคนชัย
2. ป้อมนารายณ์ปราบศึก
3. ป้อมปราการ
4. ป้อมกายสิทธิ์
5. ป้อมผีเสื้อสมุทร
6. ป้อมตรีเพชร
7. ป้อมคชกระพัน
8. ป้อมเสือซ่อนเล็บ
9. ป้อมพระจุลจอมเกล้า

ปัจจุบันนี้ป้อมปราการในจังหวัดสมุทรปราการ เหลืออยู่เพียง
สองป้อมเท่านั้น คือ ป้อมผีเสื้อสมุทร และป้อมพระจุลจอมเกล้า

จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา โดยอยู่ทาง
ปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยา และเหนืออ่าวไทยระหว่างเส้นรุ้งที่ 13-14
องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 100-101 องศาตะวันออก เนื้อที่ประมาณ
1,004.092 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 627,557.50 ไร่ อยู่ห่างจาก
กรุงเทพไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ เป็นระยะทางประมาณ 30 กิโลเมตร
มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับกรุงเทพมหานคร
ทิศใต้	ติดกับอ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดกับกรุงเทพมหานคร

วิสัยทัศน์จังหวัดสมุทรปราการ

ศูนย์กลาง Logistics ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเมืองอุตสาหกรรมหลักของชาติ สะอาด น่าอยู่ และเป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ แหล่งรองรับการขยายตัวของเมืองหลวง ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และแพทย์แผนไทย เชื่อมโยงเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม สู่ตลาดโลกเปิดประตูอินโดจีน

ข้อมูลการปกครองส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

ตาราง 1

ทำเนียบหน่วยปกครองท้องถิ่น

อำเภอ	ขนาดพื้นที่(ตร.กม)	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนตำบล	จำนวนอบต.	จำนวนเทศบาล	จำนวนสภาตำบล	ระยะทางห่างจากจังหวัด
อำเภอเมืองสมุทรปราการ	190.557	89	13	5	6	1	-
อำเภอพระประแดง	73.368	67	15	6	3	-	12
อำเภอบางพลี	243.888	92	6	6	1	-	17
อำเภอบางปะอิน	245.007	74	8	8	3	-	38
อำเภอพระสมุทรเจดีย์	120.378	42	5	4	2	-	21
กิ่งอำเภอบางเสาธง	130.894	38	3	3	1	-	32
รวม	1,004.092	402	50	32	16	1	-

ที่มา: ฐานข้อมูลทำเนียบปกครองท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ

นักการเมืองถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476-ปัจจุบัน

การเลือกตั้งครั้งแรกของการเมืองไทยหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองเริ่มต้นเมื่อมีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2475 มาใช้เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 ซึ่งวันที่ 10 ธันวาคมนี้ ถือเป็นวันรัฐธรรมนูญมาจนถึงปัจจุบัน

จากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้บัญญัติให้สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกสองประเภท ที่มีจำนวนสมาชิกเท่ากันคือ

1. สมาชิกประเภทที่ 1 (มาจากการเลือกตั้งโดยอ้อม)
2. สมาชิกประเภทที่ 2 (มาจากการแต่งตั้ง)

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ 1 ได้เริ่มเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทางอ้อม โดยมีการเลือกผู้แทนตำบลก่อน และผู้แทนตำบลจะเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนโดยตรง ใช้วิธีการเลือกตั้งแบบรวมเขต ในการเลือกตั้งครั้งนั้น นายเขียน กาญจนพันธ์ ถือได้ว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนแรกของจังหวัดสมุทรปราการ แต่มาจากการเลือกตั้งทางอ้อม ในสภาชุดนี้มีประธานรัฐสภา 4 คนด้วยกันได้แก่ (1) เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (พ.ศ. 2476-2476) พลเรือตรีพระยาศรยุทธเสนี (พ.ศ. 2476-2477) เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ (พ.ศ. 2477-2479) พระยามานวราชเสวี (พ.ศ. 2479-2480) สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2480 โดยเป็นการสิ้นสุดลงตามวาระ

จังหวัดสมุทรปราการได้มีการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480 ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาได้แก่ ขุนชำนาญอนุสาสน์ สภาชุดนี้มีพระยามนวราชเสวี (พ.ศ. 2480-2481) เป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2481

โดยมีการยุบสภาและเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ 1 ของจังหวัดสมุทรปราการได้แก่นายช้ออน อัมพล สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2488 แต่ได้มีการขยายเวลาให้อยู่ในตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมาชิกประเภทที่ 1) สองครั้ง ครั้งละไม่เกิน 2 ปี เพราะเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ไม่สามารถทำการเลือกตั้งได้ โดยมีพระยามานรราชเสวี เป็นประธานรัฐสภา ระหว่างปี พ.ศ. 2481-2485 นายปลอด วิเชียร ณ สงขลา ระหว่างปี พ.ศ. 2485-2486 พลเรือตรีกระแส ประวะหะนาวินศรยุทธเสนี พ.ศ. 2486-2487 นายปลอดวิเชียร ณ สงขลา พ.ศ. 2487-2488 และพระยามานรราชเสวี พ.ศ. 2488-2488 ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 5 สิงหาคม พ.ศ. 2489 จังหวัดสมุทรปราการไม่มีการเลือกตั้งในครั้งนั้น เป็นการเลือกตั้งเพิ่มขึ้น 82 คน มีพลตรีวิลาศ ไศสถานนท์ เป็นประธานรัฐสภา ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2489 ใช้ระหว่าง 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2489 ถึง 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 รวม 1 ปี 5 เดือน 30 วัน สิ้นสุดลงโดยรัฐประหารนำโดยพลโทผิน ชุณหะวัณ

รัฐสภาภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 4 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) 2490 ใช้ระหว่าง 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2490 ถึง 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 รวม 1 ปี 4 เดือน 14 วัน ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2489 จังหวัดสมุทรปราการ ไม่ได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาชุดนี้สิ้นสุดลงโดยการรัฐประหารซึ่งนำโดยพลโทผิน ชุณหะวัณ และรัฐธรรมนูญฉบับที่ 5 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2492 ใช้ 23 มีนาคม พ.ศ. 2492 ถึง 29 พฤศจิกายน 2494 รวม 2 ปี 8 เดือน 6 วัน หลังจากมีการใช้

รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว ได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491 จังหวัดสมุทรปราการได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชื่อ นายอรุณ พันธุ์พัก มีเจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศเป็นประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา และรัฐสภาสิ้นสุดโดยการทำ รัฐประหารโดยพลเอกผิน ชุณหะวัณ เมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494

รัฐสภาภายใต้ “ประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2475” ใช้ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2494 ถึง 8 มีนาคม พ.ศ. 2495 รวม 3 เดือน 9 วัน และรัฐธรรมนูญฉบับที่ 6 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช 2495 ใช้ 8 มีนาคม พ.ศ. 2495 ถึง 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 รวม 6 ปี 7 เดือน 12 วัน

จากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2475 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2495 ได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2495 สมาชิกประเภทที่ 1 ของจังหวัดสมุทรปราการได้แก่ นายเผด็จ ศิวะทัต โดยมี พลเอกพระประจันต์ ปัจจุบัน เป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อ วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 โดยเป็นการสิ้นสุดลงตามวาระ

ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ได้มีการเลือกตั้งทั่วไปอีกครั้ง ในครั้งนี้มีการสังกัดพรรคการเมืองเป็นครั้งแรก ได้นายเผด็จ ศิวะทัต เป็นสมาชิกสภาผู้แทนอีกสมัยหนึ่ง โดยสังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม สภาชุดนี้มี พลเอกพระประจันต์ ปัจจุบัน เป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 มีการรัฐประหารนำโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์

การเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 จังหวัดสมุทรปราการ ได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนใหม่ คือนายสุทิน กลับเจริญ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นพรรคฝ่ายค้าน สภาชุดนี้มี พลเอกสุทธิ สุทธิสารรองกร เป็นประธานรัฐสภา และได้สิ้นสุดลงเมื่อ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 โดยการปฏิวัตินำโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และบริหารประเทศ โดยรัฐธรรมนูญการปกครองอาณาจักรพุทธศักราช 2502 ใช้เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2502 ถึง 20 มิถุนายน พ.ศ. 2511 รวม 9 ปี 4 เดือน 23 วัน

หลังจากใช้รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรพุทธศักราช 2502 ก็มีการนำรัฐธรรมนูญฉบับที่ 8 มาใช้คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 มาใช้ และมีการเลือกตั้งครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 โดยในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสมุทรปราการ มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน ซึ่งได้แก่นายบุญถม เย็นมะโนช และนายสุทิน กลับเจริญ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ แต่ในครั้งนี้ได้เปลี่ยนมาสังกัดพรรคสหประชาไทย ของจอมพลถนอม กิตติขจร และเป็นการสิ้นสุดของการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2511 รวม 3 ปี 4 เดือน 28 วัน

หลังจากจอมพลถนอม กิตติขจรได้ทำการปฏิวัติ และเข้าทำการปกครองประเทศ แต่ได้รับแรงต่อต้านจากนักศึกษาประชาชน และได้เกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 อันถือว่าเป็นประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่สำคัญครั้งหนึ่งของไทย และเป็นการเริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่ 10 คือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2517 โฉมรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้กำหนดให้รัฐสภาประกอบด้วย 2 สภา คือ

สภาผู้แทนมาจากการเลือกตั้ง และวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง และได้มีการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 และในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนได้ 3 คน ซึ่งได้แก่นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ นายสุธีร์ อัครวิเศษย์ พรรคประชาธิปัตย์ และนายวัฒนา อัครเหม พรรคสังคมนิยม โดยมีนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ประธานสภา ผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และรัฐสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519 โดยมีการยุบสภาและให้มีการเลือกตั้งทั่วไป เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 และในการเลือกตั้งครั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนเดิม และพรรคการเมืองเดิมได้มาทั้งหมด 3 คน มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 โดยการปฏิรูปการปกครองนำโดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่

ประเทศไทยได้มีการเลือกตั้งอีกครั้งเมื่อมีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2521 มาใช้ และให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ จังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 3 คน ซึ่งผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาได้แก่นายวัฒนา อัครเหม พรรคชาติประชาชน นายสนิท กุลเจริญ และนายสมรรค ศิริจันทร์ พรรคประชากรไทย สำหรับสภาชุดนี้มี พลอากาศเอกหะริน หงสกุล ประธาน วุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526 โดยมีการยุบสภาเพื่อเลือกตั้งใหม่

การเลือกตั้งใหม่ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526 ในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสมุทรปราการได้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งเป็น 2 เขต คือเขต ที่ 1 และเขตที่ 2 สำหรับเขตที่ 1 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แก่

นายวัฒนา อัครเวม ไม่สังกัดพรรค นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย ส่วนเขตที่ 2 ได้แก่นายประเสริฐ สุขวัฒน์ ไม่สังกัดพรรค และนายสมรรถ ศิริจันทร์ พรรคประชากรไทย สภาชุดนี้มีนายจาตุบุตร เรืองสุวรรณ (พ.ศ. 2526-2527) นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2527-2529) ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา สำหรับสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2529 โดยมีการยุบสภาเลือกตั้งทั่วไปขึ้นใหม่ในวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 โดยสมุทราภรณ์ในเขตที่ 1 ได้แก่นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย นายวัฒนา อัครเวม พรรคราษฎร ส่วนในเขตที่ 2 ได้แก่นายสมรรถ ศิริจันทร์ พรรคประชากรไทย และว่าที่ร้อยตรีณัฐ ศรีเฟื่องฟู พรรคประชาธิปไตย ประธานรัฐสภาได้แก่ นายอุกฤษ มงคลนาวิน ซึ่งมาจากประธานวุฒิสภา สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 โดยมีการยุบสภาและให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม พ.ศ. 2531

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ สมุทราภรณ์เขต 1 มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 3 คน ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาได้แก่ นายวัฒนา อัครเวม พรรคราษฎร นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย และนายสมชาย สาดิษฐ์ พรรคราษฎร ส่วนเขต 2 ได้แก่นายสมพร อัครเวม พรรคราษฎร และนายประเสริฐ สุขวัฒน์ พรรคชาติไทย ประธานรัฐสภาได้แก่นายอุกฤษ มงคลนาวิน (พ.ศ. 2531-2532) และร้อยตำรวจตรีวรรณ ชันชื้อ (พ.ศ. 2532-2534) สภาชุดนี้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 โดยการยึดอำนาจของ รสช. นำโดยพลเอกสุนทร คงสมพงษ์

การปกครองประเทศโดยคณะ รสช. สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 เพราะได้มีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คือฉบับที่ 15

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534 และได้มีการเลือกตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้แก่ นายวัฒนา อิศวเหม พรรคชาติไทย นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน พรรคชาติไทย นายมั่น พัทโนทัย พรรคชาติไทย นายสมพร อิศวเหม พรรคชาติไทย และพลอากาศเอกสมบุญ ระวังษ์ พรรคชาติไทย สภาชุดนี้มีนายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานวุฒิสภาเป็นประธานรัฐสภา และสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2535 โดยการยุบสภา และให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 13 กันยายน 2535 ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัดพรรคชาติไทยได้รับเลือกตั้งเข้ามา 4 คน ได้แก่ นายวัฒนา อิศวเหม นายมั่น พัทโนทัย นายสมชาย สาดิษฐ์ และนายสมพร อิศวเหม ส่วนอีก 2 ที่นั่งได้แก่ของพรรคพลังธรรม คือนายประเสริฐ สุขวัฒน์ และนายวัลลภ ยังตรง สภาชุดนี้มีนายมารุต บุณาค ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา และได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 โดยมีการยุบสภาให้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

สำหรับจังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนดังนี้ นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน พรรคชาติไทย นายวัลลภ ยังตรง พรรคพลังธรรม นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย นายสมพร อิศวเหม พรรคชาติไทย นายมั่น พัทโนทัย พรรคชาติไทย นายวัฒนา อิศวเหม พรรคชาติไทย ประธานรัฐสภาได้แก่นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ สำหรับสภาชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 28 กันยายน พ.ศ. 2539 โดยการยุบสภาและได้เลือกตั้งใหม่ในวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง ได้แก่ นายสนธิ กุลเจริญ นายวัฒนา อิศวเหม นายมัน พัทธินัย พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ นายพูนผล อิศวเหม นายสมพร อิศวเหม โดยทั้งหมดสังกัดพรรคประชากรไทย สำหรับสภาชุดนี้มี นายวันมูหะมัด นอร์มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา สภาชุดนี้ได้ สิ้นสุดลงโดยการยุบสภา และได้มีการเลือกตั้งใหม่ในวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ถือว่าเป็นปรากฏการณ์ใหม่ ทางการเมืองไทย เพราะได้นำเอารัฐธรรมนูญฉบับที่ 16 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาใช้ และรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือว่าเป็น รัฐธรรมนูญในยุคของการปฏิรูปการเมืองให้การเมืองไทยมีความทันสมัย มากยิ่งขึ้น

ในจังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญฉบับปี พ.ศ. 2540 ดังนี้ ในเขตเลือกตั้งที่ 1 นายวัลลภ ยังตรง พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 2 นายประเสริฐ เด่นนภาลัย พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 3 นายประชา ประสพดี พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 4 นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 5 นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ พรรคไทยรักไทย เขตเลือกตั้งที่ 6 นางสาวเรวดี รัศมีทัต พรรคราษฎร

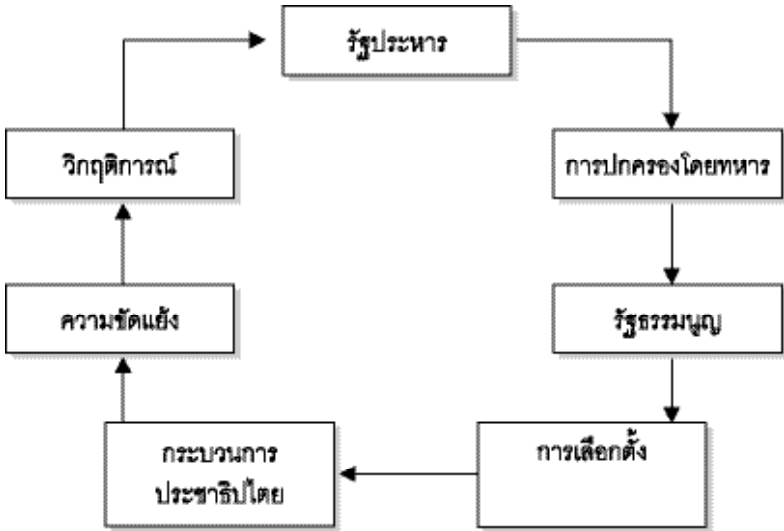
สำหรับสภาชุดนี้มีนายอุทัย พิมพ์ใจชน เป็นประธานรัฐสภา และ สภาชุดนี้ได้ สิ้นสุดลงเมื่อครบวาระ 4 ปี และได้มีการเลือกตั้งขึ้นใหม่ ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ซึ่งในการเลือกตั้งครั้งนี้ปรากฏว่าพรรคที่ได้รับการเลือกตั้ง ทั้ง 7 เขตเลือกตั้ง คือ พรรคไทยรักไทย ได้แก่ เขต 1 นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เขต 2 นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เขต 3

ว่าที่เรือโทวัลลภ ยังตรง เขต 4 นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริวัฒน์ เขต 5 นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ เขต 6 นางสาวเรวดี รัศมีทัต เขต 7 นายประชา ประสพดี ในการเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นการเลือกตั้งแบบหนึ่งคนหนึ่งเขต

การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีลักษณะการเมืองที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ในทุกครั้งที่มีการกล่าวถึงการเมืองของจังหวัดสมุทรปราการ ทำให้นึกถึงภาพของเจ้าพ่อ ผู้มีอิทธิพล และการต่อสู้ทางการเมือง ที่รุนแรง ภาพลักษณ์ของการเมืองจังหวัดสมุทรปราการ จะเป็นจริงตามข้อกล่าวหาหรือไม่งานวิจัยนักการเมืองถิ่นคงจะสามารถให้คำตอบได้ในระดับหนึ่ง สำหรับเนื้อหาการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการจะดำเนินการศึกษาโดยแบ่งระยะเวลาออกเป็น 3 ช่วงด้วยกันคือ

ในช่วงที่ 1 จะเริ่มตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 จนกระทั่งถึงการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2512 สำหรับในช่วงแรกนี้ จะเป็นการศึกษาการเมืองในช่วงของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 และวิวัฒนาการของประชาธิปไตย ที่มีการสลับเปลี่ยนระหว่งการเลือกตั้ง กับการปฏิบัติรัฐประหารที่นักวิชาการทางรัฐศาสตร์สรุปว่าเป็นวัฏจักรแห่งความชั่วร้าย ดังแสดงต่อไปนี้

แผนภาพ 2 วัฏจักรแห่งความชั่วร้าย

2. ในช่วงที่สองจะเริ่มศึกษาถึงช่วงที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งสำคัญของประเทศไทย ที่มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น เปลี่ยนแปลงอำนาจการปกครองจากทหารไปสู่นักการเมือง เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 และได้มีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517 มาใช้ โดยมีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 จนถึงการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 19 เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 ในช่วงที่สอง ถึงแม้จะมีปรากฏการณ์ทางการเมือง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 เกิดขึ้นมา แต่วัฏจักรแห่งความชั่วร้าย หรือวงจรอุบาทว์ก็ยังไม่สิ้นสุดลง มีการต่อสู้ทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอีกหลาย ๆ ครั้ง ครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 คณะปฏิรูปการปกครอง

แผ่นดิน ยึดอำนาจ วิกฤติการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้นครั้งนั้นเกิดขึ้นใน สมัยรัฐบาล ม.ร.ว. เส็นีย์ ปราโมช มีการเรียกร้องเดินขบวนขับไล่ จอมพลถนอม กิตติขจร ที่ต้องการเดินทางมาอุปสมบทให้ออกไปจาก ประเทศไทย สำหรับการชุมนุมครั้งนั้นได้เกิดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การยึดอำนาจกระทำโดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ เป็นหัวหน้าคณะปฏิรูป การปกครองแผ่นดิน และมีพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ เป็นเลขาธิการ ได้มีการประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517

ในช่วงที่สาม ซึ่งถือว่าเป็นยุคของการเมืองไทยในปัจจุบัน ถือว่าเป็นยุคของการปฏิรูปทางการเมือง โดยมีการนำเอารัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 มาใช้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ถือว่าเป็น รัฐธรรมนูญฉบับที่ 16 และเป็นจุดเริ่มต้นการปฏิรูปทางการเมืองในสมัย ของนายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี และได้มีการตั้งคณะกรรมการการปฏิรูปการเมือง (คปก.) เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2538 และในที่สุดก็นำไปสู่การให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบัน

สำหรับประเด็นการศึกษานั้นผู้ทำวิจัยจะพิจารณาจากประเด็น ต่อไปนี้

1. โครงสร้างทางอำนาจทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ โดยมีการอภิปรายวิเคราะห์คือทฤษฎีชนชั้นนำ (elitist theory)

2. แนวทางการต่อสู้ของนักการเมืองถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ความสำเร็จและความล้มเหลว วิธีการหาเสียง ในการเลือกตั้ง ความสัมพันธ์กับนักการเมือง ข้าราชการในจังหวัด

3. บทบาทของพรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ พ่อค่านักธุรกิจ ตลอดจนเครือญาติ และมิตรสหายที่ให้การสนับสนุนทางการเมือง

การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ถึงวันที่สิ้นสุดของ รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2511

ในช่วงแรกของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 นั้นยังไม่มี การเลือกตั้งผู้แทนราษฎร เพราะคณะราษฎร ได้ออกพระราชบัญญัติ ธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยามชั่วคราว พุทธศักราช 2475 โดย กำหนดให้มีสภาเดียว มีสภาผู้แทนราษฎร 70 คนมาจากการแต่งตั้ง

การเลือกตั้งได้เริ่มมีขึ้นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2476 โดยเลือกเฉพาะสมาชิกประเภทที่ 1 เท่านั้น ส่วนประเภทที่ 2 นั้นมาจากการแต่งตั้ง การเมืองของจังหวัด สมุทรปราการในช่วงนี้ค่อนข้างจะมีลักษณะความเป็นการเมืองไม่มากนัก เพราะนักการเมืองไม่ได้สังกัดพรรคการเมือง นักการเมืองส่วนใหญ่ มัก จะอิงอยู่กับองค์กร หรือสถาบันที่มีอำนาจทางการเมือง เช่นระบบราชการ หรือสถาบันทหารเป็นหลัก การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองจะเป็นเรื่องของ ความเป็นปัจเจก ใช้ความสำคัญของบุคคลเป็นหลัก ความสำคัญ ของบุคคลนี้อาจเกิดขึ้นเพราะบารมีวิสัยส่วนตัว อำนาจหน้าที่จากทางการ ตลอดจนอำนาจ หน้าที่จากทางราชการ ตลอดจนอำนาจจากทางระบบ ราชการหรือทหารให้การสนับสนุน ยิ่งโดยเฉพาะการเลือกตั้งในครั้งนั้น เป็นการเลือกตั้งทางอ้อม กล่าวคือ ประชาชนจะมีการเลือกผู้แทนตำบล ก่อน และผู้แทนตำบลจะเป็นผู้เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยตรงอีก ครั้งหนึ่ง จากวิธีการนี้จึงทำให้ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง เป็นคนที่มีฐานะกว้าง ขวางในเฉพาะคนในระดับหนึ่งเท่านั้น อาจจะเป็นบุคคลชั้นนำ ของจังหวัด ดังนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าการเลือกตั้งครั้งแรกนั้นเป็นการเลือกกันเอง ระหว่างชนชั้นนำของจังหวัด วิธีการเลือกตั้งทางอ้อมนี้เหตุผลที่สำคัญ

ของการนำมาใช้ก็คือประชาชนยังขาดการศึกษา ไม่สามารถที่จะเข้าใจ การปกครองระบอบประชาธิปไตยได้ดีพอ ผลพวงจากแนวความคิดนี้ได้ ดำเนินมาเป็นระยะเวลา ประมาณ 13 ปี เพราะฉะนั้นกิจกรรมทางการเมืองของนักการเมืองถิ่นส่วนใหญ่ จะจำกัดอยู่ในคนกลุ่มเดียวเท่านั้น การหาเสียงหรือการทำกิจกรรมทางการเมืองคงมีในเฉพาะกลุ่มคนดังกล่าว การขึ้นำทางการเมืองจะมีโอกาสเกิดขึ้นโดยการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น กำนันหรือผู้ใหญ่บ้านภายในตำบล

สำหรับการเมืองในช่วงแรกนี้ นักการเมืองถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้ง ทางอ้อมของจังหวัดสมุทรปราการมี 3 คนด้วยกันได้แก่ นายเขียน กาญจพันธ์, ชุนชำนาญสุสาสน์ และนายช่ออัน อ่ำพล

การเลือกตั้งโดยตรงครั้งแรก ในจังหวัดสมุทรปราการภายใต้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2496 ได้ มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2491 หลังจากการเลือกตั้ง นายควง อภัยวงศ์ ได้ดำรงตำแหน่งเป็นนายกรัฐมนตรี นายอรุณ พันธุ์พัก ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเมืองในช่วงนี้ เริ่มจะเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น นายควง อภัยวงศ์ ถือว่าเป็นนายก รัฐมนตรีคนแรกที่ไม่มีอำนาจทางทหารเข้ามาเกี่ยวข้อง และสามารถเป็น รัฐมนตรีได้ถึง 4 สมัยด้วยกัน โดยครั้งสุดท้ายถูกบังคับให้ลาออกโดย คณะรัฐประหารบังคับให้ลาออก การต่อสู้ทางการเมืองระหว่างทหารกับ นักการเมืองที่ไม่ใช่ทหาร ดำเนินอยู่ตลอดเวลา การดำเนินกิจกรรม ทางการเมืองของนักการเมืองถิ่นส่วนใหญ่ ก็ยังเป็นเรื่องความสำคัญ ของปัจเจกชน สถานะภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ ส่วนบุคคลต่อผู้มีอำนาจยังเป็นหนทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทางการเมือง

เมือง เพราะฉะนั้นถึงแม้จะมีการเลือกตั้งโดยตรงก็ตาม ความสัมพันธ์ของประชาชนกับผู้แทนราษฎรยังมีอยู่อย่างจำกัด หรือมีเฉพาะช่วงการหาเสียงเลือกตั้งเท่านั้น นโยบายหาเสียงแทบจะไม่มีผลจำเป็นในการหาเสียงเลือกตั้งเลย เพราะอำนาจในการปกครองประเทศส่วนใหญ่จะอยู่ในมือของทหารเป็นหลัก การเลือกตั้งเป็นเสมือนหนึ่งกับตัวชี้วัดทางการเมืองของประเทศเราว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นอารยะประเทศที่เป็นเพียงแต่รูปแบบแต่ปราศจากเนื้อหา

การเลือกตั้งครั้งต่อไปได้เริ่มขึ้นเมื่อ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2495 นายเผด็จ ศิวะทัต ได้รับเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ และได้อยู่จนหมดวาระ เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 การเมืองไทยยังไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก อำนาจทางการเมืองส่วนใหญ่อยู่ในมือของทหาร นักการเมืองที่สามารถที่จะยืนอยู่ในเวทีการเมืองได้นาน ๆ ต้องอยู่ภายใต้สังกัดทหาร เพราะฉะนั้นในช่วงแรกนักการเมืองจึงไม่นิยมสังกัดพรรคการเมือง เพราะถ้าสังกัดพรรคการเมืองแล้ว จะทำให้ความมีอิสระทางการเมืองน้อยลง การหาเสียงเลือกตั้งก็ยังเป็นเช่นเดิม คือการอาศัยความเป็นบุคคลที่มีชื่อของตนภายในท้องถิ่น ระบบราชการ และการเอื้ออาทรของผู้มีอำนาจทางการเมืองในขณะนั้น

เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ได้มีการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2475 แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2495 นายเผด็จ ศิวะทัต ก็ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสมุทรปราการอีกวาระหนึ่ง โดยการสังกัดพรรคเสรีมนังคศิลา สำหรับสภาผู้แทนราษฎรชุดนี้ได้สิ้นสุดลงเมื่อ

วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2500 โดยการทำรัฐประหารนำโดย จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ สาเหตุหรือข้ออ้างในการยึดอำนาจคือ ประชาชนไม่พอใจรัฐบาล สืบเนื่องมาจากการเลือกตั้งที่สกปรก ในการยึดอำนาจในครั้งนี้ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ยึดอำนาจจาก จอมพล ป. พิบูลสงคราม

จากการยึดอำนาจการปกครองโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในครั้งนี้ไม่ได้มีการยกเลิกรัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ จึงมีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2500 นายสุทินกลับเจริญ ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยสังกัดพรรคประชาธิปัตย์ นายสุทินกลับเจริญ จบการศึกษาจากโรงเรียนวิศวกรรมรถไฟ ประกาศนียบัตรช่างกล เป็นคนพื้นเพอำเภอเมืองพระประแดง ได้ประกอบอาชีพเป็นพนักงานธนาคารศรีอยุธยา ที่พระประแดง และเป็นพนักงานรถไฟแห่งประเทศไทย ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมีนายควง อภัยวงศ์ เป็นหัวหน้าพรรค ได้รับการเลือกตั้งมาถึง 34 คน โดยเฉพาะในจังหวัดพระนครได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการเลือกตั้งถึง 8 คน จากจำนวน 9 คน สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนอีกหนึ่งคน ได้แก่ พลเอกเกา เพียรเลิศ บริภัณฑ์ยุทธกิจ ไม่สังกัดพรรค และในจังหวัดธนบุรี ซึ่งมีอาณาเขตติดกับจังหวัดพระนครพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการเลือกตั้งยกจังหวัด จำนวน 3 คน ผลพวงจากความสำเร็จของพรรคประชาธิปัตย์ในการเลือกตั้งครั้งนี้ เป็นเพราะสาเหตุมาจากการเลือกตั้งที่สกปรกในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม แต่อย่างไรก็ตามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ยังไม่เพียงพอกับการจัดตั้งรัฐบาล นายกรัฐมนตรีในครั้งนั้นจึงได้แก่ จอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งเป็นนายทหารคนสนิทของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อาจจะถูกกล่าวอีกนัย

หนึ่งว่า จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นผู้อยู่เบื้องหลังการเป็นรัฐมนตรีของ พลโทถนอม กิตติขจร ยศในสมัยนั้น ในการขึ้นสู่อำนาจของพลโทถนอม กิตติขจร โดยอาศัยอำนาจของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ดังที่กล่าวมาแล้ว นอกจากนี้ยังได้มีการรวบรวมเอาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัด พรรคสหภูมิ ซึ่งในขณะนั้นถือว่าเป็นพรรคการเมืองที่ได้รับการสนับสนุนจากทหาร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่สังกัดพรรครวมกัน เข้าเพื่อจัดตั้งรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตาม รัฐบาลชุดนี้อยู่ได้ไม่นานก็ถูกปฏิวัติ นำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 สาเหตุของการปฏิวัติก็คือ รัฐบาลไม่สามารถควบคุมเสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งได้ การปฏิวัติครั้งนั้นนักวิชาการหลายท่าน ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า น่าจะเป็นการรู้กันระหว่าง จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ และพลโทถนอม กิตติขจร เพราะหลังจากการปฏิวัติครั้งนี้ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้เข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งแรกเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2502 ถึงวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2506 โดยการอสัญกรรม การเข้าสู่ตำแหน่งครั้งนี้ของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้อาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญ การปกครองราชอาณาจักรพุทธศักราช 2502 มาใช้โดยอำนาจของสภาแต่งตั้ง หลังจากการอสัญกรรมของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พลเอกถนอม กิตติขจร ยศในขณะนั้น ก็ได้สืบทอดอำนาจต่อ โดยอาศัยมติแต่งตั้ง จากสภาแต่งตั้งชุดเดิมในสมัยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ พลเอกถนอม กิตติขจร ได้อยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประมาณ 6 ปี และได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2511 และได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2512

ในการเลือกตั้งครั้งนี้จังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 2 คน ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ นายบุญถม เย็นมะโนช และนายสุทิน กลั้วเจริญ ทั้งคู่สังกัดพรรคสหประชาไทย ซึ่งมีพลเอกถนอม กิตติขจร เป็นหัวหน้าพรรค ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคประชาธิปไตยได้รับการเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด มากกว่าพรรคสหประชาไทยของพลเอกถนอม กิตติขจร แต่ไม่ได้จัดตั้งรัฐบาลเพราะในสมัยนั้นบุคคลที่จะเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้นั้นจะต้องได้รับเสียงข้างมากของสองสภารวมกัน คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาจากการเลือกตั้งและวุฒิสมาชิกมาจากการแต่งตั้ง รัฐบาลซึ่งนำโดยจอมพลถนอม กิตติขจร ได้บริหารประเทศประมาณ 2 ปี ก็เกิดการปฏิวัติขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2514 แต่การปฏิวัติครั้งนี้ถือว่าเป็นการปฏิวัติตนเองของจอมพลถนอม กิตติขจร สาเหตุของการปฏิวัติคือไม่สามารถควบคุมเสียงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้งได้

นายบุญถม เย็นมะโนช ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยสังกัดพรรคสหประชาไทย โดยพื้นเพแล้วนายบุญถม เย็นมะโนช เป็นคนจังหวัดธนบุรี อำเภอคลองสาน โดยมีคุณวุฒิทางการศึกษาแค่จบชั้นมัธยม 8 และได้ไปศึกษาวิชาการคลังและธนาคารประเทศญี่ปุ่น ประกอบอาชีพเป็นกรรมการจัดการบริษัทสังกะสีไทยจำกัด และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน การเข้าสู่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายบุญถม เย็นมะโนช ก็ได้มาจากการสังกัดพรรครัฐบาลคือ พรรคสหประชาไทย ซึ่งได้อำนาจทางการเมืองจากทหาร สำหรับวิธีการหาเสียงนั้นก็ได้แตกต่างไปจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรคนอื่น ๆ กล่าวคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในสมัยนั้น นิยมการปราศรัย แต่ก่อน

จะมีการปราศัยจะมีการเล่นมหรสพต่าง ๆ เช่นการฉายหนังกลางแปลง ลิเก ดนตรี เพื่อเรียกความสนใจของประชาชนให้เข้ามาฟังการปราศัย

รัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ได้เข้าบริหารประเทศเป็นสมัยที่ 4 เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ.2515 จนถึง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ได้ลาออก จากตำแหน่งเพราะ เกิดการจลาจล วัน 14 ตุลา มหาวิทยาลัย

สรุป การเมืองในช่วงแรก โดยภาพรวมจะให้ความสำคัญกับตัว นักการเมืองมากกว่าพรรคการเมือง สำหรับตัวนักการเมืองส่วนใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการนั้น ดูจากประวัติครอบครัวและการทำงานก็เป็น เพียงบุคคลที่มีผู้รู้จักในระดับท้องถิ่น นักการเมืองจะเปลี่ยนชื่อไป ระหว่างฝ่ายค้าน พรรคประชาธิปัตย์ กับพรรคของรัฐบาล เช่น พรรคเสรี มั่นคงศิลา หรือไม่กี่พรรคสหประชาไทย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะอยู่กับพรรค ฝ่ายรัฐบาลมากกว่า เช่น นายสุทิน กลับลเจริญ เมื่อลงเลือกตั้งครั้งแรก เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ แต่ในการเลือกตั้ง ครั้งต่อมาได้เปลี่ยนมาสังกัดพรรคสหประชาไทย บทบาทของกลุ่มธุรกิจ และกลุ่มอิทธิพลในจังหวัดยังไม่มีมากนักทางการเมือง เพราะทุกกลุ่มจะ อยู่ภายใต้การดูแลของทหาร นักธุรกิจในยุคนั้นยังไม่คิดจะนำธุรกิจ เข้าไปในระบบการเมือง คิดแต่เพียงทำอย่างไรธุรกิจสามารถดำเนินไป ได้ด้วยดี ซึ่งต้องพึ่งพิงสถาบันทหาร เพราะฉะนั้นแล้วสรุปได้ว่า นักธุรกิจ ส่วนใหญ่ไม่นิยมเล่นการเมือง เพราะทหารเป็นผู้กุมอำนาจทางการเมือง ดังนั้นนักธุรกิจจึงอิงผลประโยชน์กับทหารในเรื่องของผลประโยชน์ทาง ธุรกิจเท่านั้น การต่อสู้ทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการในสมัยนั้นไม่ รุนแรง ถ้อยที่ถ้อยอาศัย ส่วนใหญ่เป็นพวกเดียวกัน

ช่วงที่สอง เริ่มตั้งแต่การใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517 จนถึงการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

เมื่อเริ่มต้นใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2517 ได้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2518 ขึ้นเป็นครั้งแรก ในช่วงนี้ถือว่าเป็นยุคประชาธิปไตยเบ่งบาน รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2517 นี้ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุดฉบับหนึ่ง

จังหวัดสมุทรปราการในการเลือกตั้งครั้งนี้ สามารถมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 3 คน และในยุคนี้ถือได้ว่าเป็นการเริ่มต้นทางการเมืองครั้งแรกของตระกูลอัครวิทย์ ซึ่งตระกูลอัครวิทย์ถือว่าเป็นตระกูลที่มีความเกี่ยวพันทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการจนถึงปัจจุบัน และถือว่าเป็นตระกูลที่หลากหลาย ๆ ฝ่ายมองดูว่าเป็นผู้มีอิทธิพลทางการเมืองของจังหวัด นายวัฒนา อัครวิทย์ ได้เข้าสู่แวดวงการเมืองโดยสมัครรับเลือกตั้งพรรคสังคมนิยม ซึ่งมีนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์เป็นหัวหน้าพรรค และได้รับการเลือกตั้ง สำหรับประวัติของนายวัฒนา อัครวิทย์ และบทบาททางการเมืองจะได้กล่าวในรายละเอียดในบทต่อไป สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนอีก 2 คนที่ได้รับเลือกก็คือ นายสนิท กุลเจริญ และนายสุธีร์ อัครวิทย์ ทั้ง 2 คนลงสมัครในนามพรรคประชาธิปไตย รายละเอียดและบทบาททางการเมือง จะได้กล่าวในบทต่อไปเช่นกัน

ในการเลือกตั้งครั้งนี้การต่อสู้ทางการเมือง ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากช่วงแรกอย่างสิ้นเชิง อำนาจของทหารมีน้อยลงจนเสมือนดูว่าไม่มีเลย ดังนั้นการต่อสู้ทางการเมืองจึงเป็นเรื่องของนักการเมืองล้วน ๆ และในยุคนี้เป็นยุคเริ่มต้นที่นักธุรกิจเริ่มเดินทางเข้าสู่ระบบการเมืองด้วยตัวเอง ไม่ต้องอาศัยอำนาจทางทหารเหมือนในยุคก่อน ๆ

การกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องสังกัดพรรคการเมือง การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีต้องมาจากการเลือกตั้ง ทำให้การต่อสู้ทางการเมือง เริ่มมีการใช้หวัคะแนน การใช้เงิน ตลอดจน การใช้อำนาจหรืออิทธิพลท้องถิ่นให้ชนะการเลือกตั้ง นโยบายของพรรคการเมืองที่นำมาสู่ประชาชนเริ่มเป็นรูปธรรมมากขึ้น

พรรคประชาธิปัตย์ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน ในการจัดตั้งรัฐบาล โดยมี ม.ร.ว. เสनीย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี และมี นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นประธานรัฐสภา แต่อย่างไรรัฐบาลชุด ม.ร.ว. เสनीย์ ปราโมช ก็ต้องยุบสภาเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2518 ด้วยสาเหตุที่ไม่ได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร และได้มีการเลือกตั้งใหม่เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2519 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ จังหวัดสมุทรปราการได้แก่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรชุดที่แล้วคือ นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ นายสุธีร์ อัสวาณิชย์ พรรคประชาธิปัตย์ และนายวัฒนา อัสวเหม พรรคสังคมนิยม ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด แต่ไม่สามารถตั้งรัฐบาลได้ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช มีเพียง 18 เสียง และได้เป็น นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์การเมืองไทยที่ต้องจารึกไว้ว่ามีเพียง 18 เสียงก็สามารถที่จะตั้งรัฐบาลได้ และได้เกิดศึกสายโลหิตขึ้นในตระกูลปราโมช โดยที่ในขณะนั้นพรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการสนับสนุนจากพรรคเกษตรสังคม และพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ซึ่งมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมกันมิได้เป็นเสียงข้างมากในรัฐสภา ต่อมา ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช หัวหน้าพรรคกิจสังคม ซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรเพียง 18 คนแต่ได้รับการสนับสนุนจากพรรคการเมือง 12 พรรค ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นเสียงข้างมากในสภา จึงได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในวันที่ 14 มีนาคม 2518

รัฐบาลผสม 12 พรรค ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช บริหารประเทศภายใต้ความกดดันต่าง ๆ อันเกิดจากความขัดแย้งจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคร่วมรัฐบาลเอง และได้มีการสถาปนาผู้แทนราษฎรฝ่ายค้านกลุ่มหนึ่งเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช จึงตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2519

ในการเลือกตั้งครั้งนี้พรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือกตั้งเข้ามามากที่สุดถึง 114 คน และได้จัดตั้งรัฐบาล ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2519 และได้ลาออกเมื่อวันที่ 25 กันยายน พ.ศ. 2519 เพราะวิกฤตการณ์การกลับมาของจอมพลถนอม กิตติขจร เพื่อที่จะอุปสมบท แต่อย่างไรก็ตาม ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช ก็ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้ง แต่ก็เกิดวิกฤตการณ์ชุมนุมประท้วงของนักศึกษา ประชาชน ที่ธรรมศาสตร์ รัฐบาลแก้ไขสถานการณ์ไม่ได้จึงเกิดการปฏิรูปการปกครองแผ่นดินนำโดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีรวม 4 สมัยแต่เป็นระยะเวลาสั้น ๆ เท่านั้น

หลังจากการเข้ายึดอำนาจโดย พลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ประเทศไทยก็ไม่ได้มีการเลือกตั้งเลย จนกระทั่งมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2521 และได้ให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2522 การเลือกตั้งในครั้งนี้เป็นารเริ่มต้นทางการเมือง

ของพรรคประชากรไทย ที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นหัวหน้าพรรค และ
ในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ได้แก่ นายวัฒนา อัครเวม พรรคชาติประชาชน นายสนิท กุลเจริญ
พรรคประชากรไทย ซึ่งย้ายมาจากพรรคประชาธิปัตย์ นายสมรรถ ศิริจันทร์
พรรคประชากรไทย สำหรับในการเลือกตั้งครั้งนี้ นายสุธีร์ อัครวานิชย์
สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ไม่ได้รับการ
เลือกตั้งเข้ามา การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการจึงเป็นการขับเคี่ยวกัน
ระหว่างพรรคชาติประชาชนที่นายวัฒนาสังกัด กับพรรคประชากรไทย
พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ถึงแม้พรรค
กิจสังคมจะได้เสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุดถึง 80 คน ก็ตาม
แต่พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้ดำรงตำแหน่งประมาณ 9 เดือน ก็ได้
ลาออกเมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2523 เพราะวิกฤติการณ์น้ำมันและผู้
อพยพลี้ภัย พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ จึงเข้าดำรงตำแหน่งนายกร
รัฐมนตรีแทนโดยมติของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาชุดเดิม และ
บริหารประเทศเป็นระยะเวลา 3 ปีได้ยุบสภาเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2526
และได้จัดให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2526 พรรค
กิจสังคมได้รับเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด คือ 92 คน แต่ไม่ได้จัดตั้งรัฐบาล
เช่นกัน เพราะการเมืองในยุคนั้นถือว่าเป็นประชาธิปไตยครึ่งใบ คือมี
สภาผู้แทนราษฎรที่มาจากกาเลือกตั้ง และมีวุฒิสภามาจากการแต่งตั้ง
แต่มีอำนาจเช่นกันในการกำหนดผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
สำหรับวุฒิสภาในสมัยนั้นจะประกอบไปด้วยทหารผู้มีอำนาจในการ
ควบคุมกำลังกองทัพเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะเป็นที่แปลกใจ
ว่าพลเอกเปรม ติณสูลานนท์จะได้เป็นรัฐมนตรีอีกเป็นสมัยที่ 2

สำหรับจังหวัดสมุทรปราการในการเลือกตั้งครั้งนี้ได้มีการแบ่งเขตเลือกตั้งออกเป็น 2 เขต คือเขตที่ 1 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งคือ นายวัฒนา อัครเวม ไม่สังกัดพรรค นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย ส่วนเขตที่ 2 คือนายประเสริฐ สุขวัฒน์ ไม่สังกัดพรรค และนายสมัคร ศิริจันทร์ พรรคประชากรไทย

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประมาณ 3 ปี และได้ยุบสภาเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2529 ด้วยสาเหตุที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 พ.ศ. 2529 และได้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2529 พรรคประชาธิปัตย์ได้รับการเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด 100 ที่นั่ง แต่พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ได้รับการเสนอชื่อดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกเป็นครั้งที่ 3

การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ ยังเป็นการต่อสู้ระหว่าง นายวัฒนา อัครเวม และพรรคประชากรไทย ในการเลือกตั้งครั้งนี้ นายวัฒนา อัครเวม ได้ลงสมัครในนามของพรรคราษฎร ซึ่งมีพลเอกมานะ รัตนบัคเศส เป็นหัวหน้าพรรค ในเขตที่ 1 ผู้ที่ได้รับเลือกเข้ามาได้แก่ นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย นายวัฒนา อัครเวม พรรคราษฎร ในเขตที่ 2 ได้แก่ นายสมรรค ศิริจันทร์ พรรคประชากรไทย และว่าที่เรือดริณัฐ ศรีเฟื่องฟู พรรคประชาธิปัตย์ ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ในกรณีว่าที่เรือดริณัฐ ศรีเฟื่องฟู ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอาจจะเป็นเพราะเป็นเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในจังหวัด และอีกประการหนึ่ง อาจเป็นสาเหตุมาจากกระแสพรรคประชาธิปัตย์ในขณะนั้นค่อนข้างดี จึงทำให้ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา

พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีครั้งนี้ประสบปัญหาความขัดแย้งจากพรรคร่วมรัฐบาล และคาดว่าจะมีผลกระทบต่อ การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ ในวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 นายกรัฐมนตรีจึงตัดสินใจยุบสภา เมื่อวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2531 พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้เป็นนายกรัฐมนตรี เพราะพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ปฏิเสธที่จะดำรงตำแหน่ง นับว่าการเป็นนายกรัฐมนตรีของ พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ในครั้งนี้ถือว่าเป็นหัวหน้าพรรคการเมืองที่ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นครั้งแรกของรัฐธรรมนูญฉบับนี้

จังหวัดสมุทรปราการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มได้อีก 1 คน ในเขตที่ 1 และในเขตที่ 1 ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ได้แก่ นายวัฒนา อิศวเหม พรรคราชฎ นายสนิท กุลเจริญ พรรคประชากรไทย นายสมชาย สายดิษฐ์ พรรคราษฎร ส่วนในเขตที่ 2 ได้แก่ นายสมพร อิศวเหม พรรค ราษฎร และนายประเสริฐ สุขวัฒน์ พรรคชาติไทย อาจจะกล่าวได้ว่าการ เลือกลงตั้งครั้งนี้เป็นการแจ้งเกิดทางการเมืองอย่างแท้จริงของตระกูล อิศวเหม เพราะในการเลือกตั้งครั้งนี้ นายสมพร อิศวเหม น้องชาย นายวัฒนา อิศวเหม ได้เข้าสู่การเมืองเป็นครั้งแรก นอกจากนี้นายวัฒนา อิศวเหม ยังสามารถช่วยให้ นายสมชาย สายดิษฐ์ ซึ่งเพิ่งลงสมัครรับเลือก ตั้งเป็นครั้งแรกสามารถเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ สำหรับนาย ประเสริฐ สุขวัฒน์ ซึ่งสอบตกในครั้งที่แล้ว ก็ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอีก ครั้งในนามของพรรคชาติไทย การกลับมาของนายประเสริฐ สุขวัฒน์ อาจจะเป็นเพราะผลจากการเพิ่มจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในจังหวัดสมุทรปราการ และจากการยินยอมของนายวัฒนา อิศวเหม

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้เข้ารับตำแหน่งในวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ. 2513 และได้ลาออกเมื่อวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533 เพื่อปรับคณะรัฐมนตรี และจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ต่อมาพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ก็ได้กลับเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยมติของสองสภา ในวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2533 และได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534 ได้เกิดการยึดอำนาจโดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ หรือ รสช. นำโดย พล.อ.สุนทร คงสมพงษ์

นายอานันท์ ปันยารชุน ได้เข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2534 ด้วยความเห็นชอบจากประธานสภา รสช. และได้ออกจากตำแหน่งเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2535 เพื่อให้มีการเลือกตั้งทั่วไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2534 รัฐธรรมนูญฉบับนี้เพิ่มความเข้มงวดมากขึ้น กล่าวคือ การกำหนดให้อำนาจสภาผู้แทนราษฎรเพียงสภาเดียวเป็นผู้กำหนดตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

จากรัฐธรรมนูญ ปี พ.ศ. 2534 เริ่มใช้เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2534 ได้ให้มีการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535 พรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด คือพรรคสามัคคีธรรม 79 ที่นั่ง รองลงมา พรรคชาติไทย 74 ที่นั่ง ผู้ที่ได้รับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือพลเอกสุจินดา คราประยูร เมื่อวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2535 พลเอกสุจินดา คราประยูร มิได้เป็นหัวหน้าพรรคการเมือง หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคสามัคคีธรรม พรรคชาติไทย พรรคกิจสังคม พรรคประชากรไทย และพรรคราษฎร รวม 5 พรรค รัฐบาลพลเอกสุจินดา คราประยูร สิ้นสุดลงโดยการลาออกจากตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2535 เนื่องจากเกิดเหตุจลาจล
พฤษภาทมิฬ

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ของจังหวัดสมุทรปราการ นายวัฒนา อัครเวม
ได้เปลี่ยนไปสังกัดพรรคชาติไทย และสามารถนำเอาสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรพรรคชาติไทย เข้าสู่สภาได้ถึง 5 คนด้วยกัน ซึ่งทำให้ตระกูล
อัครเวมเป็นตระกูลที่มีอิทธิพลทางการเมืองมากที่สุดในจังหวัด ในเขต
เลือกตั้งที่ 1 ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค
ชาติไทยทั้ง 3 คนได้แก่ นายประดิษฐ์ ยั่งยืน นายมัน พัทธินัย นายวัฒนา
อัครเวม ส่วนในเขตเลือกตั้งที่ 2 มีนายสนธิ กุลเจริญ พรรคประชากรไทย
พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ พรรคชาติไทย และนายสมพร อัครเวม
พรรคชาติไทย

หลังจากการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของพลเอกสุจินดา
คราประยูร ผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คือ นายอนันท์ ปันยารชุน
โดยมติของสภาผู้แทนราษฎรชุดเดิม โดยหวังจะให้ นายอนันท์ ปันยารชุน
เป็นผู้ประสานรอยร้าวจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญ
ตามที่ประชาชนเรียกร้อง และเป็นขั้วกลางก่อนมีนายกรัฐมนตรีคนใหม่
รัฐบาลนายอนันท์ จึงอยู่เพียงระยะสั้นเท่านั้น และได้ยุบสภาเมื่อวันที่ 30
มิถุนายน พ.ศ. 2535 โดยมีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.
2535 จากการเลือกตั้งพรรคที่ได้รับการเลือกตั้งมากที่สุดได้แก่ พรรค
ประชาธิปัตย์ 79 คน รองลงมาพรรคชาติไทย 77 คน นายชวน หลีกภัย
หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

จากการเลือกตั้งครั้งนี้ การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการมีการ
เปลี่ยนแปลงมากขึ้น จากกระแสพลังธรรมพีเวอร์ ของคนกรุงเทพฯ ทำให้

การเมืองในสมุทรปราการมีผลกระทบด้วย ผู้สมัครพรรคพลังธรรมได้
แจ้งเกิดทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการเป็นครั้งแรก และเป็นกา
รแจ้งเกิดในลักษณะที่เหนือความคาดหมาย เพราะหลาย ๆ ฝ่ายเชื่อว่าใน
การเลือกตั้งครั้งนี้ฝ่ายกลุ่มอำนาจเดิม คือตระกูลอัครเหม จะได้รับการ
เลือกตั้งเข้ามาทั้งหมดผลการเลือกตั้งในเขตที่ 1 ได้แก่ นายประเสริฐ
สุขวัฒน์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย ในครั้งนี้สังกัด
พรรคพลังธรรม นายมัน พัทธโนทัย พรรคชาติไทย นายวัฒนา อัครเหม
พรรคชาติไทย ส่วนในเขตที่ 2 นายวัลลภ ยังตรง ซึ่งมีอาชีพเป็นหมอ
ก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นครั้งแรกในนามของพรรคพลังธรรม สำหรับ
ประวัติและบทบาทการต่อสู้ทางการเมืองของนายวัลลภ ยังตรง จะมีราย
ละเอียดในบทต่อไป คนสุดท้ายได้แก่ นายสมชาย สาดิษฐ์ พรรคชาติไทย

นายชวน หลีกภัย ได้เข้ามาบริหารประเทศในตำแหน่งนายกร
รัฐมนตรี จนถึงวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 และได้ยุบสภา เพราะจาก
การที่รัฐบาลถูกเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป เพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ
รัฐมนตรีทั้งคณะ ในประเด็นเรื่องเอกสารสิทธิ์ ส.ป.ก. 4-01 ก่อนลงมติ
พรรคพลังธรรมถอนตัวจากการเป็นพรรคร่วมรัฐบาล นายชวน หลีกภัย
จึงตัดสินใจยุบสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538
และได้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2538

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคชาติไทยได้รับการเลือกตั้งเข้ามามาก
ที่สุดคือ 92 ที่นั่ง รองลงมาคือ พรรคประชาธิปัตย์ 86 ที่นั่ง นายบรรหาร
 ศิลปอาชา ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม
 พ.ศ. 2538

การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ ก็ยังคงลักษณะเช่นเดิม เหมือนการเลือกตั้งครั้งที่แล้วกล่าวคือ มีกลุ่มนายวัฒนา อัครเหม เป็นกลุ่มที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามามากที่สุด คือ 4 ที่นั่ง ส่วนอีก 2 ที่นั่ง ตกเป็นของพรรคพลังธรรม และพรรคประชากรไทย ซึ่งได้แก่นายวัลลภ ยังตรง และนายสนธิ กุลเจริญ ส่วนที่เหลือสังกัดพรรคชาติไทย ได้แก่ นายประดิษฐ์ ยั่งยืน นายสมพร อัครเหม นายมัน พัทธินัย นายวัฒนา อัครเหม

นายบรรหาร ศิลปอาชา บริหารงานโดยรัฐบาลผสม 6 พรรค 209 เสียง ถูกฝ่ายค้านขอเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนายบรรหาร ศิลปอาชา ในหลายประเด็น ก่อนลงมติในวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2539 พรรคร่วมรัฐบาลบังคับให้นายบรรหาร ศิลปอาชา ลาออก เพื่อที่จะเอาพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ มาเป็นนายกรัฐมนตรี แต่ตกลงกันไม่ได้ และนายบรรหารได้แถลงต่อสื่อมวลชนว่าจะลาออกภายใน 7 วัน แต่ผลสุดท้ายนายบรรหารได้ตัดสินใจยุบสภา และให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ พรรคความหวังใหม่ซึ่งมี พลเอกเชาวลิต ยงใจยุทธ เป็นหัวหน้าได้รับการเลือกตั้งเข้ามามากที่สุดถึง 125 ที่นั่ง และพรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นอันดับ 2 ได้แก่พรรคประชาธิปัตย์ 123 ที่นั่ง ทำให้พลเอกเชาวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี

สำหรับการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ ในครั้งนี้ถือว่าถูกรอบครอบอย่างเบ็ดเสร็จของตระกูลอัครเหม หลังจากเพียรพยายามมาหลายครั้ง ในครั้งนี้นายวัฒนา อัครเหม ได้ย้ายพรรคจากพรรคชาติไทย มาสู่พรรคประชากรไทย และทำให้พรรคประชากรไทยสามารถได้รับการเลือกตั้งเข้ามาแบบยกทีม ถือว่าเป็นความสำเร็จงดงามทางการเมืองของ

ตระกูลอัครเหม แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องยอมรับว่าถ้านายสนิท กุลเจริญ ย้ายพรรคโดยไม่สังกัดพรรคประชากรไทยแล้วกลุ่มนายวัฒนา ยังจะได้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดทุกที่นั่งหรือไม่ สำหรับนายสนิท กุลเจริญ เป็นนักการเมืองที่อยู่คนละข้างกับนายวัฒนา อัครเหม มาโดยตลอด และก็ได้รับการเลือกตั้งมาทุกครั้ง ก่อนที่นายวัฒนาจะย้ายเข้ามาอยู่ พรรคประชากรไทย ในช่วงนั้นนายวัฒนาได้ออกมาจากพรรคชาติไทย และยังหาพรรคลงไม่ได้จึงมาจบลง ที่พรรคประชากรไทย แบบไม่เต็มใจ นัก ข้อสันนิษฐานนี้จะเห็นได้จากปรากฏการณ์ของกลุ่มมุงเห่า ที่จะได้กล่าว ถึงต่อไป นอกจากนี้ในการเลือกตั้งครั้งนี้ นายวัฒนา อัครเหม ยังได้นำ เาบุตรชาย คือ นายพูนผล อัครเหม เข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ในสมัยนี้ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอำนาจและบารมีในด้านต่าง ๆ ของ นายวัฒนา อัครเหม ได้ดีในจังหวัดสมุทรปราการ มีคนหลายคนกล่าวว่า จังหวัดสมุทรปราการเป็นของนายวัฒนา อัครเหม

สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดสมุทรปราการ ที่สังกัด พรรคประชากรไทยได้แก่ นายสนิท กุลเจริญ, นายวัฒนา อัครเหม, นายมัน พันธ์นัย, พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์, นายพูนผล อัครเหม, และ นายสมพร อัครเหม

พลเอกเซาวลิต ยงใจยุทธ บริหารงานประเทศ ท่ามกลางปัญหา เศรษฐกิจของประเทศ ได้รับเงินกู้จาก IMF 4,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีการลดค่าเงินบาท ในที่สุด พลเอกเซาวลิต ยงใจยุทธ ได้ลาออกจาก ตำแหน่งเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 โดยมีเหตุผลว่า เพื่อให้มี นายคนใหม่เข้ามาแก้ไขวิกฤติเศรษฐกิจ เป็นที่น่าสังเกตอย่างยิ่งว่า พลเอกเซาวลิต ยงใจยุทธ ใช้วิธีการลาออกแทนที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎร

เท่าที่มีการสันนิษฐาน คิดว่า น่าจะมีการตกลงภายในระหว่างพรรคร่วมรัฐบาลว่าจะเอาพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี อีกครั้ง แต่ผลปรากฏว่า เกิดปรากฏการณ์ “งูเห่า” ขึ้นที่จังหวัดสมุทรปราการ กล่าวคือ กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายวัฒนา อัศวเหม ได้แหกโผของพรรคประชากรไทย โดยไปร่วมกับพรรคกิจสังคม พรรคชาติพัฒนา และพรรคประชาธิปไตย จัดตั้งรัฐบาล ทำให้นายชวน หลีกภัย ได้กลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2540 และจากปรากฏการณ์งูเห่า ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนายสมัคร สุนทรเวช กับนายวัฒนา อัศวเหม ขาดสะบั้นลงไม่เฝ้าฝักัน จนกระทั่งทุกวันนี้ รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้บริหารประเทศไปเกือบ 4 ปี และได้มีการยุบสภา ให้มีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 เป็นการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 ซึ่งโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เขาถือว่าเริ่มศักราชของการปฏิรูปการเมือง

สรุปการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการในช่วงของรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2517 สิ้นสุดลงเมื่อการเลือกตั้งวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 ผมว่า บทบาทของตระกูลอัศวเหม ทางการเมืองเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2517 โดยมีตัวนายวัฒนา อัศวเหม เข้ามาคนแรก และต่อมาได้มีการนำเอาน้องชาย คือ นายสมพร อัศวเหม และลูกชาย นายพูนผล อัศวเหม เข้ามาสู่การเมืองอีกด้วย ไม่ใช่เฉพาะกลุ่มเครือญาติเท่านั้น นายวัฒนายังสามารถนำเอาพลอากาศเอกสมบุญ ระวังษ์ มาแจ้งเกิดทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการได้อีกด้วย หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ไม่ว่าจะนายวัฒนา อัศวเหม จะสนับสนุนใครบุคคลนั้น บุคคลนั้นจะได้รับการเลือกตั้งอย่างแน่นอน ทำให้การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ กับตระกูล

อัครวิมลมองดูแล้วเสมือนภาพเดียวกัน ถ้าสังเกตจากบทบาททางการเมืองของนายวิวัฒนา อัครวิมล จะเห็นว่านายวิวัฒนา อัครวิมล ไม่ได้ให้ความสนใจกับพรรคการเมือง หรือนโยบายพรรคมากนัก เพราะนายวิวัฒนา อัครวิมล มีความเชื่ออย่างไม่ว่าเขาจะสังกัดพรรคการเมืองใดก็ตามเขาต้องได้รับการเลือกตั้งอย่างแน่นอน จะสังกัดได้จากพรรคที่เคยสังกัดพรรคต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น พรรคราษฎร พรรคชาติไทย พรรคประชากรไทย พรรคสังคมนิยม แม้ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองเลยก็ได้รับการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้น โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า นายวิวัฒนา อัครวิมล ได้รับการเลือกตั้ง มาเพราะบารมีของตัวเอง ในฐานะเป็นนักธุรกิจ และได้มีโอกาสเป็นรัฐมนตรี มีอำนาจทางการเมืองจนกระทั่งสามารถสร้างฐานการเมืองที่เข้มแข็งภายในจังหวัดได้ ซึ่งจะเห็นได้จากการเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ก่อนมีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2539 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชากรไทย ซึ่งนำโดยนายวิวัฒนา อัครวิมล ได้รับการเลือกตั้งมาทั้งหมด 6 ที่นั่งด้วยกัน

ช่วงที่สามยุคของการปฏิรูปการเมือง และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540

ในช่วงที่สามนี้ ถือได้ว่าเป็นยุคปัจจุบันของการเมืองไทย และถือได้ว่าเป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของการเมืองไทยที่มาตั้งแต่อดีต กล่าวคือ มีการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน การตรวจสอบโดยประชาชน องค์กระอิสระที่มาตรวจสอบนักการเมืองในด้านต่าง ๆ ตลอดจนสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของประชาชน ที่มีเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้

หลังจากมีการใช้รัฐธรรมนูญฉบับ ปี พ.ศ. 2540 ประเทศก็มีการเลือกตั้งครั้งแรก เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 ในการเลือกตั้งครั้งนี้ถือว่าพลิกโฉมหน้าจากเดิม จากการที่มีการเลือกตั้งเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่มาจากแต่ละเขต ในครั้งนี้ได้มีการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ 100 คน และมาจากเขตเลือกตั้ง 400 คน สำหรับเขตเลือกตั้งแต่ละเขต จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 1 คน ในการเลือกตั้งครั้งนี้ ได้เกิดกระแสพรรคไทยรักไทยฟีเวอร์ขึ้นมา ทั้ง ๆ ที่เป็นพรรคที่จัดตั้งขึ้นใหม่ ทำให้พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ได้เข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี โดยมีพรรคร่วมรัฐบาลได้แก่พรรคความหวังใหม่ พรรคชาติพัฒนา พรรคเสรีธรรม ซึ่งท้ายที่สุดพรรคร่วมรัฐบาลทั้ง 3 พรรค ก็ได้มีการยุบรวมพรรคเข้ากับพรรคไทยรักไทย ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่ทางการเมืองเช่นกัน แต่เป็นปรากฏการณ์ที่ผู้คนทั้งหลายยังกังขาว่าเป็นแนวทางของประชาธิปไตยหรือธนาธิปไตย

จังหวัดสมุทรปราการ ก็เช่นกันกับจังหวัดอื่น ๆ ที่มีผลกระทบจากกระแสของพรรคไทยรักไทย ทำให้สมาชิกที่สังกัดพรรคราษฎรที่มีนายวัฒนา อัครเวม เป็นผู้สนับสนุนอยู่ ก็ได้รับเลือกตั้งเพียงคนเดียวคือ นางสาวเววดี รัศมิทัต ส่วนคนอื่น ๆ สอบตกกันหมดไม่ว่าจะนางนันทิดา อัครเวม (แก้วบัวสาย) ลูกสะใภ้ของนายวัฒนา อัครเวม นายมัน พัดโนทัย นายสมพร อัครเวม น้องชายนายวัฒนา อัครเวม ซึ่งผลการเลือกตั้งครั้งนั้น ถือว่าเป็นการหมดอำนาจทางการเมืองของตระกูลอัครเวม การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2544 ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมีดังต่อไปนี้ เขต 1 นายวัลลภ ยิ่งตรง เขต 2 นายประเสริฐ เต็นนภาลัย เขต 3 นายประชา ประสพดี เขต 4 นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ เขต 5

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ซึ่งทั้ง 5 เขต สังกัดพรรคไทยรักไทยทั้งสิ้น ส่วนในเขตที่ 6 ข้างนอกนาคคือ นางสาวเรวดี รัศมิทัต พรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งต่อมาก็ได้ย้ายพรรคไปสังกัดพรรคไทยรักไทย เพราะทนกระแสของพรรคไทยรักไทยไม่ไหว ส่วนตัวนายวัฒนา อัศวเหม และพลอากาศ เอกสมบุญ ระหงษ์ ไม่ได้ลงสมัครผู้แทนเขต แต่สมัครแบบบัญชีรายชื่อ แต่ก็ไม่ได้รับเลือกตั้ง เพราะคะแนนรายชื่อของพรรคประชาธิปัตย์ไม่ถึงเกณฑ์คือร้อยละ 5 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

ปัจจัยที่ทำให้ตระกูลอัศวเหม ไม่ได้รับการเลือกตั้งครั้งนี้คงจะเป็นที่ตัวพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่ทำให้พรรคไทยรักไทยเป็นพรรคที่มีนโยบายชัดเจน กว่าพรรคอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับพรรคประชาธิปัตย์ อาจจะกล่าวได้ว่าเห็นอย่างสิ้นเชิง นโยบายของพรรคไทยรักไทย ค่อนข้างจะเป็นรูปธรรม เช่น โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค เงินกองทุนหมู่บ้าน ธนาคารคนจน และโครงการอื่น ๆ อีกมากมาย สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็หลังจากการปฏิรูปการเมือง ประชาชนเข้าในการเมืองมากขึ้น มีการรณรงค์ให้ประชาชนเข้าใจเรื่องการเลือกตั้ง การเลือกตัวแทน นอกจากนี้พรรคไทยรักไทยถือได้ว่าเป็นพรรคที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ มากที่สุดในการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นทุนเครื่องมือสื่อสาร บุคลากร การแบ่งเขตเลือกตั้ง แบบคนเดียวเขตเดียว ก็เป็นตัวแปรที่สำคัญในการเลือกตั้งเพราะประชาชนสามารถที่จะเลือกตัวแทนที่อยู่ใกล้ ๆ ของตน ที่มีความผูกพันใกล้ชิดดี นักรัฐศาสตร์หลายคนได้กล่าวไว้ว่า ยิ่งเขตเลือกตั้งเล็กลง เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ผลพวงของปัจจัยเหล่านี้ก็มีผลมาสู่การเลือกตั้ง เมื่อวันที่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 พรรคไทยรักไทย ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาทั้งหมด 7 เขต และในการ

เลือกตั้งครั้งนี้ นางสาวเรวดี รัศมีทัต ได้ย้ายจากพรรคราษฎร มาอยู่ พรรคไทยรักไทย และได้รับการเลือกตั้ง สำหรับสมาชิกสภาผู้แทนที่ได้รับ การเลือกตั้งเข้ามา เรียงตามลำดับตั้งแต่เขตที่ 1-7 มีดังต่อไปนี้ เขตที่ 1 นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เขตที่ 2 นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เขตที่ 3 ว่าที่เรือตรีวัลลภ ยังตรง เขตที่ 4 นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ เขตที่ 5 นางสาวสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ เขตที่ 6 นางสาวเรวดี รัศมีทัต เขตที่ 7 นายประชา ประสพดี

สรุป ในช่วงการปฏิรูปการเมือง หรือการใช้รัฐธรรมนูญฉบับ ปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าการต่อสู้ทางการเมืองในแต่ละจังหวัดจะมีความ สำคัญในการเลือกตั้งมาก แต่ในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง เมื่อระบบทุนใหญ่เข้ามามีอำนาจเห็นระบบการเมือง และในขณะ เดียวกันก็ใช้อำนาจทางการเมืองให้ระบบทุนมีขนาดใหญ่มากขึ้น จาก ปัจจัยนี้ระบบทุนท้องถิ่นจะต้องจ่ายอมต่อระบบทุนใหญ่ มิฉะนั้นจะไม่ สามารถดำรงอยู่ในสถานะเดิมได้ การเข้าร่วมของผู้มีอิทธิพลท้องถิ่น คงจะเป็นการเข้าร่วม และสมยอมเพราะมีความต้องการรักษาสถานภาพ เดิมของตนไว้ และรู้ว่าตัวต่อสู้คือ ระบบทุนใหญ่แล้วผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการเป็นตัวอย่งที่ดี ในข้อสังเกตนี้ จากการ ที่กลุ่มตระกูลอัสวเหม ต้องหายไปจากการเมืองในระดับชาติก็เพราะ การที่ไม่ยอมเข้าร่วมกับระบบทุนใหญ่ นายวัฒนาตัดสินใจรวมพรรคราษฎร เข้ากับพรรคมหาชน ซึ่งในขณะนี้มียุทธวิธีนั้น ขจรประศาสน์ เป็น หัวหน้าพรรค แทนที่จะไปเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองกับพรรคไทยรักไทย สุดท้ายผลลัพธ์ที่เห็นคือการสูญสิ้นทางการเมืองในระดับชาติ แต่ใน ระดับท้องถิ่นยังพอมองเห็นบ้าง นายสมพร อัสวเหม เป็นนายกองค์การ

บริหารส่วนจังหวัด แต่ในกรณีของนายสมพร อัครเหม ในการสมัครครั้งนั้นก็สมัครภายใต้ธงของพรรคไทยรักไทย ถ้าสมัครอิสระ หรือใช้พรรคราษฎรเป็นสังกัดก็ไม่แน่ว่าจะได้รับการเลือกตั้งหรือไม่ นอกจากนี้ นายสมพร อัครเหมแล้วยังมีลูกชายนายวัฒนา อัครเหม ได้รับเลือกตั้งเป็นนายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ แต่การเลือกตั้งครั้งนี้ สามารถมีการตกลงกันได้ภายในจังหวัดทำให้นายชนสวัสดิ์ อัครเหม เป็นนายกเทศมนตรีแบบไม่ลำบากมากนัก แต่สิ่งที่น่าจะเป็นคำถาม ก็คือ ตระกูลอัครเหม จะเลิกเล่นการเมืองหรือไม่ ไม่ว่าจะในระดับชาติ และในระดับท้องถิ่น คำตอบในเรื่องนี้คงจะทราบในบทต่อไปซึ่งเป็นการสัมภาษณ์นายวัฒนา อัครเหมโดยตรง

นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ

ในบทนี้ จะเป็นบทสุดท้ายของงานวิจัยนักการเมืองถิ่นของจังหวัดสมุทรปราการ โดยจะศึกษาถึงประวัตินักการเมือง เครือข่าย และความสัมพันธ์ของนักการเมืองกับกลุ่มเครือข่าย กลุ่มผลประโยชน์ทั้งหมด ตลอดจนวิธีการเลือกตั้งหาเสียงในการเลือกตั้ง

สำหรับวิธีการศึกษาทางผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์โดยตรงกับนักการเมืองถิ่นที่ยังดำรงตำแหน่งอยู่ในปัจจุบันและนักการเมืองถิ่นที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ยังมีชีวิตอยู่

สำหรับการให้รายละเอียดนักการเมืองถิ่นในบทนี้จะแยกนำเสนอให้นักการเมืองถิ่น 3 กลุ่ม ด้วยกันที่มีบทบาททางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ คือ กลุ่มนายวัฒนา อัครเหม กลุ่มของสมาชิกสภาผู้แทน

ราษฎรที่สังกัดพรรคไทยรักไทย และกลุ่มของอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์

นายวัฒนา อิศวเหม

นายวัฒนา อิศวเหม ได้เริ่มเส้นทางการเมืองครั้งแรกในปี พ.ศ. 2512 แต่ไม่ได้ลงสมัครผู้แทนราษฎร แต่จะศึกษาวิถีทางการเมือง การดำเนินกิจกรรมทางการเมืองภายในจังหวัดเป็นอย่างไร นายวัฒนา อิศวเหม ได้เริ่มเข้ามาสู่ทางการเมืองเต็มตัวเมื่อปี พ.ศ. 2518 โดยลงสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบอิสระไม่สังกัดพรรค นายวัฒนา อิศวเหม มีความสัมพันธ์กับนักการเมืองหลายคนเช่น นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ ซึ่งรู้จักกันเมื่อไปติดต่อกับธนาคาร ซึ่งในขณะนั้นนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นที่ปรึกษาของธนาคารกรุงเทพ และได้ชวนมาเล่นการเมือง

สำหรับคนที่ผลักดันให้ นายวัฒนา อิศวเหม มาเล่นการเมืองคือ นายสังข์ พัทโนทัย ซึ่งนายวัฒนา อิศวเหม ถือว่าเป็นอาจารย์ และบอกว่าถึงเวลาที่จะต้องเล่นการเมืองเพื่อสนองคุณคนสมุทราวาการแล้ว

อาชีพร นายวัฒนา อิศวเหม ก่อนมาเล่นการเมืองก็คือ อาชีพประมง และเป็นตัวแทนค้าน้ำมันโดยขายให้กับองค์กรเชื้อเพลิงเป็นจำนวนมาก 70 - 80 ล้านลิตร ในปี พ.ศ. 2518 นายวัฒนา อิศวเหม ได้สมัครรับเลือกตั้งในนามพรรคชาตินิยม ซึ่งมีนายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ เป็นหัวหน้าพรรค และนายวัฒนา อิศวเหม เป็นรองหัวหน้าพรรค และได้สมัครพร้อมกับ นายสังข์ พัทโนทัย ซึ่งเป็นบิดาของ ดร.มัน พัทโนทัย ซึ่งในช่วงนั้น ดร.มัน พัทโนทัย เพิ่งกลับมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา ในปีนั้นได้เกิด

วิกฤติน้ำมัน ขาดแคลน ทำให้ขึ้นราคา ทำให้ได้รับการเลือกตั้งเป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และได้เป็นรัฐมนตรีในเวลา ต่อมา

นายวัฒนา อัครเวม โดยการได้รับมอบหมายให้ไปดูแลเกี่ยวกับ สตีอน้ำมัน หลังจากนั้น นายวัฒนา อัครเวม ก็เล่นการเมืองมาโดยตลอด และได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาโดยตลอดติดต่อกันถึง 10 สมัย โดยพยายามดิงงบประมาณเข้ามาในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ว่าจะเรื่อง ของถนน โรงเรียน การขุดคลอง เป็นต้น ความตั้งใจของ นายวัฒนา อัครเวม ทางการเมืองก็คือ มีความต้องการให้จังหวัดสมุทรปราการ ต้อง มีนักการเมืองที่มีวิสัยทัศน์ คุณวุฒิ ความรู้ความสามารถและเป็นบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีข้อสังเกตที่ทำงานการเมืองในระดับรัฐบาล หรือเป็นรัฐมนตรีนั่นเอง นายวัฒนา อัครเวม เป็นผู้แทนราษฎร 10 สมัย และได้รับตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีถึง 5 ครั้ง

นายวัฒนา อัครเวม ได้กล่าวถึงความแตกต่างของการต่อสู้ ทางการเมืองจากอดีตถึงปัจจุบันว่า ประชาชนเริ่มสนใจการเมืองมากขึ้น โดยสื่อสารมวลชนด้านต่าง ๆ คอยตรวจสอบ เพราะฉะนั้นนักการเมือง จำเป็นจะต้องเอาใจใส่กับการบริหารของบ้านเมือง การต่อสู้ทางการเมืองหรือกลยุทธ์ในการเลือกตั้งนั้น นายวัฒนา อัครเวม ใช้วิธีการเดิน เข้าหาประชาชน บอกกล่าว ปราศรัยกับประชาชน

สำหรับปัจจุบันมีอำนาจรัฐเข้ามามากมาย รวมทั้งอำนาจเงิน มีเครือข่ายในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองด้วย ซึ่งขณะนี้มีการ ทำการเมืองให้เหมือนธุรกิจ มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เปรียบเสมือน การเมืองเป็นสินค้าที่จะต้องโฆษณา จะเห็นได้ว่านักการเมืองรุ่นเก่า ๆ

จะหายไปเพราะมีอำนาจอยู่เฉพาะในท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์เฉพาะในท้องถิ่น และความสัมพันธ์ส่วนตัว ผู้การโฆษณาประชาสัมพันธ์ตามสื่อไม่ได้ ชาวบ้านจะเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสที่ได้รับจากสื่อสารมวลชน

นายวัฒนา อัครเวม ได้กล่าวถึงงบประมาณการหาเสียงว่าไม่เคยได้รับการช่วยเหลือจากใคร ไม่ว่าจะลงสมัครในนามพรรคใดก็ตาม นายวัฒนา อัครเวม จึงเป็นอิสระในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ทางการเมือง เช่น ครั้งหนึ่งประเทศเกิดวิกฤติของเงินมาก ประชาชนอยากให้มีมีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล จึงเกิดการชุมนุมเห่าขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งนั้น นายวัฒนา อัครเวม บอกว่าเป็นความต้องการของประชาชนว่าจะให้การสนับสนุนประชาธิปไตยเป็นรัฐบาลและนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี โดยประชาชนได้ร้องเรียนมามากมาย และผลการเปลี่ยนแปลงในครั้งนั้นทำให้ นายวัฒนา อัครเวม ได้รับการแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานอีกด้วย

พรรคราษฎร เป็นพรรคที่ นายวัฒนา อัครเวม ได้ร่วมกันก่อตั้งขึ้นร่วมกับ พลเอกมานะ รัตนโกเศศ นายวัฒนา อัครเวม ซึ่งเป็นคนสมุทพรปราการโดยกำเนิด มีเครือข่ายตีมากมาย นายวัฒนา อัครเวม บอกว่ามีเครือข่ายตีเป็นหมื่น ๆ คน ตระกูลอัครเวมเป็นตระกูลใหญ่ นายวัฒนา อัครเวม สนใจเรื่องการเมืองตั้งแต่ตอนเด็ก ๆ ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ชอบดูการปราศรัยทางการเมือง และได้ไปดู จอมพล ป. พิบูลสงครามกับท่านผู้หญิงละเอียดปราศรัยในวัดเมื่อปี พ.ศ. 2491 และได้ดูนายอรุณ พันธุ์พัก ซึ่งสังกัดอยู่กับพรรคจอมพล ป. พิบูลสงคราม ปราศรัยนายอรุณ พันธุ์พัก ไม่ใช่คนสมุทพรปราการแต่ถูกส่งมาจากที่อื่น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อีกคนที่ นายวัฒนา อัครเวม กล่าวถึง ก็คือ นายเผด็จ ศิวะทัต ซึ่งรู้จักกันดีกับ นายวัฒนา อัครเวม นายเผด็จ ศิวะทัต เป็นพันจำหน่ายเห็ด และเป็นพวก จอมพล ป. พิบูลสงคราม เช่นกัน นายเผด็จ ศิวะทัต ก็ใช้วิธีการหาเสียงโดยการปราศรัย พบปะประชาชน

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ นายวัฒนา อัครเวม กล่าวถึงอีกคนหนึ่งคือ นาย บุญถม ยืนมะโนช เป็นเจ้าของโรงสีในจังหวัดสมุทรปราการ และได้เสียชีวิตไปแล้ว นายวัฒนา อัครเวม ได้กล่าวถึงคู่แข่งในทางการเมืองที่สำคัญก็คือ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ และนายสนธิ กุลเจริญ ต่อมา นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ได้เลิกเล่น และปัจจุบันเป็นนายกเทศมนตรีที่เทศบาลตำบลบางบ่อ ส่วนนายสนธิ กุลเจริญ ปัจจุบันเป็นสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นคู่แข่งทางการเมืองที่สำคัญของนายวัฒนา อัครเวม มาโดยตลอด แต่ภายหลังได้มาอยู่พรรคเดียวกันคือพรรคประชากรไทย เลยทำให้พรรคประชากรไทย ได้รับการเลือกตั้งทั้งจังหวัด สำหรับลูกสาวของ นายสนธิ กุลเจริญ ภายหลังก็มาลงเลือกตั้งในนามของพรรคมหาชน แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง

บทบาท นายวัฒนา อัครเวม ทางการเมืองครั้งสุดท้ายก็คือ ในการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคราษฎรแต่คะแนนไม่ถึงจึงไม่ได้รับเลือก นายวัฒนา อัครเวม กล่าวว่ายังไม่เลิกเล่นการเมืองถ้าร่างกายยังแข็งแรงอยู่ อาจจะไม่เล่นการเมืองโดยตรง แต่จะรับบทบาทเป็นที่ปรึกษา หรือสนับสนุนให้ลูกหลานหรือคนอื่น ๆ ที่มีศักยภาพได้ทำงานให้จังหวัด ซึ่งในปัจจุบัน นายชนสวัสดิ์ อัครเวม บุตรชายดำรงตำแหน่งเป็นนายกเทศมนตรี

ของเทศบาลนครจังหวัดสมุทรปราการ ส่วนน้องชาย นายสมพร อัครเวม เป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับเรื่องการลงสมัครวุฒิสมาชิก ได้กล่าวว่าประชาชนได้มาเรียกร้องมากมาย แต่ยังไม่ได้ตัดสินใจ คนจะเป็นต้องมีความพร้อมที่จะทำงาน อายุไม่น่าจะเกิน 60 ปี สมองต้องมีความพร้อม นายวัฒนา อัครเวม ยอมรับว่าจะไม่ยอมให้ตระกูลอัครเวม ยุติบทบาททางการเมือง และมีความมั่นใจว่า ถ้าลงสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิก จะต้องได้รับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะป็นระบบพุนใหญ่หรืออะไรก็ตาม ก็ต้องสู้เต็มที่โดยไม่เลือกวิธีการ

นายวัฒนา อัครเวม ไม่เห็นด้วยกับการที่พรรคการเมืองในประเทศไทยจะเป็น 2 พรรค และเห็นว่าการพัฒนาไปสู่ระบบ 2 พรรคนั้น ขึ้นอยู่กับการศึกษาและปัจจัยทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการเข้ามาร่วมกับพรรคมหาชน ไม่ต้องการตำแหน่งอะไร ต้องการให้นักวิชาการ ครู อาจารย์ เล่นการเมือง ปล่อยให้เขาทำงานอิสระ แต่ตอนนี้พิสูจน์แล้ว การทำงานการเมืองต้องผสมผสานกันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเดินนำหน้าอย่างเดียวไม่ได้ พรรคมหาชน ถึงแม้ไม่ได้รับการเลือกตั้งเข้ามามาก แต่ก็ได้รับเลือกเข้ามาเป็นที่สองในหลายพื้นที่ ปัญหาก็คือสู้ในปัจจัยเรื่องเงินไม่ได้

นายวัฒนา อัครเวม ได้ทิ้งท้ายความเห็นทางการเมืองไว้ว่า “ในทางการเมืองกระแสทุน กระแสความนิยม เป็นได้พักหนึ่ง เป็นได้พักเดียว สุดท้ายการเมืองไทยจะต้องเปลี่ยนแปลงไม่ช้าก็เร็ว ซึ่งสิ่งที่ผมพูดนี้เป็นประสบการณ์ กระแสทุกอย่างที่เกิดขึ้น ไม่มีที่ปักลุ่ม ยิ่งปัจจุบันคนไทยฉลาดไม่โง่ การเมืองจะต้องเปลี่ยนแปลงแน่นอน”

นายสมพร อิศวเหม นายกองค้การบรหการส่วนจ้งหวัด จ้งหวัด สมุทรปรการ

นายสมพร อิศวเหม เป็นน้องชายของนายวัฒนา อิศวเหม ปัจจุบันอายุ 64 ปี ได้เข้ามาสู่ทางการเมืองในปี พ.ศ. 2531 โดยได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในการเลือกตั้งครั้งนั้น สมุทรปรการมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ 4 คน แบ่งเป็น 2 เขตการเลือกตั้ง และได้รับการเลือกตั้งเข้ามา ต่อมาในปี 2535/1 และ 2535/2 ก็ลงมาในเขตเดิมก็ได้รับการเลือกตั้งเช่นกัน ครั้งสุดท้ายได้รับการเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในปี 2539 ซึ่งเป็นปีสุดท้าย รวมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 5 สมัย

หลังจากนายสมพร อิศวเหม ลงเลือกตั้งครั้งสุดท้ายในปี 2539 ก็เบนเข็มไปสมัครเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง นายสมพร อิศวเหม จึงเบนเข็มเข้ามาสู่การเมืองในระดับท้องถิ่น ตอนที่มีการตราพระราชบัญญัติขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาใหม่ โดยได้ตำแหน่งนายกองค้การบรหการส่วนจ้งหวัด มาจากการเลือกตั้งโดยตรงครั้งแรก นายสมพร อิศวเหม ได้ทำงานผูกพันกับประชาชนในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมายาวนานและคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะมาดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับงบประมาณท้องถิ่น ซึ่งตนเองมีความผูกพันเป็นเวลา 20 ปี ในการเลือกตั้งครั้งแรก แข่งกับนายอำนาจ ซึ่งเป็นอดีตรองนายกองค้การบรหการส่วนจ้งหวัด นายสมพร อิศวเหม แพ้การเลือกตั้ง แต่ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง เพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ ซึ่งทำให้นายสมพร อิศวเหม ได้รับการเลือกตั้ง และคณะกรรมการเลือกตั้งได้รับรองผลการเลือกตั้งเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2548

นายสมพร อัครเวม ได้กล่าวถึงตระกูลอัครเวมว่า เป็นตระกูลดั้งเดิมในสมุทรปราการ มีพี่น้อง 10 คน เป็นชาย 7 หญิง 3 คน ชีวิตในอดีตของตระกูลทำการค้าขาย ส่วนพี่น้องทั้ง 10 คน ประกอบอาชีพแตกต่างกันไป เช่น เป็นอาจารย์ เป็นนักธุรกิจ ส่วนทางการเมืองก็มี นายวัฒนา อัครเวม พี่ชายคนโตเป็นผู้บุกเบิก สำหรับตระกูล อื่น ๆ ในจังหวัดสมุทรปราการไม่ได้สนใจเรื่องการเมือง มีแต่ตระกูลศีลพิพัฒน์ ซึ่งความจริงก็เป็นญาติทางมารดามาเล่นการเมืองในระดับท้องถิ่นคือ นายประสันท์ ศีลพิพัฒน์ เคยเป็นนายกเทศมนตรี สำหรับตระกูลอัครเวม ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มี 3 คนด้วยกันคือ นายวัฒนา อัครเวม นายพูลผล อัครเวม และนายสมพร อัครเวม

การหาเสียงของ นายสมพร อัครเวม ใช้วิธีการใกล้ชิดกับประชาชน ไม่ใช่หาเสียงเฉพาะตอนที่ลงสมัครเลือกตั้งเท่านั้น แต่ต้องเข้าหาประชาชนตลอด ประชาชนขอให้ทำอะไรก็จะทำให้จนเกิดความผูกพัน แต่เดิมสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่ไม่มีอะไร มีเส้นทางคมนาคมที่เขาเรียกว่า 3 สายใหม่

การเมืองกับเรื่องของฐานคะแนนเป็นเรื่องเดียวกัน แต่ปัจจุบันประชาชนไม่ได้มองภาพเฉพาะการเมืองภายในท้องถิ่นหรือท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว แต่ประชาชนจะพิจารณาถึงการเมืองในรายใหญ่หรือในภาพรวมของรัฐบาลด้วย ทำให้มีผลกระทบต่อ การเลือกตั้งที่ทำให้ฝ่ายรัฐบาลกวาดได้มาทั้งหมด

การต่อสู้ทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการในความเห็นของ นายสมพร อัครเวม ไม่รุนแรงมากนัก แต่ข่าวสารที่ออกมาค่อนข้างรุนแรงกว่า ที่นี้ไม่เคยมีการฆ่ากันตายเพราะการเมือง

นายสมพร อัครเหม ให้เหตุผลถึงการลงสมัครเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่การบริหารงานทั้งจังหวัด ในฐานะเป็นคนที่เกิดที่นี่ จึงอยากจะทำมาสร้างสรรคให้จังหวัดเจริญ ทำให้ประชาชนมีความสุข ฟังพาได้ในฐานะที่เป็นประชาชนเป็นเจ้าของท้องถิ่น หลังจากไม่ได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อทุกคนให้ความศรัทธา เชื่อถือ ต้องการ เราก็ต้องมาพิจารณาตนเองว่ายังมีความสุขสบายดีหรือไม่ ในการที่จะสร้างประโยชน์ให้ท้องถิ่นตามวัตถุประสงค์และตามเจตนารมณ์ที่ต้องการ

นายสมพร อัครเหม ได้กล่าวถึงการทำงานร่วมกับเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่อยู่คนละพรรคการเมืองไว้ว่า แต่ละคนมีกฎหมายกำหนดอย่างชัดเจนในการปฏิบัติหน้าที่ ถ้าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราต้องการอะไรเขาก็จะประสานมาที่เรา เราก็ตอบสนองให้เฉพาะแต่ละฝ่ายมีภาระหน้าที่ตามที่ประชาชนเลือกมา ไม่ใช่แต่ละฝ่ายจะมาขัดแย้งกันอย่างไรไม่มีเหตุผล ผู้เสียหายคือประชาชน การอยู่กันคนละพรรค จะต่อสู้กันเฉพาะก่อนการเลือก ตั้งแต่หลังจากการเลือกตั้งแต่ละฝ่ายมีหน้าที่ต้องปฏิบัติในฐานะของตัวแทนประชาชน

สำหรับบทบาททางการเมืองของนายวัฒนา อัครเหม นั้น นายสมพร อัครเหม มีความคิดเห็นว่า นายวัฒนา อัครเหม มีความผูกพันกับการเมืองมานาน ประชาชน องค์กรต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นเอกชน ประชาชนท้องถิ่น ยังให้ความเชื่อถือ ศรัทธานายวัฒนา อัครเหม สิ่งที่สำคัญคือ การพัฒนาเด็กรุ่นใหม่ขึ้นมาเพื่อสร้างทายาททางการเมือง แต่คำว่าทายาททางการเมืองไม่จำเป็นต้องเป็นลูกหลาน อาจจะเป็นคนอื่น คนรุ่นใหม่ที่มีความตั้งใจ จริงใจเราก็พร้อมที่จะมอบหมายภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่เราเคยทำมาในอดีตให้เขาดำเนินการต่อไปในอนาคต

การเมืองในอนาคต คงจะทำงานร่วมกับรัฐบาล เฉพาะการลงรับสมัครเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายสมพร อัครเหมมลงสมัครในนามพรรคไทยรักไทย

เกี่ยวกับ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายสมพร อัครเหมม ชื่นชม เพราะเคยอยู่ร่วมรัฐบาลและเคยทำงานร่วมกับนายกทักษิณ ชินวัตร ชอบนายก ทักษิณ ชินวัตร เพราะตัดสินใจเฉียบไว เป็นผู้นำในภูมิภาคได้ จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดเล็ก ๆ พร้อมทั้งจะตอบสนองนโยบายของรัฐบาล

ดร.มัน พัทโนทัย รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ดร.มัน พัทโนทัย สนใจทางการเมืองตั้งแต่เด็ก เพราะได้รับอิทธิพลจากบิดา (นายสังข์ พัทโนทัย) ซึ่งเป็นเลขาของจอมพล ป. พิบูลสงคราม ติดคุกในข้อหาคอมมิวนิสต์โดนจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จับไป บิดา ติดคุกอยู่ 8 ปี จากบทบาทของบิดาทำให้ได้รู้จักกับนักการเมือง นักวิชาการหลายคน บิดา ของนายมัน พัทโนทัย เป็นนักหนังสือพิมพ์ พื้นฐานการศึกษาของดร.มัน พัทโนทัย คือจบการศึกษาทางกฎหมาย ไปทำงานธนาคาร 2 ปี พอบิดาออกจากคุกก็ไปเรียนต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ทางสังคมศาสตร์ ทั้งระดับปริญญาโทและเอก พอเรียนจบการได้ทำงานอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

การเข้าสู่เส้นทางการเมืองเมื่อปี พ.ศ. 2518 ได้ลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งแรกปี พ.ศ. 2518 ในนามของพรรคสังคมนิยม แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง แต่ได้ไปเป็นเลขาธิการรัฐมนตรีของนายวัฒนา อัครเหมม 5-6 ครั้ง

สมัยพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี บิดาเป็นนายกสมาคมกรรมกร ทำให้ดร.มัน พัทโนทัย ได้คลุกคลีกับกรรมกร และได้ผลักดันในเรื่องการประกันสังคม และต่อมาได้มี พระราชบัญญัติประกันสังคมออกมา กฎหมายประกันสังคมมีอาจารย์นิคม จันทรวิชูร์ย์ มาช่วยทำ

ดร.มัน พัทโนทัย เริ่มเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกในปีพ.ศ. 2535 และได้เป็นติดต่อกันมา 4 สมัย ในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกอยู่กับพรรคชาติไทย ต่อมาเปลี่ยนเป็นพรรคประชากรไทย เกิดเรื่องงูเห่า ก็ย้ายมาอยู่พรรคราษฎร ครั้งสุดท้ายลงในนามพรรคมหาชน แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง โดยเฉพาะการเลือกตั้งครั้งสุดท้าย ดร.มัน พัทโนทัย ยอมรับว่า พรรคไทยรักไทยมาแรง มีการใช้อำนาจรัฐ ทำให้ได้คะแนนน้อยเกินไปรู้สึกแปลกใจ ในการเลือกตั้งฐานเสียงที่สำคัญคือ การเมืองระดับท้องถิ่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับระบบราชการเป็นเรื่องของตัวบุคคลที่จะเข้ามาช่วยในการเลือกตั้ง กำนันผู้ใหญ่บ้าน ก็ยังมีความสำคัญในการเลือกตั้ง ในจังหวัดสมุทรปราการ นักการเมือง นักธุรกิจรู้จักกันหมด เพราะสมุทรปราการเป็นจังหวัดเล็ก ๆ

ดร.มัน พัทโนทัย ได้กล่าวถึงตระกูลอัสวเหม่ว่าคงยังไม่ยุติบทบาททางการเมือง แต่อาจจะให้ความสำคัญการเมืองในระดับท้องถิ่นมากกว่าระดับชาติ เพราะการต่อสู้ทางการเมืองไม่แรงมากนัก และเป็นเรื่องภายในของท้องถิ่น

ในเรื่องเงินทุนในการหาเสียงไม่เคยได้รับการสนับสนุนจากนักธุรกิจในจังหวัด และกลุ่มตระกูลอัสวเหม่ ก็ไม่ได้ทำธุรกิจอะไรภายใน

จังหวัด ส่วนใหญ่อยู่ในระดับประเทศหมด เงินทุนทำงานทางการเมือง นายวัฒนาเป็นผู้จัดหาให้ ไม่เคยรับเงินจากพรรคการเมืองที่เคยสังกัด

ดร.มัน พัทธินัย ยอมรับว่าชีวิตทางการเมืองมันผ่านไปเรื่อย ๆ คนรุ่นใหม่ต้องเข้ามา ในการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2544 เคยได้รับการชักชวน ให้ไปอยู่พรรคไทยรักไทย แต่ไม่ไปกลัวไม่เป็นอิสระเลยมาทำพรรคตัวเอง คือ พรรคราษฎร ผลการเลือกตั้งเหลือเพียงเขตเดียว นอกนั้นสอบตกหมด เขตเลือกตั้งก็คือ นางสาวเรวดี รัชมิทัต ซึ่งตอนนี้ก็ย้ายไปอยู่พรรคไทยรักไทย ถ้าอยู่กับพรรคมหาชน ก็คงจะสอบตก บทบาทของเขานั้นใน พรรคมหาชนเป็นรองหัวหน้าพรรคและได้กล่าวถึง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคมหาชน 2 คนว่าไม่เชื่อฟังมติพรรคมหาชน

ดร.มัน พัทธินัย ได้คาดหมายในการเมืองไทยในอนาคตไว้ว่า ในอดีตพวกกลุ่มทหารจะมีอำนาจต่อมาเป็นนายทุน และดร.มัน พัทธินัย เชื่อว่าผลสุดท้ายน่าจะเป็นนักวิชาการ เพราะการปกครองประเทศไม่ควรเอาคนถืออาวุธหรือคนมีเงินมา เป็นผู้บริหารประเทศทำให้ไม่เป็นกลาง ดร.มัน พัทธินัย ได้ยกตัวอย่างประเทศเกาหลีว่าไม่เลือกคนรวยเป็น นายกแต่คนไทยตอนนี้ชอบคนที่มีเงินและนี่คือจุดเสื่อมในที่สุดคน จะเลือกคนมีความรู้ความสามารถ

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ อดีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และ รัฐมนตรีหลายสมัย

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ จบการศึกษาจากโรงเรียนนายเรือ ในขณะที่นั้นโรงเรียนนายเรืออากาศยังไม่มีเลยต้องเรียนที่โรงเรียนนายเรือ พอจบจากการศึกษาก็ไปเป็นนักบินเริ่มเป็นตั้งแต่เครื่องบินรบที่ซีก

และก็มาเครื่องบินเจ็ท ในชีวิตช่วงรับราชการทหารไปสงครามเกาหลี 2 ครั้งไปสงครามอินโดจีนที่ในลาวเปลี่ยนชื่อจากสมบุญ เป็นบุญหลาย พอสงครามสิ้นสุดลง บุญหลายเสียชีวิตแต่สมบุญรอดชีวิตกลับมาได้ ในช่วงตอนไปสงครามมีศเป็นนาวาอากาศตรีหลังจากสงครามก็กลับมารับราชการที่กองทัพอากาศ และท้ายสุดเป็นผู้ว่าการท่าอากาศยาน พอออกจากตำแหน่งผู้ว่าก็ได้มาเป็นหัวหน้าพรรคชาติไทย ซึ่ง พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ ไม่อยากจะเป็นแต่ที่ประชุมมีมติให้รับ พรรคพวก ยกตำแหน่งให้ขณะที่อยู่ประเทศจีน พล.เอก สมบุญรับเป็นหัวหน้าพรรคเพียงสมัยเดียวจะให้เป็นอย่างอื่นแต่ไม่รับ

โดยส่วนตัวของ พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ ไม่ชอบการเมืองที่ทำทุกอย่างเพราะพรรคพวกขอร้อง พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ ได้เล่าเรื่องตอนที่จะได้รับเป็นนายกรัฐมนตรีว่า ได้ปฏิเสธไม่รับตำแหน่ง

พลอากาศเอก สมบุญ ระหงษ์ กล่าวว่าได้เป็นผู้ก่อตั้งพรรคสามัคคีธรรม โดยให้นายณรงค์ วงศ์วรรณ เป็นหัวหน้าพรรค และนายณรงค์ วงศ์วรรณ รักและเคารพพลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ มาก

หลังจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ จะให้ พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ เป็นนายกรัฐมนตรี แต่ท่านไม่ยอมรับ มีหลายคนไปอ้อนวอนรวมทั้งนายประภัตร ด้วย ตอนนั้นอยู่ที่เชียงใหม่ ตอนที่เสนอชื่อ พลเอก สมบุญ ระหงษ์ เพื่อโปรดเกล้าพลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ รู้อยู่แล้วว่าเป็นผู้อื่น จึงไม่ยอมแต่งตั้งเพื่อรองรับองค์การ มี BBC มาสัมภาษณ์กับบอกว่าไม่ได้เป็น ยิ่งทำให้ทุกคนแปลกใจ หลังจากนั้น ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ ได้ทูลเกล้าเสนอให้ นายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี

พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ หมอดวาระหัวหน้าพรรค ก็เลิกเล่นการเมือง โดยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสมุทรปราการ 2 สมัย คือในปี 2535 และในปี 2539 และเป็นรัฐมนตรีปี พ.ศ. 2539 ตำแหน่งสำคัญทางการเมืองได้แก่ รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

การหาเสียงการเมืองในสมัยนั้น ประชาชนไม่ค่อยสนใจทางการเมือง แต่ผมก็เสนอนโยบายโดยเน้นเกษตรเป็นหลัก ชาวไร่ชาวนาผลิตผลทางการเกษตร ชาวนาญี่ปุ่นเที่ยวเมืองนอกได้ แต่ชาวนาไทย ต้องทิ้งไร่ทิ้งนา การใช้จ่ายเงินหาเสียงไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการปราศรัย บางครั้งก็มีการบริจาคเงินให้พรรค ซึ่งตอนนั้น ยังไม่มีกฎหมาย จึงมอบให้ผู้บริจาค มอบให้พรรคและติดต่อกันเอง พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ ส่วนตัวเป็นบุคคลที่มีจิตใจดี ตรงไปตรงมา มีฉายาว่าซานตาครอส พระเวสสันดร พี่นี้มีแต่ให้ ซึ่งชาวบ้านเป็นผู้ตั้งให้

พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ กล่าวถึงเหตุการณ์ก่อนตั้งพรรคมหาชน ว่าได้พบนายกทักษิณ ชินวัตร ที่บ้านพิษณุโลก โดยตกลงจะรวมพรรคราษฎรเข้ากับพรรคไทยรักไทย และจะได้ไปลง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบบัญชีรายชื่อกับ ดร.มัน พัทโนทัย แต่พอมาเจอกับนายวัฒนา อัศวเหม ก็บอกว่า เสธ. นั้น ขจรประสาทร์ มาหาจากนั้นก็เลยกลายเป็นพรรคมหาชน

พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ ไม่สามารถที่จะมาร่วมกับพรรคมหาชน ได้เพราะได้ตกลงกับนายกทักษิณ ชินวัตร แล้วว่าจะมาอยู่กับพรรคไทยรักไทย ด้วยเหตุนี้จึงอยู่เฉย ๆ และเลิกเล่นการเมืองไป พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ บอกว่าเรื่องการเมืองเลิกเด็ดขาด เพราะว่าอายุมากแล้ว 73 ปี แก่กว่านายวัฒนา อัศวเหม 1 ปี

นักการเมืองในสมัยนี้อาแน่นอนไม่ได้ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา แต่ในยุคก่อน ๆ จะเป็นลักษณะแบบนักเลงโบราณ พูดคำไหนคำนั้น เพราะฉะนั้นสิ่งที่จะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักการเมือง คนไทยส่วนใหญ่ จำยาก ลืมง่าย การทะเลาะเบาะแว้งกัน ทำให้บ้านเมืองเสียหาย ถ้าไม่มีคนดีเข้ามาบริหารประเทศก็จะทำให้ประเทศ ประชาชนเดือดร้อน

นายสุธีร์ อิศวานิชย์ นายกเทศมนตรีตำบลคลองสวน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสมุทรปราการ

นายสุธีร์ อิศวานิชย์ จบการศึกษาจากโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก เข้าสู่วงการเมืองในปี พ.ศ. 2518 สมัยก่อนไม่มีรถยนต์ต้องนั่งเรือมาเป็นชั่วโมง นายสุธีร์ อิศวานิชย์ เข้าสู่วงการเมืองโดยการชักชวนของ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช โดยมาหาที่บ้านบางบ่อกับ นายพิชัย รัตตกุล และ นายชวน หลีกภัย ในตอนแรก นายสุธีร์ อิศวานิชย์ ได้ปฏิเสธเพราะไม่มั่นใจตัวเองว่าจะมีใครเลือก เพราะปราศรัยไม่เป็น ถ้าปราศรัยก็พูดได้เฉพาะชื่อกับนามสกุลเท่านั้น แต่ ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช บอกว่าไปสืบมาแล้วว่า นายสุธีร์ อิศวานิชย์ มีความนิยมสูงในหมู่ชาวบ้าน นายสุธีร์ อิศวานิชย์ บอกว่าถ้าจะให้ลงสมัครผู้แทนต้องเป็นหัวหน้าทีม เพราะตัวเองไม่เคยเป็นลูกน้องใคร จังหวัดสมุทรปราการในตอนนั้นมีผู้แทนได้ 3 คน เลือกตั้งรวมเขตทั้งจังหวัด นายสุธีร์ อิศวานิชย์ ได้รับคะแนนมาอันดับที่หนึ่ง ส่วนนายวัฒนา อิศวเหม ได้มาที่สาม ชนะที่สี่เพียง 400 กว่าคะแนนเท่านั้นเอง ต่อมายุบสภาผู้แทนในปี 2519 มีการเลือกตั้งอีกครั้ง นายสุธีร์ อิศวานิชย์ ก็ลงสมัครผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์อีก และได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนเมื่อปี พ.ศ. 2519 เกิดการเปลี่ยนแปลงการปกครองโดย

พลเรือเอกสัจด์ ซลอลอยู่ และมีการเลือกตั้งใหม่ ปี พ.ศ. 2522 คราวนี้มีการแบ่งเขตเลือกตั้ง นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ไปลงสมัครในเขตอำเภอเมือง ส่วนที่อำเภอบางบ่อ ให้ลูกน้องลงสมัคร จึงทำให้ไม่ได้รับเลือกตั้ง

นายสุธีร์ อัครวานิชย์ มีอาชีพเป็นเกษตรกรเลี้ยงสัตว์มาแล้วเกือบทั้งหมดทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเป็ด ไก่ หมู วัว เหลือแต่ช้างเท่านั้นที่ยังไม่ได้เลี้ยง ภายหลังจากเลี้ยงสุนัขมีฟาร์มสุนัขของตนเองชื่อปัทมาฟาร์ม

นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ได้เล่าถึงการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการว่า ตระกูลอัครวานิชย์ขาดเพราะอำนาจเงินและอิทธิพล ส่วนประชาธิปไตยไม่มีนโยบายซื้อเสียง และ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ก็ไม่มีเงินผู้ต้องอาศัยการปราศรัยหาเสียงหนัก ๆ เข้าสู่ และได้กล่าวถึงวิธีการซื้อเสียงว่าต้องจ่ายเงินให้ชาวบ้านล่วงหน้า มีใ้ช้ว่าจะมาจ่ายเฉพาะวันเลือกตั้ง สำหรับการปราศรัยของ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ จะฉายหนังกลางแปลงก่อน นอกจากนี้งานศพก็ต้องไปประจำ นำพวงหรีดไปด้วย มิฉะนั้นชาวบ้านจะโกรธ

นายสุธีร์ อัครวานิชย์ บอกว่าเลือกเล่นการเมืองในระดับชาติอย่างเด็ดขาดเพราะไม่มีเงินไปทุ่มกับเขา พรรคประชาธิปัตย์ให้เงินค่าสมัครเท่านั้นมากที่สุดที่เคยได้รับจากพรรคประชาธิปัตย์ คือ 30,000 บาทที่เหลือให้ไปหาเอง นายกองดีการบริหารส่วนจังหวัดไม่เคยคิดจะลงเพราะเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้ว สำหรับนายกเทศมนตรีตำบลคลองสวนนี้ชาวบ้านมาขอรับรองให้ลง ตำบลนี้เด็กมากมีประชากรประมาณ 3,000 คน แต่สร้างผู้แทนมา 3 คน คือ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ญาตินายสุธีร์ อัครวานิชย์ และนายประเสริฐ สุขวัฒน์

นอกจากการปราศรัย นายสุธีร์ อัครวานิชย์ จะจัดตั้งกลุ่มของประชาชนขึ้นมาโดยให้มีประธานกลุ่มและประธานกลุ่มหรือประธาน

ชุมชน จะไปหาสมาชิกมาเพิ่มอีก และให้นโยบายการทำงานลงไปว่าในแต่ละเดือนจะมีกิจกรรมอะไรบ้าง

นายสุธีร์ อิศวานิชย์ ได้พูดถึงนายสนธิ กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายสมัยว่า รู้จักกันดีเคยเปิดถูกทิมของนายสุธีร์ อิศวานิชย์ มีอายุพอ ๆ กัน นายสนธิ กุลเจริญ มีพ่อแม่เป็นชาวสวน ส่วนตัวเองเป็นหัวหน้าคนงานในโรงงาน นายสุธีร์ อิศวานิชย์ บอกว่าเป็นผู้ช่วยนายสนธิ กุลเจริญ เข้าสู่วงการเมื่อครั้งแรกลงพรรคประชาธิปัตย์ และเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาตามกระแสความนิยมของพรรค เช่น จังหวัดที่พรรคประชาธิปัตย์ตกก็เปลี่ยนไปเป็นพรรคประชากรไทย นายสุธีร์ อิศวานิชย์ ให้ข้อคิดเกี่ยวกับการเป็นนักการเมืองว่าตัวเองเป็นผู้มีฐานะไม่เดือดร้อน ผมเล่นการเมืองไม่ว่าเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือนายกเทศมนตรี เพื่อตอบแทนถิ่นเกิด ต้องการให้คุณภาพชีวิตของชาวบ้านดีขึ้น จะส่งเสริมพันธุ์ข้าวเพื่อให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 เพราะพื้นดินที่นี่เป็นนาปลูกข้าว และเป็นแหล่งสุดท้ายของจังหวัด ส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์เอามาแจกชาวบ้าน เพื่อให้เขาซื้อปุ๋ยวิทยาศาสตร์น้อยลง สำหรับชาวบ้านเราต้องลงไปทำให้เขา ถ้าให้เขาทำเอง เขาจะไม่ทำต้องแสดงตัวอย่างให้เห็นว่ามีประโยชน์อย่างไรจึงจะทำตาม

นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ

นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มตระกูลอัครเหม นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน เดิมเป็นกำนันก่อนจะมาเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งน้องชายคือนายประทีป ยิ่งยืน ซึ่งเป็น สมาชิกสภา

จังหวัด แต่ไม่ได้รับเลือกตั้ง นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน เลายเอง และได้รับเลือกตั้งเข้ามาในสังกัดของพรรคชาติไทย ทีมเดียวกันกับ ดร.มัน พัดโนทัย กับนายสมพร อัสวเหม นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน ก่อนที่เป็นกำนันก็เป็นผู้ใหญ่บ้านมาก่อน นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน มีพี่น้อง 10 ด้วยกัน อาชีพดั้งเดิมทำสวน ทำนา ทำประมง พอกินพอใช้ นอกจากนี้ยังประกอบอาชีพจัดสรรขายบ้าน ขายที่ดิน

ปัจจุบัน นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน ได้วางมือจากการเมืองแล้ว แต่ได้ส่งลูกชายลงสมัครเลือกตั้งครั้งที่แล้วในนามพรรคมหาชน แต่ไม่ได้รับเลือกมีคะแนนเสียงประมาณ 16,000 เสียง

ในการหาเสียงทางการเมือง นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน ได้บอกไว้ในอดีตหาเสียงง่ายกว่าสู้กับแบบตัวต่อตัว ไม่มีอำนาจเงินเข้ามาเกี่ยวข้องเหมือนกับปัจจุบัน ใช้วิธีการปราศรัยเอาหนังสือมาให้ดูแล้วเปิดปราศรัย ส่วนลูกชายต้องสู้กับ กกต. คอยจ้องจับผิดตลอด แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่เคยไปตรวจสอบเท่าไร

ลูกชาย นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน ลงพรรคมหาชนเพราะตัวนายประดิษฐ์ ยิ่งยืน รู้จักกับ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ แต่ไม่เคยสนิทกันนิสัยส่วนตัวคบกับทุกคนไม่สนิทกับใครเป็นพิเศษ นอกจากนี้การลงสมัครของลูกชายยังเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ส่วนตัวกับนายวัฒนา อัสวเหม ถึงแม้ว่าลูกชายจะสอบตก แต่ก็ยังภูมิใจว่าไม่ได้ไปพึ่งใคร การเมืองปัจจุบันยังหาจุดนิ่งไม่ได้ แนวปฏิบัติยังไม่แน่นอน แม้แต่นายกทักษิณ จะเก่งอย่างไรก็ยอมไม่ทันความแน่นอน ตอนนี้อย่างวุ่นวายไปหมด รวมทั้งเศรษฐกิจ สำหรับเรื่องลงวุฒิสภายังไม่ได้คิด แต่จะสนับสนุนพรรคพวกลูกหลานลงการเมืองในระดับท้องถิ่น มีคนภายนอก

จังหวัดมองดูว่าปากน้ำมีกลุ่มอิทธิพลมาก นายประดิษฐ์ ยังยืน บอกว่าไม่จริง เป็นเรื่องของการพูดกันไปของคนที่ไม่ชอบกลุ่มนายวัฒนา อิศวเหม นายประดิษฐ์ ยังยืน เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสองสมัย โดยลงสมัครพรรคชาติไทยทั้งสองครั้ง รวมเวลาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประมาณ 1 ปี

นายประดิษฐ์ ยังยืน ถึงแม้เป็นผู้แทนราษฎรในระยะเวลาสั้น ๆ แต่ก็ภูมิใจว่าได้ทำหน้าที่เพื่อประชาชน และเองบประมาณทำเขื่อน ทำคลอง ทำสะพานลอย 30 กว่าแห่ง ได้งบประมาณมาทำประปา 40 กว่าล้าน สะพานข้ามคลอง 2-3 สะพาน งบประมาณถนนคอนกรีต 30 กว่าล้าน

ในการดำเนินชีวิตส่วนตัว นายประดิษฐ์ ยังยืน บอกว่าจากชีวิตชาวไร่ชาวนา พ่อแม่เป็นคนยากจนทำนาส่งลูกเรียน 10 คน เรียนหนังสือหมด ผมปฏิบัติตามคำสอนของพ่อแม่ ว่าไปตามผิดตามถูก ไม่ดูถูกคน เพราะเราจนมาก่อน ยึดความเป็นธรรม ความถูกต้องเป็นหลัก

นายสมชาย สาดิษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มนายวัฒนา อิศวเหม

นายสมชาย สาดิษฐ์ เป็นคนอำเภอพระประแดงโดยกำเนิด เดิมเป็นลูกชาวนา พ่อทำนา แม่ทำสวน เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนสุขสวัสดิ์ เรียนระดับมัธยมที่โรงเรียนวัดทองคำ ที่อำเภอพระประแดง จากนั้นไปเรียนต่อที่โรงเรียนอำนวยการวิทย์ และจบ ปวส. ด้านการบิน แต่ไม่ได้เรียนต่อเพราะไม่มีเงิน

สาเหตุเข้าสู่การเมืองเพราะมีลุงเป็นกรรมการสุขาภิบาลในสมัยนั้นไม่มีการเลือกตั้ง ใช้การคัดเลือกเข้าไปทำหน้าที่ นายสมชาย สาดิษฐ์ได้รับการปลุกฝังทางการเมืองในระดับท้องถิ่นพอลุงพ้นตำแหน่งก็ไปสมัครเป็นสมาชิกสภาจังหวัดอำเภอพระประแดงได้อันดับที่ 1 จาก 6 คน ทำหน้าที่อยู่ 1 สมัยเต็ม ๆ พอสมัยที่ 2 ก็ได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอีกครั้ง และได้ตำแหน่งรองประธานสภาจังหวัด

ในปี พ.ศ. 2531 มาเจอกับนายวัฒนา อัครเหมได้รับการชักชวนมาเป็นผู้แทนราษฎรในนามพรรคราษฎร โดยมี พลเอกมานะ รัตนโกเศรษฐ เป็นหัวหน้าพรรค คิดต่อมาจึงลาออกจากสมาชิกสภาจังหวัดมาสมัครผู้แทนราษฎร ในขณะนั้นจังหวัดสมุทรปราการมีผู้แทนได้ 3 คน มีการเป็นเขต 1 เขต 2 เขตละ 2 คน นายสมชาย สาดิษฐ์ลงเขต 1 ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอยู่ได้ 2 ปีกว่าก็โดนยุบสภาในสมัยท่านชวน นายวัฒนาได้มาชวนไปสมัครเลือกตั้งคราวนี้เปลี่ยนมาสังกัดพรรคชาติไทยก็ได้รับการเลือกตั้ง ต่อมาก็มีการยุบสภาอีกในสมัยนายบรรหาร เป็นนายกรัฐมนตรี พอออกมาก็สมัครอีกครั้งในนามพรรคประชาธิปัตย์ แต่ไม่ได้รับเลือก และในช่วงนั้นนายวัฒนาได้เอาลูกชายไปลงในเขตของนายสมชาย ต่อมาก็ได้สมัครเรื่อย ๆ ครั้งสุดท้ายแพ้พรรคไทยรักไทย

ในการหาเสียงในสมัยนั้นไม่มีการใช้เงิน ใช้ทอง สู้กันตรงกระแสพรรค เคยสู้กับพรรคพลังธรรม พรรคประชากรไทย พรรคราษฎรไม่มีกระแส ต้องใช้ความสามารถของตัวเองอาศัยที่เคยช่วยคนมาโดยตลอดตั้งแต่เป็นส.จ อายุ 20 ปี กว่า ๆ มันผูกใจชาวบ้านแต่สู้เขาไม่ได้ ถึงลงอย่างพรรคไทยรักไทยไม่ต้องหาเสียงก็ได้เพราะกระแสดี พรรคไทยรักไทยเขา

ไม่เอาผมนายสมชาย สาดิษฐ หรือกตอนจะเข้าพรรคไทยรักไทย นายประดิษฐ์ เข้ามาทางสาย นายสรอรรถ กลิ่นประทุม ผู้กับสายของ นางสุภารัตน์ เกยุราพันธ์ ไม่ได้

ในสมัยที่นายประดิษฐ์ ยังยืน เป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้วิธีการหาเสียง โดยการเคาะประตูบ้าน และที่บ้านของ นายประดิษฐ์ ยังยืน เปิดตลอดเวลาสำหรับชาวบ้าน ชาวบ้านเข้าหาได้เลยไม่ต้องผ่านเลขามาหาได้ตลอด

การเมืองในปัจจุบันนายประดิษฐ์เห็นว่าใช้เงินเป็นหลักในสมัยก่อนหาเงินลำบากพรรคไม่ได้ให้เงินมาเลยถ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่มีฐานะจะลำบาก แต่สมัยนี้พรรคไทยรักไทยมีเงินมากให้เงินเดือนผู้แทน 50,000 - 80,000 บาท ตรงนี้คือข้อแตกต่าง โดยสิ้นเชิง ในสมัยที่นายสมชาย สาดิษฐ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีความคิดอิสระมาก ถึงแม้จะมีประชาธิปไตยไม่เต็มใบ แต่อยากจะทำอะไรในสภาก็ทำได้ ในสมัยนี้ยิ่งกว่าเผด็จการห้ามพูดถ้าอยากจะทำอะไร อาจจะไม่ได้อะไรเลยในสมัยหน้า

ผลงานที่นายสมชาย ภูมิใจมากก็คือ การหางบประมาณให้เด็กนักเรียน มีชุดกีฬาตอนออกกำลังช่วงโมงพลศึกษา แจกชุดกีฬาให้เด็กตั้งแต่ ป.1-ป.6 ในสมัยที่นายวัฒนา อัครเวม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่ากระทรวงมหาดไทยได้ทำถนนหลายสายในจังหวัด ที่ยังอยากจะทำต่อคือการพัฒนาป้อมผีเสื้อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวสมุทรปราการ ทำถนนรอบเกาะโดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและทำสะพานเชื่อม

การที่มีคนกล่าวหาว่ากลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม เป็นผู้มฉ้อฉล นายสมชาย สาดิษฐ มีความเห็นว่า นายวัฒนา อัครเวม เป็นลูกผู้ชาย

และเป็นนักเลงที่ตรงไปตรงมา ในสมุทรปราการ นายวัฒนา อัครวเหม ไม่เคยทำ ความเดือดร้อนให้กับใคร มีแต่ผลงานทุกตารางนิ้ว ตาราง กิโลเมตร นายวัฒนา อัครวเหม ได้ลงงบประมาณพัฒนาทั้งหมด ไม่เคย เบียดเบียนใคร แต่กระแสน้ำจุดไปให้เห็นภาพเป็นเช่นนั้น

ปัจจุบันนายวัฒนา อัครวเหม อายุ 70 กว่าปีแล้วไม่เห็นโดนข้อหา อะไร สอบกับไปก็ไม่เคยเจอทุจริตคอร์รัปชันก็ไม่เคยมี ผมเคยปราศรัย และถามประชาชนว่า นายวัฒนา อัครวเหม เคยทำความเดือดร้อนให้ใคร บ้าง ไม่มีใครยกมือสักคน แต่ที่โจมตีคือกระแสที่ไม่เป็นธรรมไม่รู้เอา อะไรมาโจมตี

นายสมชาย สาดิษฐ์ มีแนวคิดดำเนินการทางการเมืองโดยยึด คุณธรรมประจำใจ นักการเมืองควรจะมีคุณสมบัติ “ไม่ซื่อเสียงไม่ เลี้ยงโจร ไม่ปล้นแผ่นดิน ไม่หากินกับงบประมาณ ไม่ผลาญทรัพยากร และต้องดูแลชาวบ้าน โดยใกล้ชิด” ชาวบ้านมาหาต้องพบได้ รอได้ การช่วยเหลือต้องช่วยทุกเรื่องช่วยได้ไม่ได้ก็ต้องช่วยไว้ก่อน

นายสนิท กุลเจริญ สมาชิกวุฒิสภา และอดีตสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร

นายสนิท กุลเจริญ พื้นเพเป็นชาวนวนเข้าสู่การเมืองครั้งแรกเป็น กรรมการสุขาภิบาล 3 สมัย เมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2509 พอปี พ.ศ. 2518 มีคนมาชวนลงสมัครเลือกตั้งเป็นผู้แทนในนามพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งลง สมัครได้ที่ 1 ของจังหวัด สอบตกครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2544 และเปลี่ยน เข็มมาลงสมัครเป็นสมาชิกวุฒิสภา บิดาเป็นผู้ใหญ่บ้านเก่า มีญาติ ไม่มากเพราะเป็นคนจีนอพยพมาอยู่เมืองไทยมีพี่น้อง 5 คนด้วยกัน

เหตุจูงใจที่ นายสนธิ กุลเจริญ เข้าสู่การเมืองเพราะเห็นความไม่ถูกต้องเกี่ยวกับงบประมาณทำถนนที่มีการทุจริต เลยคิดว่าตัวเองน่าจะเข้ามาทำบ้าง เลยตัดสินใจมาเป็นกรรมการสุขาภิบาลเพื่อดูแลบในพื้นที่ของตนเอง ส่วนการลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายสนธิ กุลเจริญ กล่าวว่าเผชิญพรรคประชาธิปัตย์เขาขาดผู้สมัครหนึ่งคนเลยชวนลงสมัคร โดยพรรคจะเป็นผู้ออกเงินทุนให้ และในช่วงนั้นก็วางอยู่และส่วนตัวเองก็ชอบทางนี้เลยตัดสินใจลงสมัครผู้แทน นายสนธิ กุลเจริญ ได้เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ และพรรคประชากรไทย ก่อนที่จะมาสอบตกที่พรรคชาติพัฒนา นายสนธิ กุลเจริญ เป็นคนที่ไม่ค่อยดูเด็ดขาดทางการเมือง แต่เป็นคนไม่ยอมคน

นายสนธิ กุลเจริญ มองงานการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการว่าเป็นเรื่องของการดิ้นรนที่จะเอาผลของชัยชนะเป็นหลัก เพราะฉะนั้นมีวิธีการใดที่จะชนะเขาก็จะทำมีหลายรูปแบบ พยายามตามแต่ก็ไม่ทันมีการซื้อหัวคะแนน ใช้อำนาจของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ มีการซื้อหน่วยเลือกตั้ง โดยเปิดเผยไม่เกรงกลัวใคร

สำหรับ นายสนธิ กุลเจริญ ไม่ได้ใช้เงินเลือกตั้ง ถ้าแพ้ก็คือแพ้ใช้รูปแบบติดโปสเตอร์ เดินหาเสียง สมัยแรกเป็นผู้ทำโปสเตอร์เอง การปราศรัยต้องเอาหนังสือไปขายให้ชาวบ้านดูก่อน ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง นายสนธิ กุลเจริญ จะใช้วิธีการรับปัญหาของชาวบ้านมาช่วยเหลือ โดยที่บ้านของ นายสนธิ กุลเจริญ จะเปิดตลอดเพราะเวลา ประชาชนเดือดร้อนเขาจะมาได้ทุกเวลา อะไรที่ทำให้ชาวบ้านมีความสุขได้ก็ทำตอนนี้สุขภาพ นายสนธิ กุลเจริญ ไม่ค่อยดี เสี่ยงหายเพราะสูบบุหรี่มากทำให้น้ำที่ไม่ได้เต็มเพราะอภิปรายไม่ได้ ปัจจุบันไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเป็นสมาชิกวุฒิสภาเพียงอย่างเดียว

เมื่อกล่าวถึงกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม บอกว่าเป็นคนละพวกกัน เหยียดคนละด้าน แต่ตอนมาร่วมสมัครผู้แทนพรรคประชาธิปัตย์ หัวหน้าพรรคขอร้องให้ร่วมกับ นายวัฒนา อัครเวม เพื่อที่จะให้พรรค ประชากรไทยได้รับเลือก 6 ที่นั่ง และก็ได้อีก ๗

ความภาคภูมิใจของ นายสนิท กุลเจริญ ในช่วงเป็นผู้แทนก็คือ การเสนอเรื่องแก้ไขสิทธิสตรี เช่น สามีจะทำนิติกรรม เช่น การขายที่ดิน ภรรยาจะต้องยินยอม สมัยก่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีอิสระในการ เสนอกฎหมาย แต่ตอนนี้มาโดนล๊อคโดยนโยบายของพรรค ทำให้ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำงานเพื่อประชาชนไม่ได้เต็มที่

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคไทย รักไทย

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เกิดมาจากครอบครัวที่ยากจนต้อง ดิ้นรน ตั้งแต่อายุ 10 ขวบ ทำงานไป เรียนไป ค้าขายเล็ก ๆ น้อย ตาม สถานที่ต่าง ๆ ริมถนน ริม ฟุตบาท ตลาดนัดท้องสนามหลวง ปัจจุบัน อายุ 60 ปี เป็นเจ้าของ กิจการของกลุ่ม อิมพีเรียล นอกจากนี้ยังมี โรงงานอุตสาหกรรมที่ทำของเล่นเด็ก ก่อนที่จะเข้ามาสู่วงการเมือง ก็อยู่เบื้องหลังนักการเมืองมาก่อน โดยให้การสนับสนุนอย่างพรรคความหวังใหม่ของ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ทางกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ก็เคย ช่วยเหลือไม่ให้ถูกรังแก พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ ก็รู้จักกัน สนิทกันมา หลายสิบปี คุณฉวีวรรณ ขจรประศาสน์ ภรรยาของ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ เรียนด้วยกันมาที่สถาบันราชภัฏ วันแรกที่ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เข้าสภาพอกว่ารู้จัก สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ มากกว่า สมาชิกพรรค ไทยรักไทยเสียอีก

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เข้ามาสังกัดพรรคไทยรักไทยเพราะ เลื่อมใส นายกทักษิณ ชินวัตร จะลงสมัครตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 แต่ต้อง แยกกับพรรคพวกเลยไม่ได้ลง มาในปี พ.ศ. 2548 เพราะว่ามีสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร เพิ่มขึ้นจาก 6 เขต เป็น 7 เขต ทำให้ไม่ต้องไปแย่งกับใคร คุณหญิงสุดารัตน์ เกยุราพันธ์ เป็นผู้ที่สนับสนุน นายสงคราม กิจเลิศ ไพโรจน์ ให้ลงเลือกตั้งในนามพรรคไทยรักไทย ก่อนจะลงเลือกตั้งก็ไป ปรึกษากับ นายวัฒนา อัครเวม ก่อน เพราะต้องไปลงเลือกตั้งชนกับ นายอัครวัฒน์ อัครเวม ซึ่งเป็นหลานของ นายวัฒนา อัครเวม ซึ่ง นายวัฒนา อัครเวม ก็ไม่ได้ว่าอะไร ก็สู้กันไปตามเกมไม่มีการดัดคนดู ขึ้นเวทีก็สู้กันเต็มที่ พอผมชนะ นายวัฒนา อัครเวม ก็โทรแสดงความ ยินดีเลย เพราะท่านเป็นนักกีฬาอยู่บนเวทีต้องสู้กันพอลงจากเวทีก็จบ

นักการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ รู้จักเกือบหมดทุกคน ไม่ว่าจะเป็น นายประเสริฐ พ่อของสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร สลิลทิพย์ ชัยสมมภ์ นายเจริญ นายสนธิ กุลเจริญและ นายแพทย์วัลลภ ยังตรง แต่พวกสมาชิกพรรคไทยรักไทยรุ่นใหม่ ๆ ไม่ ค่อยรู้จัก

วิธีการหาเสียงของ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ซึ่งเดิมเป็น ประธานหอการค้าหลายสมัย นักธุรกิจต่าง ๆ ก็รู้จัก ทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมายในจังหวัด ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เป็นฐานเสียงที่สำคัญในเมื่อ ชาวบ้านไม่รู้จัก นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ มาก่อน นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ จึงทำป้ายหาเสียงว่า “เจ้าของห้างอิมพีเรียล” ตัวแดงใหญ่ กลยุทธ์ต่อมาก็คือ ขยันเดินเคาะประตูทุกบ้าน ตั้งแต่ตอนยังไม่มีเบอร์ พอมีเบอร์ก็เดินรอบที่สอง เหลือเวลาไม่กี่วันใช้วิธีการแห่รถรอบพื้นที่

ในการสนับสนุนงบประมาณในการเลือกตั้ง นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ไม่ได้ขอสนับสนุนจากใคร เช่น ตัวเงิน ขอแต่คะแนนเสียง คนเขาสนับสนุน นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เพราะว่าเคยช่วยเหลือมาก่อน และมีความตั้งใจจริง การเกิดของ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ มาจากคนจนทำให้เข้าใจปัญหาของทุกกลุ่ม เป็นประธานหอการค้า ทำให้รู้ถึงปัญหาของธุรกิจและเศรษฐกิจของจังหวัดมาโดยตลอด

นักการเมืองท้องถิ่นก็ไม่ได้สนับสนุนนาย นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เพราะนายกเทศมนตรีเป็นลูกชายของ นายวัฒนา อัครเวม ส่วนเทศบาลบางปูก็เป็นกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลต่าง ๆ ก็ไม่ได้อยู่ในอำนาจ กำหนด ผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ใช่เป็นคนของ นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์

สรุปได้ว่า นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ได้คะแนนเสียงด้วยตนเอง ทั้งสิ้น นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เห็นว่าการเมืองไทยในสมัยนี้ดีขึ้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีคุณภาพมากขึ้น โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ แม้จะเข้ามาเป็นครั้งแรก ส่วนใหญ่ก็เป็นคนที่มีคุณภาพ

นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์ ได้กล่าวถึงภาพรวมในการเป็นผู้แทนว่า โดยภาพรวมพอใจ โดยเฉพาะระบบพรรคของเขาดี สมาชิกพรรคส่วนใหญ่มีคุณภาพ มีบางคนที่ยังหลงยุคอยู่ ชอบว่าคนให้เสียหายเพื่อให้ตนเองเด่นดังขึ้นมาตรงนี้ใช้ไม่ได้

นายประเสริฐ เด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 2 พรรคไทยรักไทย

นายประเสริฐ เด่นนภาลัย มีพื้นฐานการศึกษาจบอนุปริญญาด้านเคมีสิ่งทอที่วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพ และมาจบปริญญาตรีวิศวกรรมเคมีสิ่งทอที่สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จบปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) มีความตั้งใจจะเรียนต่อปริญญาเอกการจัดการสิ่งแวดล้อมด้านไบโอเทค ก่อนเป็นผู้แทน นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เคยทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมา 20 ปี ครอบครัวทางบ้านค้าขาย ส่วนตัวอยากไปทำงานด้านเกษตร การประมง เลี้ยงสัตว์ ปลูกต้นไม้

แรงจูงใจที่เข้ามาสู่การเมืองก็คือ ปี พ.ศ. 2540 เกิดการล่มสลายทางเศรษฐกิจ เลย์ข้องใจว่าเขาดูแลประเทศกันอย่างไร ทำให้เกิดผลกระทบกับชาวไทยทั้งประเทศ นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เคยลงสมาชิกวุฒิสภา ได้อันดับที่ 5 จากฐานเสียงตรงนี้ทำให้ได้เข้ามาพรรคไทยรักไทย ฐานเสียงของ นายประเสริฐ เด่นนภาลัย อาศัยเพื่อนฝูงในโรงงานอุตสาหกรรมด้วยพื้นเพเป็นคนปากน้ำ จึงมีเพื่อนมาช่วยกันหลายคน ครั้งที่ลงวุฒิสภา ได้คะแนน 18,000 เสียง

นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เป็นผู้แทนพรรคไทยรักไทยเขต 2 ตำบลลำโรงเหนือ เทพารักษ์ รongเมือง การหาเสียงก็ไม่ได้ใหญ่โตมโหฬารอะไร ใช้วิธีการเดินพบประชาชน เคาะประตูตามบ้าน เป็นผู้แทนสมัยแรก ปี พ.ศ. 2544 นายประเสริฐ เด่นนภาลัย บอกว่าการเลือกตั้งเป็นเรื่องเฉพาะตัวที่ประชาชนอยากให้คนรุ่นใหม่ของพรรคไทยรักไทยเข้ามาทำงาน นายกัททีฉิน ชินวัตร มีผลงานเลยได้รับการพิจารณา

ข้าราชการไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัดหรือท้องถิ่น นายประเสริฐ เด่นนภาลัย ไม่รู้จักเลย มีแต่เพื่อนที่เป็นนักธุรกิจด้วยกันสนับสนุน นายประเสริฐ เด่นนภาลัย บอกว่าตนเองไม่ใช่คนในวงการเมือง เป็นเพียงนักธุรกิจที่สนใจทางการเมืองเท่านั้น ไม่รู้จักใครเลย แม้แต่ผู้ใหญ่ในบ้านตัวเองยังไม่รู้ว่าชื่ออะไร หัวคะแนนก็ไม่มี นายประเสริฐ เด่นนภาลัย ไม่ใช่ระบบหัวคะแนน ระบบหัวคะแนนทำให้เกิดความเสียหายทางการเมือง นายประเสริฐ เด่นนภาลัย เข้ามาเป็นผู้แทนพรรคไทยรักไทยได้ เพราะคะแนนเสียงจากการลงสมัครวุฒิสภาที่ครั้งนั้นสอบตกไม่รู้จักใครเป็นพิเศษในพรรคเลย

การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ นายประเสริฐ เด่นนภาลัย กล่าวว่าเปลี่ยนไปหมดยุคของการผูกขาดจากพรรคเดิม ๆ การเปลี่ยนแปลงมีความหมายมาก เพราะมันหมายถึงอำนาจ อิทธิพล การทำร้าย การโกง มันหมดสิ้นไป แต่ในการเมืองท้องถิ่นยังใช้วิธีการเก่า ๆ อยู่ การเมืองไทยภาพรวมทั้งประเทศดีมาก นายกัทฑิษณ ชินวัตร จับประเด็นปัญหาถูก สามารถสร้างนโยบายให้ประชาชนเลือกได้เป็นรูปธรรม

ในการทำงานกับสมาชิกพรรคเดียวกันในจังหวัดสมุทรปราการ แต่ละคนจะรับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ของตนเอง สมาชิกแต่ละคนมีภารกิจมากมายทั้งในพื้นที่และในระดับชาติ การรับเรื่องร้องเรียนมีมากมายตลอดเวลา เรื่องใหญ่ ๆ จะพิจารณาร่วมกัน ไม่ก้าวก่ายกัน ถ้าเป็นเรื่องพื้นที่ก็แล้วแต่ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน

ผลงานการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนายประเสริฐ เด่นนภาลัย คือ เรื่องคลองด่านโดยได้ชี้ประเด็นให้เห็นด้านเทคโนโลยีวิเคราะห์ระบบคลองด่าน ซึ่งให้รัฐมนตรีเห็นปัญหาของคลองด่านจนถูกระงับไปในที่สุด นายประเสริฐ เด่นนภาลัย อยากเห็นกระบวนการของการเมืองที่จะขับเคลื่อนทุกอย่างเป็นการเมืองที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางโดยเฉพาะเรื่องของงบประมาณถึงประชาชนจริง ๆ

นายวัลลภ ยังตรง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 3 พรรคไทยรักไทย

นายวัลลภ ยังตรง จบการศึกษาแพทยศาสตร์ จากศิริราช และไปรับราชการเป็นทหารเรือที่กรมการแพทย์ทหารเรือ สังกัดโรงพยาบาลพระปิ่นเกล้า ได้ติดยศเป็นว่าที่เรือตรี และถูกย้ายไปสัตหีบ เนื่องจากมีคลินิกของตัวเอง ด้วยเลยลาออกจากราชการมาทำคลินิกส่วนตัวเพียงอย่างเดียว นายวัลลภ ยังตรง เริ่มเล่นการเมืองครั้งแรกลงสมัครเป็นสมาชิกสภาจังหวัด ไม่ได้ซื้อเสียงเลย เพราะอาศัยเป็นหมอและได้รับการคนไข้ในราคาถูก กินยาอย่างเดียว 19 บาท ถ้าฉีดยาเพิ่มอีก 5 บาท เป็น 24 บาท คือจะคิดราคาครึ่งหนึ่งของค่าแรงขั้นต่ำซึ่งในชว่งนั้น 38 บาท ถ้าค่าแรงขั้นต่ำขึ้นเป็น 50 บาท ก็จะได้คิด 25 บาท ทำคลินิกมา 4-5 ปี และไปเล่นการเมือง มีบัตรคนไข้ที่คลินิกอยู่ประมาณ 2-3 หมื่นใบ ใช้วิธีส่งจดหมายถึงคนไข้ พอลงสมาชิกสภาจังหวัด ได้คะแนนถึง 19,200 คะแนน พอมาทำงานทางการเมืองจะทำอย่างไรให้การเมืองดีขึ้น พอปี พ.ศ. 2529 มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นายวัลลภ ยังตรง ทำไปปลิวต่อต้านการซื้อเสียง ตอนที่ทำยังเป็นสมาชิกสภาจังหวัดอยู่ในไปปลิวต่อต้านซื้อเสียงหน้าแรก ได้อัญเชิญพระราชดำรัส “ในสังคมมีทั้งคนดีและคนไม่ดี” ตอนนั้นคิดว่าเป็นคนอัญเชิญพระราชดำรัส เผยแพร่เป็นคนแรก

นายวัลลภ ยังตรง ได้กล่าวถึงการหาเสียงในอดีตว่า มีการเอาอิฐเอาทรายมากอง เอาไม้ลูกกระขนาดมากอง ทำสะพานเสร็จ พอเลือกตั้ง สะพานเสร็จหมด ในสมัยนั้นมีการแจกหัวละ 100 บาท บางคนได้เงิน 100 บาท ไม่ถึงบ้านเงินก็หมดแล้ว เพราะซื้อเหล้ากินหมด นายวัลลภ ยังตรง ได้คัดลอกบทความจากที่ท่านปัญญา เกศณี ก่อนการเลือกตั้งที่ลงในหนังสือพิมพ์มติชน คัดมาพิมพ์ 20,000 ใบ มาแจกให้ประชาชนได้อ่าน ทำให้บปลิวต์ด้านการซื้อเสียง นายวัลลภ ยังตรง โดนเล่นงานว่าไม่กล้าลงสมัครและมาแจกใบปลิวทำไม

พอปี พ.ศ. 2531 มีการเลือกตั้ง นายวัลลภ ยังตรง จะไปรณรงค์ ส่งเสริมประชาธิปไตย ไม่ลงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ถูกต่อว่าแบบเดิมอีก จึงตัดสินใจลาออกจากสมาชิกสภาจังหวัด ไปสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ไปพรรคไหนเขาก็ถามว่ามีเงินเตรียมซื้อเสียงรึเปล่า พอที่ท่านพลตรีจำลอง ศรีเมือง ตั้งพรรคมีสโลแกนไม่ซื้อเสียง ไม่จ้วงจาบ หยาบช้ำ เลยลงสมัครในนามพรรคพลังธรรม ลงครั้งแรกไม่ใช้เงินซื้อเสียงเลย ขึ้นป้ายทุกซอยเลยว่าให้รับเงิน แต่อย่ารับปากผลสุดท้ายสอบตก แต่ได้คะแนน 29,000 เสียง หลังเลือกตั้งกลับไปทำคลินิกหมดเงินเพียงสองสามแสนบาท แต่ได้ส่งเสริมประชาธิปไตย พอปี พ.ศ. 2535 มีการเลือกตั้งอีก นายวัลลภ ยังตรง ก็ลงสมัครและยังใช้วิธีเดิมคือการไม่ซื้อเสียง ก็สอบตกอีกเช่นกัน แต่ได้คะแนนเพิ่มมาอีกเป็น 4 หมื่นคะแนน ส่วนฝ่ายตรงข้ามมีการซื้อเสียงโดยผ่านทางพรรคการเมืองและผู้ใหญ่บ้าน หลังเหตุการณ์พฤษภาทมิฬได้ลงเลือกตั้งใหม่ในนามพรรคพลังธรรม และได้รับการเลือกตั้งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกได้คะแนนเสียงสี่หมื่นห้าพันเป็นลำดับที่สอง

ในช่วงที่เป็นผู้แทน ได้จัดงบประมาณไปทำถนน จัดยาสามัญประจำบ้านมอบให้ประชาชนโดยผ่านหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ซึ่งเป็นต้นตำหรับของหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ ในระยะแรกแพทย์เคลื่อนที่ทั้งหมดเวลาออกดำเนินกิจกรรมจะมีหมอพื้น สัตวแพทย์ ช่างตัดผม ทรายความ มีสินค้าราคาถูกออกไปครั้งละ 50-60 คน เป็นกองคาราวานใหญ่ เฉลี่ยแล้วมีคนมาใช้บริการ 800-1,200 คน แพทย์เคลื่อนที่จะออกทุกอาทิตย์ โดยมีป้ายตลอดข้างหน้าและข้างหลัง 1 กิโลเมตร ตามถนน ตามเสาไฟฟ้าเหมือนตอanhaเสียง

นายวัลลภ ยังตรง ได้บอกถึงการเลือกตั้งครั้งที่สองไว้ว่า คู่ต่อสู้ได้ย้ายมาลงเขต นายวัลลภ ยังตรง ชาวบ้านบอกว่าการจ่ายเงินให้ฝ่ายตรงข้าม ผมออกพื้นที่บอยได้คะแนน 50,00 กว่า แต่ถูกโกงคะแนนเลยต้องไปฟ้องศาล ศาลอ่านคำพิพากษาให้เลือกตั้งใหม่ แต่ทำตามคำร้องไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญ ฉบับใหม่เปลี่ยนระบบการเลือกตั้ง และมีบทเฉพาะกาลด้วย ไม่ว่าจะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะหมดสมาชิกภาพด้วยเหตุผลใดก็แล้วแต่ ไม่ให้มีการเลือกตั้งซ่อมใหม่ ฝ่ายตรงข้ามดีใจกันใหญ่ เพราะไม่ต้องออกจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

หลังจากการเลือกตั้งครั้งนั้น นายวัลลภ ยังตรง ได้ย้ายมาลงสมัครพรรคไทยรักไทย และได้สร้างเครือข่ายการเลือกตั้งคือ เปิดศูนย์อาสาสมัครไทยรักไทยอยู่ประจำแต่ละหมู่บ้าน มีทั้งหมด 81 ศูนย์ เวลาจะทำกิจกรรมก็ผ่านศูนย์ กิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นการพูดเรื่องการเมืองประมาณ 1 ชั่วโมง และมีการรับประทานอาหารร่วมกัน ในการหาเสียงของผู้แทนแต่ละเขตในพื้นที่ที่จะต่างคนต่างทำ แต่หลังการเลือกตั้งเสร็จจะมีการร่วมมือกันทำงานในพื้นที่

เมื่อพูดถึงนักการเมืองกลุ่มเก่า นายวัลลภ ยังตรง กล่าวว่า เงื่อนไขไปอยู่ที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้าสอดคล้องอย่างจริงจัง ต่อต้าน การซื้อเสียงพวกกลุ่มเก่าก็จะลำบากที่จะกลับมา ส่วนในระดับเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด การใช้จ่ายเงินยังใช้ได้ ผลอยู่

นายวัลลภ ยังตรง ได้กล่าวสุดท้ายว่า วันนี้คิดว่าประสบความสำเร็จแล้วอยากให้คนดี ๆ มาเล่นการเมืองไม่ต้องใช้เงินเยอะ ผมสนใจ การเมืองใหม่ ๆ คนดี ๆ ที่ไม่มีเงินซื้อเสียงได้มีโอกาสเล่นการเมือง พุด ง่าย ๆ ว่าถ้าเป็นนักพนันแล้วง่าย กล้าแทงก็มีโอกาสได้เป็นสมาชิกสภา ผู้แทนราษฎร รัฐธรรมนูญฉบับนี้ผมก็มีส่วน ตอนที่นายอุทัย พิมพ์ิโชน เสนอให้นับคะแนนที่ศูนย์รวม ตอนนั้นอีกฝ่ายหนึ่งค้าน ฝ่ายที่ค้านคือ ฝ่ายที่ซื้อเสียงเพราะนับคะแนนที่ศูนย์มันตรวจจสอบไม่ได้จ่ายเงินแล้ว ตรวจจสอบไม่ได้

นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 4 พรรค ไทยรักไทย

นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขา นิติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประกอบอาชีพทนายความ จบปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสต์เทิร์นเอเซีย เป็นคน พื้นเพจังหวัดชลบุรี ไม่มีครอบครัวในจังหวัดสมุทรปราการเลย เป็น ผู้แทนครั้งแรกเมื่อ ปี พ.ศ. 2544 สมัยนี้เป็นสมัยที่สอง

แรงจูงใจที่ทำให้สนใจทางการเมืองคือ ได้รับอิทธิพลจากการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร มีการซักฟอกปัญหาต่าง ๆ และคิดว่าถ้าเรามี

โอกาสเข้าบริหารประเทศบ้างก็คงจะดี จะได้แก้ปัญหาให้ประชาชนในพื้นที่ เป็นปากเป็นเสียงให้

รู้จักชาวบ้านส่วนใหญ่คือ จากอาชีพทนายความ ไม่ว่าผู้ใหญ่บ้าน กำนัน องค์การบริหารส่วนตำบล รู้จักหมด เพราะเคยทำคดีให้ผู้นำท้องถิ่นอยู่ประมาณ 10 ปี การสนับสนุนทางการเมืองส่วนใหญ่ได้พวกนายก องค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้านสนับสนุน

วิธีการหาเสียง จะมีมาตรฐานแน่นอนคือ ใช้นโยบายของพรรค ในการหาเสียง ดูพรรคมีนโยบายอะไรบ้าง เช่น 30 บาทรักษาทุกโรค เรื่องยาเสพติด ใช้วิธีการเดินและการปราศรัย เราเป็นผู้สมัครหน้าใหม่ ไม่มีแผล ประชาชนเบื่อผลงานของคนเก่าที่ไม่ ปรากฏชัดเจน ในการเลือกตั้งสมัยแรกใช้ความสัมพันธ์ในความเป็นส่วนตัวหาเสียง ส่วนใน สมัยที่สอง เริ่มเป็นระบบขึ้นการเมืองในสมุทรปราการในสมัยนี้ไม่อยู่ ภายใต้อิทธิพลแล้ว ประเด็นที่สองประชาชนเข้าใจการเมืองมากขึ้น ประเด็นที่สาม ตัวบทกฎหมายที่เอื้อต่อการตัดสินใจของประชาชน เช่น การนับรวมคะแนนที่เดียวกันทำให้ประชาชนเขากล้าตัดสินใจ ตรวจสอบ ไม่ได้ เพราะมันเกี่ยวกับความปลอดภัยของเรา

สำหรับผู้แทนอื่น ๆ ในจังหวัดจะพบกันเมื่อมีการประชุมในรูปแบบของทางราชการ แม้แต่เรื่องของทางราชการก็เยอะแล้ว ถ้าประชุม ทุกเรื่องคงไม่ไหว

การเมืองในปัจจุบันดีกว่าสมัยก่อน เพราะมีรัฐธรรมนูญบัญญัติ ให้ผู้แทนย้ายลำบากทำให้การเมืองนิ่ง ถ้าปลดล็อก 90 วัน เปร็เซ็นต์ การอยู่ครบเทอม 4 ปี ของรัฐบาลก็คงยาก สำหรับในพรรคไทยรักไทย ถ้าขาดนายกทักษิณ ชินวัตร คงจะแตกกระจาย ในสมุทรปราการกลุ่ม

อำนาจเดิมยังแข็งแรงอยู่ ถ้าปราศจากนายกทักษิณ ชินวัตร คงจะลำบากกลุ่มอำนาจเก่าอาจจะกลับมาได้

ในการทำงานเป็นผู้แทน อยากจะตั้งงบประมาณมาสู่พื้นที่ จังหวัดของตนเองมากที่สุดเพื่อพัฒนาพื้นที่ เช่น เรื่องถนนหนทาง เรื่องแม่น้ำลำคลอง การปฏิรูปที่ดิน การสร้างโรงเรียนเพื่อประชาชน สำหรับการเมืองในอนาคตยังตั้งความหวังไว้กับพรรคไทยรักไทย เพราะไม่มีความกดดันอะไรภายในพรรคไทยรักไทย สุดท้ายขอให้ชาวสมุทรปราการมั่นใจในตัวเขา และจะทำหน้าที่ของผู้แทนให้ดีที่สุด

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขต 4 พรรคไทยรักไทย

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ พื้นฐานการศึกษาจบปริญญาตรีเอกภาษาอังกฤษ ปริญญาโทคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง อดีตเคยทำงานบริษัทเครื่องสำอางและเปิดโรงเรียนสอนดนตรีเด็ก ในระหว่างทำงานก็ช่วยบิดาในการหาเสียงเลือกตั้งด้วย บิดาของนางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ คือนายประเสริฐ สุขวัฒน์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นความผูกพันเกี่ยวกับเรื่องการเมืองมีมานานแล้วตั้งแต่บิดาเป็นสมาชิกสภาจังหวัด

แรงจูงใจเข้าสู่การเมืองก็คือได้เห็นความทุกข์ยากความลำบากและคุณภาพชีวิต ของประชาชนยังไม่ดี มีหลายอย่างที่จะต้องแก้ไข ในช่วงที่เข้ามาอยู่พรรคไทยรักไทยได้มีการทำโพลปรากฏว่ามีชื่อบิดาของนางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ปรากฏอยู่ด้วย แต่ช่วงนั้นบิดาไม่สบายจึงลงสมัครเพื่อเป็นทายาททางการเมืองแทนบิดา

ในการหาเสียง นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ทำมาโดยตลอดไม่ว่าจะเป็นผู้แทนหรือไม่โดยหาเสียงกับกลุ่มประชาชน เช่น กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร จัดอบรมให้เขาเข้มแข็งขึ้นให้ความรู้แก่เด็กนักเรียนส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษให้ นอกจากนี้ยังให้ความสนใจในกิจกรรมของสตรีและผู้สูงอายุ ในการลงเลือกตั้งครั้งแรกกระแสของพรรคไทยรักไทยยังมีน้อย ที่ได้รับเลือกตั้งเพราะครอบครัว บิดาได้วางรากฐานทางการเมืองไว้แล้วในอดีต หัวคะแนนก็เป็นอดีตหัวคะแนนของบิดา ไม่ว่าจะเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน พวกนี้เขาเชื่อมั่นในตัวบิดาทำให้เขาเชื่อมั่นในนางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ด้วยเมื่อ ฟังกระแสพรรคไม่ได้ นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ใช้วิธีการลงพื้นที่ เคาะตามประตูบ้านไปทุกวันและทุกบ้าน เพื่อให้เขาเห็นหน้า ไปงานทุกงานที่เขาเชิญมา พยายามพูดถึงนโยบายพรรค แต่ไม่มีใครสนใจ จนกระทั่งในการเลือกตั้งครั้งที่ 2 กระแสของพรรคเริ่มมีส่วนช่วยมากกว่าครั้งแรก แต่เนื่องจากพื้นที่หาเสียงเป็นชนบทส่วนใหญ่ความเป็น ตัวเองมีความสำคัญมาก ส่วนกระแสพรรคจะมีเฉพาะในเขตเมืองเท่านั้น

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ บอกว่ากลุ่มเครือข่ายติมีส่วนค่อนข้างมากโดยเฉพาะครอบครัวและบิดา บิดาไม่เคยทำให้ใครผิดหวัง เลยเชื่อว่าเลือดเนื้อเชื้อไขจะทำให้คนไม่ผิดหวังเช่นกัน พี่ชายเป็น นายกองค้การ บริหารส่วนจังหวัด เป็นกำนัน มีการติดต่อกันโดยตลอด ในการหาเสียง นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ หาเสียงค่อนข้างที่จะให้ความสำคัญของเครือข่ายติมากกว่ากลุ่มข้าราชการ กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น หรือกลุ่มหอการค้า เพราะในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชนบท และอีกประการหนึ่งถ้าเราไปขอความช่วยเหลือในการหาเสียง ผลสุดท้ายเราก็ต้องตอบแทนเขา เพราะเขามีบุญคุณกับเรา

การต่อสู้ทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการมีการแข่งขันสูง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งผู้แทน องค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาจังหวัด องค์การ บริหารส่วนตำบล มีเงินสะพัดเป็นร้อย ๆ ล้าน เพราะฉะนั้น การเมืองในจังหวัดนี้เอาเงินเป็นปัจจัยหลักในการหาเสียง ทำให้พวกผู้นำ ท้องถิ่น หัวคะแนน เคยชินกับเรื่องการใช้เงิน นอกจากนี้ยังมีการข่มขู่โดย นักเลงหัวไม้ ช่างหาเสียงมีกลุ่มอิทธิพลให้คนคอยข่มขู่ ใช้มอเตอร์ไซด์ ขับคอยติดตาม ปกปิ่นแต่จริง ๆ ก็ไม่กล้าทำอะไร น่าจะเป็นเหตุผลทาง จิตวิทยามากกว่า

ผลงานที่ นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ภูมิใจมากคือเรื่องของการ เคลื่อน ไหวจนหยุดโครงการบำบัดน้ำเสียคลองด่าน และเรื่องถนน 7 ช่วงโคตร ถนนนี้ไม่มีการดูแลเป็นถนนเชื่อมระหว่างคลองด่านกับบางบ่อ ประมาณ 7-8 กิโลเมตร นำท่วมขังถนนทรุดโทรมมาตลอด

นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเมืองไทยในปัจจุบันว่าดีขึ้น เพราะเหลือสองพรรคใหญ่ แต่การเมืองไทยไม่เหมือนกับของประเทศญี่ปุ่นที่มี 2 พรรค เพราะประชาชนเลือก แต่ของเราเหลือ 2 พรรค ทำให้มีตัวเลือกน้อยลง ในอนาคตอยากให้เด็กรุ่นใหม่ ๆ เข้ามา เล่นการเมืองมากขึ้น อยากให้รัฐบาลมีความโปร่งใสมากขึ้น ถึงแม้ตัวเอง จะอยู่ฝ่ายรัฐบาลก็ตาม เพราะในบางเรื่องรัฐบาลก็ตอบบางประเด็นไม่ ชัดเจน ผิดก็ว่ากันตามผิด มีเนื้อร้ายตรงไหนก็ต้องตัดทิ้งไป เรื่องสนาม บินสุวรรณภูมิอยู่ในพื้นที่ที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นเขตปกครองพิเศษ ชาวบ้าน ยังเลี้ยงปลา กุ้งอยู่ จบ ป. 4 จะเปลี่ยนเป็นนครสุวรรณภูมิ จะพัฒนา ไม่มีองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่มีกำนัน ไม่มีผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งจะทำให้ พื้นที่ขยายออกไป คนต่างจังหวัดจะมีความผูกพันกับท้องถิ่น ผลสุดท้าย ประชาชนจะไปปรึกษาใคร

นางสาวเรวดี รัศมีทัต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 6 พรรคไทยรักไทย

นางสาวเรวดี รัศมีทัต จบปริญญาตรี สาขาสิ่งทอ เทคโนโลยี ราช มงคล ปริญญาโท สาขาการค้าระหว่างประเทศ จากประเทศออสเตรเลีย จบมา 6 เดือนก็มาลงสมัครผู้แทนราษฎรครั้งแรกในปี พ.ศ. 2544 ในนาม พรรคราษฎร ส่วนในปี พ.ศ. 2548 ในนามพรรคไทยรักไทย

แรงจูงใจในการเข้าสู่การเมืองเพราะได้รับอิทธิพลจากบิดาซึ่งเป็นนักการเมืองในระดับท้องถิ่น ในการเลือกตั้งวิธีการหาเสียงใช้ผลงานของบิดา นอกจากนี้ยังมีพี่ชายที่เป็นกำนัน และเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล การหาเสียงใช้การเข้าหาประชาชนในระดับรากหญ้า คลุกคลีกับประชาชน ในช่วงระยะเวลา 6 เดือน ก่อนการเลือกตั้ง ร่วมทำกิจกรรมกับผู้นำชุมชนเพื่อที่จะได้รู้จักแก่นนำ ในการเลือกตั้งครั้งแรกถึงแม้นางสาวเรวดี รัศมีทัต จะอยู่พรรคราษฎร แต่กับปฏิเสธว่าบารมีของนายวัฒนา อัครเวม ไม่มีส่วนในการเลือกตั้ง ส่วนใหญ่ยื่นหยัดด้วยตนเอง และบารมีของบิดา สำหรับการเลือกตั้งครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2548 ได้ย้ายพรรคมาอยู่พรรคไทยรักไทย เพราะเกิดความขัดแย้งระหว่างบิดากับนายวัฒนา อัครเวม

เครือข่ายในการเลือกตั้งของ นางสาวเรวดี รัศมีทัต จะเป็นเครือข่ายกลุ่มสตรี เยาวชนอายุ 18 ปี ผู้สูงอายุ และผู้นำชุมชน

การเมืองปากน้ำในอดีต นางสาวเรวดี รัศมีทัต บอกว่า ซื่ออย่างเดียว พอถึงเวลาก็เอาเงินมา แล้วบอกประชาชนว่าให้เลือกใคร นางสาวเรวดี รัศมีทัต บอกว่าตนเองก็ใช้เงินบ้าง ไม่ใช่เลยเป็นไปไม่ได้ เช่นงานกิจกรรมในพื้นที่ งานแข่งกีฬา งานบุญ งานศพ เป็นต้น

นางสาวเรวดี รัศมีทัต ให้ความเห็นว่าการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ อาจจะเปลี่ยนแปลงให้กลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม กลับเข้ามาได้ เพราะกลุ่มของ นายวัฒนา อัครเวม ยังบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ ไม่ว่าจะเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนายกเทศมนตรี ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะมีงบประมาณลงพื้นที่ จะมีผลงานมากกว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บิดา นางสาวเรวดี รัศมีทัต เคยลงเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด แข่งกับ นายสมพร อัครเวม แต่โดนใบเหลือง พอมาเลือกตั้งใหม่ครั้งที่ 2 นายสมพร อัครเวม ก็ชนะการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนปัจจุบัน

การทำงานร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คนอื่น ๆ ของพรรคตอนนี้กำลังไปในทิศทางเดียวกัน แต่ก่อนอยู่คนละพรรคต่างคนต่างทำ ปัจจุบันพยายามทำให้คนสมุทรปราการมองเห็นว่าการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นการทำงานร่วมกัน ในการทำงานทางการเมืองได้รับการถ่ายทอดมาจากบิดา สามารถรู้ได้ว่าบิดาคิดอย่างไร เพียงแต่วิธีการที่บิดาทำไป และบอกให้ทำถ้าไม่เห็นด้วยก็จะไม่ทำ ส่วนเรื่อง 90 วัน ในการย้ายสังกัดพรรคการเมือง นางสาวเรวดี รัศมีทัต บอกว่าไม่สำคัญ ถ้าอยากอยู่กับพรรคไทยรักไทยก็อยู่ แต่ถ้าจะออกก็ไม่สนใจว่าจะมีการลือเวลา 90 วัน ในการย้ายพรรค ถ้าออกมาแล้วลงสมัครไม่ได้ก็ไม่ซีเรียสอะไร

นายประชา ประสพดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต 7 พรรคไทยรักไทย

นายประชา ประสพดี เป็นคนจังหวัดสมุทรปราการ จบการศึกษา ระดับปริญญาโท เคยเป็นพนักงานธนาคารกรุงเทพ ลงเลือกตั้งครั้งแรก ก็ได้รับการเลือกตั้งเลย ในปี พ.ศ. 2544 สังกัดพรรคไทยรักไทย โดยการแนะนำของนายนายวัลลภ ยังตรง การเลือกตั้งในสมัยที่ 2 ปี พ.ศ. 2548 ก็ได้รับเลือกเช่นกัน นายประชา ประสพดี มีประสบการณ์เคยเป็น คณะกรรมการปราบปรามยาเสพติด คณะกรรมการปราบปรามการทุจริต และเป็นคณะกรรมการวิสามัญพิจารณารายจ่ายปีงบประมาณ 2546

แรงจูงใจที่เข้าสู่การเมืองก็คือ ไม่พอใจในการเลือกตั้งที่มีการซื้อเสียง ทำให้เกิดคำถามว่าผู้แทนของประชาชนชาวไทยมีการซื้อเสียง ทำผิดกฎหมาย เลือกตั้ง ซึ่งคนดีมีความรู้ไม่ได้เข้าสู่สภา การทำงานทางการเมือง จะรับปัญหา ดูแลพื้นที่ เยี่ยมเยียนชาวบ้าน และนำปัญหาที่พบในพื้นที่เข้ามาสู่รัฐบาลแล้วกลับมาแก้ไข โดยมีสโลแกนประจำตัวว่า “ไปทุกที่ไม่หนีปัญหา เข้าหาประชาชน เป็นพี่น้องชาวสมุทรปราการ” จะเปลี่ยนภาพลักษณ์ใหม่ทางการเมือง คือจะเน้นการจัดสัมมนา อบรมความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง ให้เขาเห็นว่า การใช้เงินซื้อเสียงจะได้ผู้แทนที่ไม่ดี ถ้าอยากได้ผู้แทนที่มีคุณภาพก็ออกมาใช้สิทธิ์เลือกตั้ง นายประชา ประสพดี กล่าวว่าคุณภาพไม่ซื้อเสียงเลย แต่ได้คะแนน ถึง 40,880 คะแนน วิธีการหาเสียงของ นายประชา ประสพดี ในสมัยแรกถึงสมัยที่สอง จะแตกต่างกัน ในสมัยแรกจะชูนโยบายของพรรค เอาตัวลงพื้นที่ เคาะประตูบ้านทุกหลังทำมาเป็นปี ใช้สื่อแผ่นพับ มีเอกสารแจกให้เห็น ถึงการซื้อสิทธิ์ ขายเสียงว่าได้เงิน 500 บาท หารด้วย 4 ปี เท่ากับวันละ 46

สตางค์ ชาวบ้านเริ่มหุดตาสว่างขึ้น พอมาในสมัยที่ 2 ไปงานบุญ งานศพ งานแต่งงาน แก้ปัญหาให้ประชาชนเพราะเป็นผู้แทนแล้ว ชูนโยบายของรัฐบาลที่เชื่อมต่อนโยบายเก่า เช่น 30 บาทรักษาทุกโรค การปราบปราม ยาเสพติด โครงการปราบปรามทุจริต โครงการบ้านเอื้ออาทร การประชาสัมพันธ์ใช้นโยบาย 3 อย่างคือ นโยบายพรรค นโยบายรัฐบาล และนโยบายของตัวเอง จับ 3 อย่างเชื่อมด้วยกันให้ประชาชนเห็นว่าเป็นเรื่องเดียวกัน และเปรียบเทียบกับสิ่งที่ผ่านมาในอดีต

กลุ่มเครือข่าย มีส่วนช่วยในการเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ บอกพวกพ้องต่อ ๆ กันไป หน่วยงานราชการลงไปเยี่ยมเยียนให้กำลังใจ โรงเรียนเด็ก นักเรียนก็ได้สร้างผลงานไว้ สำหรับกลุ่มนักธุรกิจไม่ได้ให้ความช่วยเหลือ ไม่เคยมีหวัคคะแนนนับหนึ่งเท่ากันหมด การหาเสียงลงในระดับรากหญ้า ถ้าเราติดอยู่กับหวัคคะแน เหมือนเราต้องอาศัยผู้อื่น เราจะแก้ไขปัญหาให้ประชาชนได้อย่างไร

ผลงานที่ทำก็คือ การเป็นกรรมการวิสามัญงบประมาณรายจ่ายประจำปี เงินต่างประเทศเป็นแสน ๆ ล้าน อันนี้เป็นผลงานระดับประเทศเลย ผลงานระดับจังหวัดก็มีการแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ถนนซอยวัดแหลมทางหลวงแผ่นดินเส้นทาง 3243 น้ำท่วมมากกว่า 10 ปี ประสานกับกระทรวงคมนาคมได้งบประมาณมา 82,400,000 บาท สร้างโรงพยาบาลงบประมาณ 60 ล้าน การสร้างถนนสุขสวัสดิ์ที่น้ำท่วม ใช้งบประมาณ 796 ล้าน

การเมืองในวัดสมุทรปราการ เริ่มดีขึ้น แต่การเมืองในระดับท้องถิ่น ยังมีการซื้อเสียงกันอยู่ การเมืองระดับประเทศจังหวัดสมุทรปราการ พรรคไทยรักไทยได้ทั้ง 7 เขต ผู้แทนทุกคนมีคุณภาพ ภาพการเมืองไทย

ปัจจุบันดีขึ้น การปฏิรูปการเมืองใหม่ทำให้มีผู้แทนที่มีวิสัยทัศน์ดีทุกคน
จบปริญญาตรี และโท การเมืองไทยในอนาคตตอยากให้ปราศจากการซื้อ
เสียง อยากให้ประชาชนเข้าใจในการเลือกตั้งผู้แทน ไม่ใช่หวัคคะแนนจ้าง
เงินซื้อเสียง จัดเที่ยว จัดเลี้ยง ตรงนี้อยากให้หมดไป

สรุป นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ ที่ได้สัมภาษณ์
มา สามารถจำแนกได้ 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่สำคัญ
ของการเมืองในจังหวัดนี้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 กลุ่มของนายวัฒนา
อัครเวม จะเป็นกลุ่มที่ใช้ความเป็นตัวตนของตัวเองเป็นหลักในการสร้าง
กลุ่มขึ้นมา จะให้ความสำคัญต่อพรรคการเมืองน้อย เพราะถือว่า
ประชาชนเลือกตัวบุคคลไม่ได้เลือกพรรคจากครั้งแรก นายวัฒนา อัครเวม
ได้ลงสมัครในพรรคสังคมนิยม และเปลี่ยนพรรคไปเรื่อย ๆ จนมายุติ
ที่พรรคราษฎรและพรรคมหาชน กลุ่มของนายวัฒนา อัครเวม มักจะถูก
กล่าวอ้างว่าเป็นผู้มีอิทธิพล แต่จากการสัมภาษณ์ นายวัฒนา อัครเวม
ได้ปฏิเสธในข้อกล่าวอ้างดังกล่าว นักการเมืองในกลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม
เป็นผู้ที่มีความสนิทสนมกันมาก่อน อาจจะมาจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
หรือเคยเป็นฐานเสียงให้ นายวัฒนา อัครเวม มาก่อน ฐานเสียงทางการเมือง
ของกลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม ที่สำคัญคือ ฐานเสียงระดับท้องถิ่นที่
มี นายสมพร อัครเวม น้องชายเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และมี
นายชนสวัสดิ์ อัครเวม เป็นนายกเทศมนตรีนครสมุทรปราการ ถึงแม้จะ
แพ้การเลือกตั้งครั้งที่แล้วอย่างสิ้นเชิง แต่กลุ่มของ นายวัฒนา อัครเวม
จะยังไม่เลิกวางทางการเมือง แต่จะส่งคนรุ่นใหม่ ๆ ในตระกูลหรือบุคคล
ภายนอกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดแทน การพ่ายแพ้ทางการเมือง

ของกลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม ครั้งที่แล้วคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าเป็นการ
พ่ายแพ้ต่อ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี คนปัจจุบัน มากกว่า
การพ่ายแพ้ต่อผู้แทนพรรคไทยรักไทย เพราะจากการสังเกต และการ
สัมภาษณ์พบว่า อิทธิพลทางการเมืองของกลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม
ยังมีอยู่ ที่แพ้ก็เพราะเป็นการต่อสู้ระหว่างอิทธิพลท้องถิ่นกับอิทธิพลใน
ระดับชาติ การต่อสู้ทางการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการนั้นมิใช่เป็นการ
ต่อสู้เพื่อชิงฐานเสียงของประชาชนเท่านั้น แต่เป็นการต่อสู้ที่จะตั้งชิง
ฐานเสียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฐานเสียงของข้าราชการที่ค่อนข้าง
ข้างจะมีอิทธิพลในการเลือกตั้งโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจน
ข้าราชการสายปกครอง

ผู้แทนที่สังกัดกลุ่ม นายวัฒนา อัครเวม ส่วนใหญ่จะเป็นคน
พื้นเพดั้งเดิมของจังหวัด มีการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ความ
สัมพันธ์กับเครือข่ายอื่น ๆ นั้นเมื่อก่อนอาจจะมามาก แต่ในการเลือกตั้ง 2
ครั้ง สุดท้ายมีน้อยลง กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม มีนายวัฒนา อัครเวม
เป็นตัวหลักในการที่จะกำหนดแนวทางหรือนโยบายการหาเสียง ตลอดจน
เป็นผู้จัดหางบประมาณการเลือกตั้ง บทบาทธุรกิจเอกชนมีส่วน
สำคัญน้อยในการสนับสนุนกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม เพราะธุรกิจของ
กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ค่อนข้างที่จะใหญ่และสามารถนำมาใช้ใน
ทางการเมืองได้ บทบาทของครอบครัวเป็นส่วนสำคัญของพื้นฐาน
ทางการเมืองของกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม จะเห็นได้จากกรวางตัว
นายสมพร อัครเวม เป็นนายก องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือ
นายชนสวัสดิ์ เป็นนายกเทศมนตรีความสัมพันธ์ระหว่างพรรคการเมือง
กับกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม มีน้อย กลุ่มนายวัฒนา อัครเวม จะไม่ให้

ความสำคัญของพรรคการเมืองแต่จะให้ความสำคัญต่อบุคคลที่อยู่ในพรรคการเมืองนั้น เช่นในการเลือกตั้งครั้งแรกปี พ.ศ. 2518 ก็ลงสมัครในนามพรรคสังคมนิยมเพราะสนิทกับ นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์ จนกระทั่งการเลือกตั้งครั้งสุดท้ายปี 2548 เข้าร่วมกับพรรคมหาชน เพราะมีความสนิทสนมส่วนตัวกับ พล.ต.สนั่น ขจรประศาสน์ เมื่อเป็นเช่นนั้น นายวัฒนา อัครเวม ค่อนข้างเป็นอิสระทางการเมืองถึงแม้จะสังกัดพรรคการเมืองก็ตาม งบประมาณการหาเสียงของกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ก็มาจากกระเป๋าของนายวัฒนา อัครเวม เอง เมื่อสมัยที่อยู่พรรคประชากรไทย นายวัฒนา อัครเวม ก็ไม่ได้รับงบประมาณการเลือกตั้งจากพรรคเลย เพราะฉะนั้นกรณีงูเห่าจึงเกิดขึ้นได้ไม่ยากนัก

กลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งในกลุ่มนี้มี นายสุทิน กลับเจริญ สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ครั้งแรกในการเลือกตั้งปี 2500 แต่อย่างไรก็ตามสำหรับกลุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ในแต่ละครั้งจะ ใช้วิจารณ์ ญานดูว่ากระแสของพรรคดีหรือไม่ ถ้าดีก็ลงถ้าไม่ดีก็ไม่ลง อย่างเช่น นายสุทิน กลับเจริญ ก็หันมาเปลี่ยนสังกัดเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชากรไทยในปี พ.ศ. 2512 นายสนิท กุลเจริญ ก็เช่นกันเคยเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ แต่ตัว นายสุทิน กลับเจริญ เองก็มองดูถึงกระแสของพรรค เช่นกันจึงมีการเปลี่ยนพรรคเช่น จากพรรคประชาธิปัตย์ มาพรรคประชากรไทย ในปี พ.ศ. 2526 ที่ยังเห็นว่ายังเหนียวแน่นอยู่กับพรรคประชาธิปัตย์ ก็คงจะมีแต่นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ซึ่งไม่เคยเปลี่ยนพรรคเลย แม้กระทั่งการเลือกตั้งปี พ.ศ. 2548 นายสุธีร์ อัครวานิชย์ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรี ก็ได้พยายามสนับสนุน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคประชาธิปัตย์ แต่ไม่สำเร็จ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกลุ่มของพรรคประชาธิปัตย์ จะไม่มีการรวมตัวกันเหนียวแน่นเหมือนกับกลุ่ม นายวัฒนา อิศวเหม ซึ่งให้ความสำคัญต่อระบบเครือญาติ งบประมาณการเลือกตั้งของกลุ่มนี้ไม่มากนักซึ่งเป็นสาเหตุประการหนึ่งที่ทำให้ไม่ได้รับเลือกตั้ง การหาเสียงใช้ความรู้จักส่วนตัวมากกับกระแส และฐานเสียงของพรรคให้ความสำคัญของพรรคการเมืองที่ตนสังกัดมากกว่าของกลุ่ม นายวัฒนา อิศวเหม ฐานเสียงทางระบบราชการมีไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่น เพราะในการที่จะได้ฐานเสียงทางระบบราชการต้องมีทั้งอำนาจทางการเงินและอิทธิพลทางการเมือง ด้วยเหตุนี้กลุ่มของพรรคประชาธิปัตย์ คงจะเป็นแค่ตัวประกอบของการเมืองในจังหวัดสมุทรปราการ

กลุ่มที่ 3 เป็นกลุ่มสุดท้าย คือ กลุ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคไทยรักไทย ซึ่งผู้แทนในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ถือว่าเป็นผู้แทนรุ่นใหม่ที่เพิ่งแจ้งเกิดทางการเมือง เมื่อการเลือกตั้ง ปี พ.ศ. 2544 และปี พ.ศ. 2548 ยกเว้น นายแพทย์วัลลภ ยิ่งตรง ที่มีประสบการณ์ทางการเมืองมากกว่าผู้แทนคนอื่น นายแพทย์วัลลภ ยิ่งตรง เริ่มเส้นทางการเมืองจากการเป็นสมาชิกสภาจังหวัด มาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามพรรคพลังธรรม เคยสอบตกหลายครั้ง สอบได้ครั้งแรกเมื่อลงสมัครในนามพรรคพลังธรรม

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกลุ่มนี้ ถือว่าเป็นผู้แทนที่ได้มาเพราะบารมีของนายกทักษิณ ชินวัตร และนโยบายของพรรคไทยรักไทย เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การเมืองหลังปฏิรูป ประชาชนเริ่มให้ความสำคัญแก่นโยบายพรรค ถ้าดูจากรายบุคคลของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกลุ่มนี้จากภูมิหลังจะเห็นได้ว่า ถ้าลงสมัครปราศจากกระแส

ของพรรคแล้ว คงจะเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรได้อยาก แต่อาจจะยากเว้นอยู่บาง คือ นางสาวเวดี รัศมิทัต และนางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ ซึ่งมีพื้นฐานทางการเมืองมาจากบิดาซึ่งเคยเป็นสมาชิกสภาจังหวัด และเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาก่อน ถึงอย่างไร ก็ดี นางสาวเวดี รัศมิทัต ก็ยังต้องพึ่งกระแสของพรรคไทยรักไทย เพราะมีการย้ายพรรคจาก พรรคราษฎร ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2544 เข้ามาสู่พรรคไทยรักไทย ปี พ.ศ. 2548

การรวมตัวของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มนี้ จากการสัมภาษณ์ และการสังเกต มีการรวมตัวกันหลวม ๆ ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำงานในหน้าที่ งบประมาณในการเลือกตั้งของผู้แทนกลุ่มนี้จะแตกต่างกันไป แต่ทุกคนจะได้รับงบประมาณจากพรรคไทยรักไทย ในวงเงินที่ไม่เท่ากันนอกนั้นจะต้องหางบประมาณภายนอกมาเพิ่มเติม

ในการหาเสียงของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในกลุ่มนี้จะเน้น ความสำคัญของพรรคมากกว่าตัวบุคคลที่สำคัญที่สุดคือ หัวหน้าพรรค ไทยรักไทย คือ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ถ้าปราศจากพรรค ปราศจาก หัวหน้าพรรค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มนี้คงจะต่อสู้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มของ นายวัฒนา อัครเวม ได้ยาก เพราะจากการศึกษา ถึงภูมิหลังแล้วยังไม่สามารถเทียบชั้นกันได้ ถึงแม้จะมี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางคนมีบิดามีพื้นฐานทางการเมืองมาก่อน แต่ในการเลือกตั้งในปี 2544 ยังมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าร่วมกับกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม เพื่อความอยู่รอด

นอกจากนโยบายของพรรคแล้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มนี้ ยังได้รับความช่วยเหลือจากตัวระบบจากการให้ตรวจสอบการเลือกตั้ง ให้โปร่งใส ซึ่งทำให้คะแนนเสียงของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของ กลุ่ม 'ไทยรักไทย' ค่อนข้างสูง เพราะมีระบบการเลือกตั้งเป็นหูเป็นตาให้ นักธุรกิจในจังหวัดมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มนี้น้อยเพราะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไทยรักไทย ทุกคนได้รับการ ดูแลจากระบบทุนชาติเป็นอย่างดี

การเมืองในจังหวัดสมุทรปราการในยุคปัจจุบันยังไม่อาจสรุปได้ ในขณะนี้ว่าใครมีอำนาจอย่างแท้จริง เพราะการเมืองมันเปลี่ยนแปลง ตลอดเวลาแต่ที่คงอยู่อย่างแน่นอน คือการเปลี่ยนแปลงของนักการเมือง ไปตามกระแสของพรรคการเมือง ด้วยเหตุนี้ อาจจะเป็นการเร็วเกินไปถ้า จะสรุปว่าบทบาททางการเมืองของกลุ่มนายวัฒนา อัครเวม ยุติลงแล้ว ในจังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ก
ตารางรายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2476-2548
จังหวัดสมุทรปราการ

ตาราง 2

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2476-2548 จังหวัดสมุทรปราการ

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้ง	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
15/พ.ย./2476	นายเขียน กาญจนพันธ์	-
7/พ.ย./2480	ขุนชำนาญ อนุสาสน์	-
12/พ.ย./2481	นายช่ออ่อน อ่ำพล	-
6/ม.ค./2489	-	-
29/ม.ค./2491	นายอรุณ พันธุ์พัก	-
26/ก.พ./2495	นายเผด็จ ศิวะทัต	-
26/ก.พ./2500	นายเผด็จ ศิวะทัต	เสรีมนังคศิลา
15/ธ.ค./2500	นายสุทิน กลับเจริญ	ประชาธิปัตย์
10/ก.พ./2512	นายบุญถม เย็นมะโนช นายสุทิน กลับเจริญ	สหประชาไทย สหประชาไทย
26/ม.ค./2518	นายสนิท กุลเจริญ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ นายวัฒนา อัครเวม	ประชาธิปัตย์ ประชาธิปัตย์ สังคมชาตินิยม
4/เม.ย./2519	นายสนิท กุลเจริญ นายสุธีร์ อัครวานิชย์ นายวัฒนา อัครเวม	ประชาธิปัตย์ ประชาธิปัตย์ สังคมชาตินิยม

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้ง	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
22/เม.ย./2522	นายวัฒนา อัครเวม นายสนิท กุลเจริญ นายสมรรค ศิริจันทร์	ชาติประชาชน ประชากรไทย ประชากรไทย
18/เม.ย./2526	นายวัฒนา อัครเวม นายสนิท กุลเจริญ นายประเสริฐ สุขวัฒน์ นายสมรรค ศิริจันทร์	ไม่สังกัดพรรค ประชากรไทย ไม่สังกัดพรรค พรรคประชากรไทย
27/ก.ค./2529	นายวัฒนา อัครเวม นายสนิท กุลเจริญ นายสมรรค ศิริจันทร์ ว่าที่ร้อยตรีณัฐ ศรีเฟื่องฟู	ราษฎร ประชากรไทย ประชากรไทย ประชาธิปไตย
24/ก.ค./2531	นายวัฒนา อัครเวม นายสนิท กุลเจริญ นายสมชาย สาคิษฐ์ นายสมพร อัครเวม นายประเสริฐ สุขวัฒน์	ราษฎร ประชากรไทย ราษฎร ราษฎร ชาติไทย
22/มี.ค./2535	นายวัฒนา อัครเวม นายสนิท กุลเจริญ นายประดิษฐ์ ยิ่งยืน นายมั่น พัทธินัย พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ นายสมพร อัครเวม	ชาติไทย ประชากรไทย ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้ง	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
13/ก.ย./2535	นายประเสริฐ สุขวัฒน์ นายมัน พัดโนทัย นายวัฒนา อัครเวม นายวัลลภ ยังตรง นายสมชาย สาดิษฐ์ นายสมพร อัครเวม	พลังธรรม ชาติไทย ชาติไทย พลังธรรม ชาติไทย ชาติไทย
2/ก.ค./2538	นายประดิษฐ์ ยั่งยืน นายวัลลภ ยังตรง นายสนิท กุลเจริญ นายสมพร อัครเวม นายมัน พัดโนทัย นายวัฒนา อัครเวม	ชาติไทย พลังธรรม ประชากรไทย ชาติไทย ชาติไทย ชาติไทย
17/พ.ย./2539	นายสนิท กุลเจริญ นายวัฒนา อัครเวม นายมัน พัดโนทัย พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ นายพูนผล อัครเวม นายสมพร อัครเวม	ประชากรไทย ประชากรไทย ประชากรไทย ประชากรไทย ประชากรไทย ประชากรไทย

วัน/เดือน/ปี ที่เลือกตั้ง	รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	พรรคการเมืองที่สังกัด
6/ม.ค./2544	<p>ว่าที่เรือโทวัลลภ ยั่งตรง</p> <p>นายประเสริฐ เต๋นนภาลัย</p> <p>นายประชา ประสพดี</p> <p>นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์</p> <p>นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์</p> <p>นางสาวเรวดี รัศมีหัต</p>	<p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>พรรคราษฎร</p>
6/ก.พ./2548	<p>นายสงคราม กิจเลิศไพโรจน์</p> <p>นายประเสริฐ เต๋นนภาลัย</p> <p>ว่าที่เรือโทวัลลภ ยั่งตรง</p> <p>นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์</p> <p>นางสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์</p> <p>นางสาวเรวดี รัศมีหัต</p> <p>นายประชา ประสพดี</p>	<p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p> <p>ไทยรักไทย</p>

ภาคผนวก ข
แผนที่จังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ค
รูปภาพการสัมภาษณ์สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรปราการ
ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

คุณสมคิด เรืองอร่าม ประธานหอการค้าจังหวัดสมุทรปราการ

คุณสมพร อัครเวม นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ

ดร. มั่น พิธีโนทัย อดีต ส.ส.และรองหัวหน้าพรรคมหาชน จังหวัดสมุทรปราการ

สัมภาษณ์ ส.ส.สงคราม กิจเลิศไพโรจน์ เขต 1 จังหวัดสมุทรปราการ

คุณวัฒนา อัคราเหม (ซ้าย) อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายสมัยจังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณสลิลทิพย์ ชัยสดมภ์ เขต 5 จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คุณเวรดี รัตมิตต์ เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ

ส.ส. จิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์ เขต 4 จังหวัดสมุทรปราการ

พลอากาศเอกสมบุญ ระหงษ์ จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกวุฒิสภา สนิท กุลเจริญ จังหวัดสมุทรปราการ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเสริฐ เด่นภาลัย เขต 2 จังหวัดสมุทรปราการ

สุธีร์ อิศวานิช นายกเทศมนตรีตำบลคลองสวน จังหวัดสมุทรปราการ

คุณประดิษฐ์ ยั้งยืน อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ

คุณสมชาย สาดิษฐ์ อดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ

ส.ส. วัลลภ ยั่งตรง เขต 3 จังหวัดสมุทรปราการ

บรรณานุกรม

- นคร พจนนรพงษ์ และอุกฤษ พจนนรพงษ์. (2542). ข้อมูลประวัติศาสตร์การเมือง.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2535). สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2475-2535.
กรุงเทพมหานคร: กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2542). ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.
กรุงเทพมหานคร: กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2545). ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.
กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2548). ทำเนียบสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร.
กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- Bottomor T. B. (1976). *Elites and society*. Maryland: Penguin Book.
- Dye R. Thomas and Zeigler L. Harman. (1972). *The Irony of Democracy*.
California, Belmont: Wadsworth Publishing Company.
- Floyd Hunte. (1953). *Community power structure*. Chapel Hill: University
of North Carolina Press.
- Gaetano Mosca. (1939). *The Ruling class*. New York: Mc Graw hill book .
- Lasswell D. H. and Abraham Kaplas. (1959). *Power and Society*. New
Heaven Conn : Yale University Press.
- Lasswell D. H. (1968). *Who gets what when how*. New York:
Meridian Books Publishing copany.
- Mills C. Wright. (1956). *The power elite*. New York: Oxford University Press.
- Robert A. Dahl. (1961). *Who govern*. New Haven: Yale university.
- Robert L. Lineberry and Ira Sharkansky. (1971). *Urban Politics and Public Policy*.
New York, Harper: Row publishers Inc.,.

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทย)	รองศาสตราจารย์พรชัย เทพปัญญา
ชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาอังกฤษ)	ASSOC.PROF.PORNCHAI DHEBPANYA
วัน/เดือน/ปีเกิด	15 กันยายน 2490
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์ ระดับ 9 และคณะบดี คณะรัฐศาสตร์ องค์กร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
สถานที่ทำงาน	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โทรศัพท์ (02) 3108460 โทรสาร (02) 3108490

การศึกษา

- พ.ศ. 2513 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พ.ศ. 2517 รัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยดีทรอยต์
ประเทศสหรัฐอเมริกา
- พ.ศ. 2523 ประกาศนียบัตรการปกครองท้องถิ่นเปรียบเทียบ
กรุงเฮกประเทศเนเธอร์แลนด์
- พ.ศ. 2526 ประกาศนียบัตรการเรียนการสอนทางไกล
มหาวิทยาลัยนิวอิงแลนด์ประเทศออสเตรเลีย

ประวัติรับราชการ

- พ.ศ. 2517 อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2521 ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2528 รองศาสตราจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติด้านงานบริหาร

- พ.ศ. 2519 หัวหน้าภาควิชาบริหารรัฐกิจ
- พ.ศ. 2533 ประธานสภาอาจารย์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พ.ศ. 2537 ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีศึกษา
- พ.ศ. 2539 ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีศึกษา
- พ.ศ. 2541 คณบดีคณะรัฐศาสตร์
ประธานกรรมการประจำคณะรัฐศาสตร์
ประธานบริหารหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) ภาคพิเศษ

ประวัติด้านการบริหารอื่น ๆ

อนุกรรมการด้านการประเมินผลและประชาสัมพันธ์
อนุกรรมการด้านการเงิน การคลัง และงบประมาณ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการธิการตรวจรายงานการ
ประชุม และติดตามมติของวุฒิสภา
นักวิชาการประจำคณะกรรมการการยุติธรรมและ
สิทธิมนุษยชน

ผลงานวิจัย

การสำรวจและการประเมินเจตคติ ความรู้ และการปฏิบัติของข้าราชการฝ่ายปกครอง ต่อการปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2523

การสำรวจความคิดเห็นของนายกเทศมนตรี และปลัดเทศบาลที่มีต่อโครงสร้างของเทศบาลในปัจจุบัน พ.ศ. 2527

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาประชาธิปไตย ศึกษาเฉพาะกรณี เทศบาลและสุขาภิบาล กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2541

ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิรูปการเมืองไทยในทัศนะของนักการเมืองรุ่นใหม่ และผู้ช่วยนักการเมืองในรัฐสภา พ.ศ. 2543

ประวัติผู้ช่วยวิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล นายพงษ์ยุทธ สีฟ้า
วัน เดือน ปีเกิด 19 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด จังหวัดศรีสะเกษ
วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจาก
โรงเรียนเบญจมะมหาราช ปีการศึกษา 2538
สำเร็จปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ)
จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2542
สำเร็จปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)
(ศศ.ม.) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2547

ผลงานวิจัย

บทบาทสตรีในการแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ในชุมชน พ.ศ. 2541
ประชาสังคมท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี เครือข่ายอินแบ่ง พ.ศ. 2547